

๖๗๖๒ ๑ ๑๔

• ๓ ม.ค. ๒๕๖๒

รายงานวิจัย

การศึกษาความเป็นไปได้ในการผลิตถ่านอัดแท่งจากเปลือกถั่วลิสง The Feasibility Study of Production of Charcoal Briquettes from Peanut Shell

ชีวaphr บุญเพ็ชร์
ธนชาติ พูนเมือง
ปันดดา แก้วมณี

รายงานฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา^๑
หลักสูตรวิทยาศาสตรบัณฑิต สาขาวิทยาศาสตร์สิ่งแวดล้อม
คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา

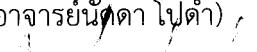
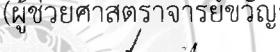
2561

บริบารองงานวิจัย
มหาวิทยาลัยราชภัฏสิงขลา
หลักสูตรวิทยาศาสตรบัณฑิต
สาขาวิชาชีววิทยาศาสตร์สิ่งแวดล้อม

ชื่อเรื่องงานวิจัย การศึกษาความเป็นไปได้ในการผลิตถ่านอัดแห้งจากเปลือกถั่วลิสง

The Feasibility Study of Production of Charcoal Briquettes from Peanut Shell

ชื่อผู้ทำงานวิจัย	ชีวพร บุญเพ็ชร์, รองชาติ พูนเมือง และปันดดา แก้วมณี	
คณะกรรมการสอบโครงการวิจัย		
	อาจารย์ที่ปรึกษา	ประธานกรรมการสอบ
(อาจารย์นันดา โพดำ)	(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ขวัญกมล ชุมพิทักษ์)	
	อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม	กรรมการสอบ
(อาจารย์กมลนาวิน อินทนุจิตร)	(อาจารย์ ดร.สายสิริ ไชยชนะ)	
	ผู้ช่วยศาสตราจารย์	กรรมการสอบ
	(อาจารย์หริัญญา สุวิบูลณ)	
	นิตยา ใจดี	กรรมการสอบ

..... ประธานหลักสูตร
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ขวัญกมล ขุนพิทักษ์)

..... กรรมการสอบ
(อาจารย์นันดา ปอดคำ)

..... กรรมการสอบ
(อาจารย์ภานุวนิช อินทนุจิตร)

.....
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อนุมัติ เดชนา)
คณบดีคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี

ລົງສືທີ່ນໍາວິທະຍາລ້ຽງຮາຊກັກສູງຂລາ

ชื่อเรื่อง	การศึกษาความเป็นไปได้ในการผลิตถ่านอัดแห้งจากเปลือกถั่วลิสง
ชื่อผู้ทำงานวิจัย	นางสาวชีวารุ บุญเพ็ชร์ รหัสนักศึกษา 564231011 นายธนชาติ พูนเมือง รหัสนักศึกษา 564231017 นางสาวปันดดา แก้วมณี รหัสนักศึกษา 564231028
อาจารย์ที่ปรึกษา	อาจารย์นัดดา โปคำ
อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม	อาจารย์กมลนาวิน อินทนุจิตร
หลักสูตรวิทยาศาสตรบัณฑิต	สาขาวิชาวิทยาศาสตร์สิ่งแวดล้อม
สถาบัน	มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา
ปีการศึกษา	2561

บทคัดย่อ

งานวิจัยนี้เป็นการศึกษาความเป็นไปได้ในการนำเปลือกถั่วลิสง ซึ่งเป็นวัสดุเหลือทิ้ง จำกกลุ่มแปรรูปผลิตภัณฑ์จากถั่วลิสง หมู่ที่ 4 ตำบลน้ำน้อย อำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา มาผลิต เป็นถ่านอัดแห้ง โดยนำเปลือกถั่วลิสงมาเผาให้เป็นถ่าน ผสมผงถ่านที่ได้กับตัวประสาน (การแป้งเปรยก) ในอัตราส่วน 1:0.5, 1:0.75, 1:1, 1:1.5 และ 1:2 นำไปอัดให้เป็นแห้งด้วยวิธีการ อัดเย็นโดยใช้เครื่องอัดแรงคน จำนวนน้ำถ่านอัดแห้งจากเปลือกถั่วลิสงที่ได้มาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชนถ่าน อัดแห้ง (มพช.238/2547) เนื่องจากลักษณะหัวไปของถ่านอัดแห้งมีรูปทรงเดียวกัน ขนาดใกล้เคียงกัน และมีสีดำสม่ำเสมอ ไม่แตกหักจากการบีบและการตกรยะห์ ต่อการทดสอบสมบัติด้านเชื้อเพลิง พบร่วม มีปริมาณความชื้น 6.57 เปอร์เซ็นต์ ปริมาณสารระเหย 23.91 เปอร์เซ็นต์ ปริมาณเก้า 2.55 เปอร์เซ็นต์ ปริมาณคาร์บอนคงตัว 66.97 เปอร์เซ็นต์ และค่าความร้อน 5,591.82 แคลอรี่ต่อกรัม สำหรับการทดสอบประสิทธิภาพการใช้งาน พบร่วม มีประสิทธิภาพการใช้งาน 19.94 เปอร์เซ็นต์ เมื่อเทียบกับถ่านไม้และถ่านอัดแห้ง (ข้าวจากตลาด) จะมีคุณสมบัติด้านเชื้อเพลิงและมี ประสิทธิภาพการใช้งานที่ใกล้เคียงกัน ดังนั้นจึงสรุปได้ว่าเปลือกถั่วลิสงมีความเป็นไปได้ที่สามารถ นำมาผลิตเป็นถ่านอัดแห้ง เพื่อใช้ทดแทนถ่านไม้และฟืนจากธรรมชาติ นอกจากนี้ยังช่วยลดปัญหา ผลกระทบทางอากาศ เช่น ฝุ่นละออง ไนโตรเจนออกไซด์ และก๊าซเรือนกระจก ที่มีส่วนร่วมในภาวะโลกร้อน ดังนั้น จึงแนะนำให้ใช้เปลือกถั่วลิสงเป็นแหล่งพลังงานทดแทนในกระบวนการแปรรูปผลิตภัณฑ์ให้กับกลุ่ม แปรรูปผลิตภัณฑ์จากถั่วลิสงใช้แทนก๊าซหุงต้มได้

ลงวันที่ 11/4/2018

ผู้เขียน 13 มิ.ย. 2562

ลงวันที่ 6/6/2018

Title	The Feasibility Study of Production of Charcoal Briquettes from Peanut Shell
Authors	Miss Cheewaporn Bunphet Student Code 564231011 Mr. Thanachat Poonmueang Student Code 564231017 Miss Panadda Kaewmanee Student Code 564231028
Advisor	Miss Nadda Podam
Co-advisor	Mr. Kamonnawin Inthanuchit
Bachelor of Science	Environmental Science
Institute	Songkhla Rajabhat University
Academic year	2018

Abstract

This research was a study of the possibility in making charcoal briquettes from Peanut shell waste by the peanut processing group, Moo 4 Tambon Nam Noi, Hat Yai district, Songkhla province. Peanut shells were burnt and the charcoal gained was mixed with glue made from tapioca with the following ratios: 1:0.5, 1:0.75, 1:1, 1:1.5, and 1:2, they were pressed to form charcoal briquettes by using human labors. The briquettes were then tested by pressing forces, falling forces, fuel specifications, and their efficiency. The study result revealed that the peanut-shell charcoal briquettes made with the 1:1 ratio was the best of all. The result was consistent with the Thai Community Product Standard on charcoal briquettes (TCPS 238/2004) because the charcoal briquettes made from peanut shells had the same shape, similar size, equally black color, and they were not breakable by the pressing or falling forces. As for the test result on fuel specifications, it was found that the peanut-shell charcoal briquettes had 6.57 percent of moisture, 23.91 percent of volatile organic compounds, 2.55 percent of ash, 66.97 percent of fixed carbon, and the heat value of 5,591.82 calories/gram. On the test of efficiency in use, it was found that its efficiency was 19.94 percent. When compared to the normal charcoal and the charcoal briquettes (sold in the market), it was found that they had similar qualifications in terms of fuel specifications, and efficiency in use. It could, therefore,

be concluded that there was a possibility to make charcoal briquettes from peanut shells to replace general charcoal and firewood. This could help reduce the pollution problem caused by wastes and it could also serve as an alternative way for the peanut processing group by using peanut-shell charcoal briquettes instead of cooking gas.

กิตติกรรมประกาศ

การศึกษาวิจัยเรื่อง การศึกษาความเป็นไปได้ในการผลิตถ่านอัดแห้งจากเปลือกถั่วถั่วสิสง จะลุกล่วงไปด้วยดีไม่ได้ หากไม่ได้รับความกรุณาจากบุคคลหลายๆ ท่าน ข้าพเจ้าขอขอบคุณบุคคล สำคัญดังนี้เป็นอย่างยิ่งที่ช่วยให้คำแนะนำ ช่วยแก้ไขปัญหา ตลอดจนช่วยในการทำวิจัยฉบับนี้สำเร็จ ลุล่วงไปด้วยดี ซึ่งได้แก่ อาจารย์นัดดา โปคำ และอาจารย์กมลนาวน อินทนูจิตร อาจารย์ที่ปรึกษา ที่เคยให้คำแนะนำในการทำวิจัยในครั้งนี้ และยังรวมถึงคณาจารย์ในโปรแกรมวิชาวิทยาศาสตร์ สิ่งแวดล้อมที่ให้คำปรึกษาต่างๆ ในการทำวิจัย และรวมถึงเพื่อนๆ โปรแกรมวิชาวิทยาศาสตร์ สิ่งแวดล้อมที่เคยช่วยเหลือ และร่วมมือกันดำเนินการทำวิจัยฉบับนี้ตั้งแต่ต้นจนเสร็จสิ้นกระบวนการ

ขอขอบคุณกลุ่มแปรรูปผลิตภัณฑ์จากถั่วถั่วสิสง นางลัน สินสาย ที่ให้ความอนุเคราะห์ในเรื่อง ของเปลือกถั่วถั่วสิสงที่ใช้ในงานวิจัย และขอขอบคุณ นายอับดุลหะรอซักส์ จันทกรักษ์ ที่เอื้อเฟื้อสถานที่ เผาถ่านและผลิตถ่านอัดแห้งจากเปลือกถั่วถั่วสิสง

ขอขอบคุณ บิดา มารดา ที่ให้การสนับสนุนกำลังทรัพย์ และเคยเป็นกำลังใจในการฝ่าฟัน อุปสรรคต่างๆ จนทำให้งานวิจัยนี้สำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี

สำหรับคุณงามความดีได้ที่เกิดขึ้นจากการวิจัยฉบับนี้ ทางคณะผู้จัดทำขออมอุปให้กับ บิดามารดาอันเป็นที่รักและเคารพยิ่ง ตลอดจนครูอาจารย์ที่เคารพที่ได้ประสิทธิ์ประสាពิชานความรู้ และถ่ายทอดประสบการณ์ที่ดีให้แก่ทางคณะผู้จัดทำ

ชีวพร บุญเพ็ชร์
ธนชาติ พุนเมือง
ปนัดดา แก้วมณี
ธันวาคม 2561

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อ	๑
Abstract	๒
กิตติกรรมประกาศ	๓
สารบัญ	๔
สารบัญตาราง	๕
สารบัญรูป	๖
บทที่ 1 บทนำ	
1.1 ความสำคัญและที่มาของการวิจัย	๑
1.2 วัตถุประสงค์	๒
1.3 ตัวแปร	๒
1.4 นิยามศัพท์ที่ใช้ในการวิจัย	๒
1.5 สมมติฐาน	๓
1.6 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	๓
1.7 ระยะเวลาดำเนินการวิจัย	๓
บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	
2.1 ข้อมูลทั่วไปของถ้วนลิส	๕
2.2 กระบวนการผลิตถ่านอัดแท่ง	๑๐
2.3 การทดสอบสมบัติของถ่านอัดแท่ง	๑๒
2.4 ข้อดีและข้อเสียของถ่านอัดแท่ง	๑๓
2.5 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	๑๔
บทที่ 3 วิธีการวิจัย	
3.1 กรอบแนวคิดการศึกษาวิจัย	๑๗
3.2 ขอบเขตการวิจัย	๑๘
3.3 วัตถุดิบและอุปกรณ์	๑๘
3.4 วิธีการวิเคราะห์	๑๙
3.5 การวิเคราะห์ข้อมูล	๒๕

สารบัญ (ต่อ)

หน้า

บทที่ 4 ผลและการอภิปรายผลการวิจัย

4.1 การผลิตถ่านเปลือกถั่วลิสง	26
4.2 การทดสอบค่าความร้อนของวัตถุดิบ	27
4.3 การศึกษาอัตราส่วนที่เหมาะสมในการผลิตถ่านอัดแห้งจากเปลือกถั่влิสง	27
4.4 การทดสอบสมบัติด้านเชื้อเพลิงถ่านอัดแห้งจากเปลือกถั่влิสง	30
4.5 การเปรียบเทียบประสิทธิภาพการใช้งานของถ่านอัดแห้งจากเปลือกถั่влิสง กับถ่านอัดแห้ง(ซึ่งจากการตลาด) และถ่านไม้ (ซึ่งจากการตลาด)	36
4.6 การวิเคราะห์ต้นทุนการผลิตเบื้องต้น	38

บทที่ 5 สรุปผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ

5.1 สรุปผลการวิจัย	40
5.2 ข้อเสนอแนะ	41

บรรณานุกรม

42

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก แบบเสนอโครงร่างวิจัย	ผก-1
ภาคผนวก ข ภาพประกอบการวิจัย	ผข-1
ภาคผนวก ค มาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชนถ่านอัดแห้ง	ผค-1
ภาคผนวก ง มาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชนถ่านไม้แห้งต้ม	ผง-1
ภาคผนวก จ ผลการวิเคราะห์สถิติ T-test	ผจ-1
ภาคผนวก ฉ ประวัติผู้ทำวิจัย	ผฉ-1

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
1.1 แผนการดำเนินงานตลอดโครงการ	4
2.5-1 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการนำวัสดุเหลือใช้ทางการเกษตรมาผลิตเป็นถ่านอัดแห่ง	14
3.4-1 อัตราส่วนของถ่านเปลือกถั่วลิสงต่อตัวประสาน	21
4.1-1 ผลการผลิตถ่านจากเปลือกถั่วลิสง	26
4.2-1 การทดสอบค่าความร้อนของวัตถุดิบ	27
4.3-1 ผลการผลิตถ่านอัดแห่งจากเปลือกถั่วลิสง	28
4.3-3 การทดสอบการบีบและการตอกกระแทกของถ่านอัดแห่งจากเปลือกถั่วลิสง	30
4.4-1 การเปรียบเทียบสมบัติของถ่านอัดแห่งจากเปลือกถั่วลิสงกับค่ามาตรฐาน	35
4.4-2 การเปรียบเทียบสมบัติต้านเชื้อเพลิงถ่านอัดแห่งจากเปลือกถั่วลิสง ถ่านอัดแห่ง (ซึ่งมาจากตลาด) และถ่านไม้ (ซึ่งมาจากตลาด)	36
4.5-1 ประสิทธิภาพการใช้งานถ่านอัดแห่งจากเปลือกถั่วลิสง ถ่านอัดแห่ง (ซึ่งมาจากตลาด) และถ่านไม้(ซึ่งมาจากตลาด)	37
4.5-2 ค่าประสิทธิการใช้งานถ่านอัดแห่งจากเปลือกถั่วลิสง ถ่านอัดแห่ง (ซึ่งมาจากตลาด) และถ่านไม้(ซึ่งมาจากตลาด)	38
4.6-1 ต้นทุนเบื้องต้นการผลิตถ่านอัดแห่งจากเปลือกถั่วลิสง	39
4.6-2 ราคาถ่านอัดแห่งจากเปลือกถั่วลิสงเปรียบเทียบกับถ่านอัดแห่ง (ซึ่งมาจากตลาด) และถ่านไม้ (ซึ่งมาจากตลาด)	39

สารบัญรูป

ภาพที่	หน้า
2.1-1 ถัวลิสинг	5
3.3-1 กรอบแนวคิดการศึกษา	17
4.3-2 การทดสอบลักษณะทั่วไปของถ่านอัดแห่งจากเปลือกถัวลิสинг	28
4.3-3 ผลการทดสอบการบีบและการตัดกระแทกของถ่านอัดแห่งจากเปลือกถัวลิสิง	29
4.4-1 ปริมาณความชื้นของถ่านอัดแห่งจากเปลือกถัวลิสิง	31
4.4-2 ปริมาณสาระเหยของถ่านอัดแห่งจากเปลือกถัวลิสิง	32
4.4-3 ปริมาณเก้าของถ่านอัดแห่งจากเปลือกถัวลิสิง	32
4.4-4 ปริมาณคาร์บอนคงตัวของถ่านอัดแห่งจากเปลือกถัวลิสิง	33
4.4-5 ค่าความร้อนของถ่านอัดแห่งจากเปลือกถัวลิสิง	34
4.5-1 การเปรียบเทียบประสิทธิภาพการใช้งานของถ่านอัดแห่งจากเปลือกถัวลิสิง กับถ่านอัดแห่ง (ซื้อจากตลาด) และถ่านไม้ม (ซื้อจากตลาด)	37

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความสำคัญและที่มาของการวิจัย

จากการสำรวจข้อมูลในพื้นที่ หมู่ที่ 4 ตำบลน้ำน้อย อำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา พบร้า ประชากรบางส่วนประกอบอาชีพปลูกถั่วลิสงและได้รวมตัวกันจัดตั้งกลุ่มแปรรูปผลิตภัณฑ์ จากถั่วลิสง เช่น ขนมถั่วแผ่น ขนมถั่วกรอบแก้วโรยงา ขนมถั่วตัด และถั่วคั่วเกลือ เป็นต้น โดยกระบวนการแปรรูปผลิตภัณฑ์จากถั่วลิสงทำให้มีวัสดุเหลือทิ้งจากการกระบวนการแปรรูปผลิตภัณฑ์ ก็คือ เปลือกถั่วลิสง ซึ่งมีปริมาณเปลือกถั่วลิสงที่เหลือทิ้งเฉลี่ยวันละ 4 กิโลกรัม หรือเฉลี่ยมากกว่า 1 ตันต่อปี เปลือกถั่วลิสงดังกล่าวจะถูกนำมารวมกองไว้แล้วเผาทำลายในที่แจ้ง ซึ่งส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมที่ทำให้เกิดมลพิษทางอากาศ และส่งผลเสียต่อสุขภาพ

จากปัญหาดังกล่าวทำให้ผู้วิจัยศึกษาคุณสมบัติของเปลือกถั่วลิสง ซึ่งเป็นวัสดุเหลือใช้เพื่อนำมาใช้ประโยชน์จากการศึกษา พบร้า เปลือกถั่วลิสงสามารถนำมาผลิตเป็นถ่านอัดแห้งได้โดยการนำไปอัดแน่นเป็นเชือเพลิงแข็ง เปลือกถั่วลิสงแห้งอัดแห้งให้ความร้อนสูงถึง 60 เปรอร์เซ็นต์ ของถ่านโดยที่มีคุณภาพดี และมีชีวภาพ 2-3 เปรอร์เซ็นต์เท่านั้น (สถาบันวิจัยวิทยาศาสตร์ และเทคโนโลยีแห่งประเทศไทย, 2560) นอกจากนี้ยังมีวัสดุเหลือใช้ทางการเกษตรอีกหลายชนิดสามารถนำมาผลิตเป็นถ่านอัดแห้งได้ เช่น เปลือกมังคุด เมื่อนำมาผลิตเป็นถ่านอัดแห้งและทดสอบสมบัติด้านเชื้อเพลิง พบร้า สามารถให้ปริมาณความชื้น 9.7 เปรอร์เซ็นต์ ปริมาณสารระเหย 26.6 เปรอร์เซ็นต์ ปริมาณถ้า 7 เปรอร์เซ็นต์ ปริมาณคาร์บอนคงตัว 61.7 เปรอร์เซ็นต์ และค่าความร้อน 5,920 แคลอรี่ต่อกิโลกรัม (สังเวย เสวกвиหารี, 2555) กิ่งสูงๆ โดยนำมาผสมกับวัสดุที่เหลือใช้ทางการเกษตรอื่นๆ เช่น แกลบ ชานอ่อน มันสำปะหลัง แล้วนำไปผลิตเป็นถ่านอัดแห้งและทดสอบสมบัติด้านเชื้อเพลิง พบร้า สามารถให้ค่าความร้อนประมาณ 1,599 แคลอรี่ต่อกิโลกรัม (เกรียงไกร วงศารojน์, 2554) และทางมะพร้าว เมื่อนำมาผลิตเป็นถ่านอัดแห้งและทดสอบสมบัติด้านเชื้อเพลิง พบร้า สามารถให้ปริมาณความชื้น 7.3 เปรอร์เซ็นต์ ปริมาณสารระเหย 76.8 เปรอร์เซ็นต์ ปริมาณถ้า 5.3 เปรอร์เซ็นต์ ปริมาณคาร์บอนคงตัว 10.7 เปรอร์เซ็นต์ และค่าความร้อน 4,141 แคลอรี่ต่อกิโลกรัม (ธนาพล ตันติสัตย์กุล, 2558) จะเห็นได้ว่าวัสดุเหลือใช้ทางการเกษตร เมื่อนำมาผลิตเป็นถ่านอัดแห้งสามารถให้สมบัติด้านเชื้อเพลิงที่ดีได้ นอกจากนี้การนำวัสดุเหลือใช้ทางการเกษตรมาผลิตเป็นถ่านอัดแห้ง สามารถลดการตัดไม้ทำลายป่าเพื่อนำมาทำถ่านไม้ และยังแก้ปัญหาการกำจัดของเสียได้

ดังนั้นผู้วิจัยจึงสนใจนำเปลือกถั่วลิสงซึ่งเป็นวัสดุเหลือใช้ทางการเกษตรจากกลุ่มแปรรูปผลิตภัณฑ์ถั่วลิสง หมู่ที่ 4 ตำบลน้ำน้อย อำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา มาศึกษาความเป็นไปได้ในการผลิตถ่านอัดแห้งจากเปลือกถั่влิสง เพื่อลดปัญหาขยะเหลือทิ้งและยังเป็นทางเลือกด้านเชื้อเพลิงให้กับกลุ่มแปรรูปผลิตภัณฑ์จากเปลือกถั่влิสง เพื่อทดแทนก๊าซหุงต้มในกระบวนการแปรรูปถั่влิสง

1.2 วัตถุประสงค์

เพื่อศึกษาความเป็นไปได้ในการผลิตถ่านอัดแห้งจากเปลือกถั่влิสง

1.3 ตัวแปร

ตัวแปรต้น : อัตราส่วนระหว่างผงถ่านเปลือกถั่влิสงกับตัวประสาน

ตัวแปรตาม : ปริมาณความชื้น ปริมาณสารระเหย ปริมาณถ้า

ปริมาณคาร์บอนคงตัว ค่าความร้อน และประสิทธิภาพการใช้งาน

ตัวแปรควบคุม : วิธีการอัดแห้ง ขนาด และรูปร่างของถ่านอัดแห้ง

1.4 นิยามศัพท์ที่ใช้ในการวิจัย

ถ่านอัดแห้ง หมายถึง การนำเอาวัตถุดิบธรรมชาติตามมาเผาจนเป็นถ่านและบดจนเป็นผงแล้วอัดเป็นแท่งตามรูปทรงที่ต้องการ (สังเวช เสวกิหาร, 2553)

ตัวประสาน (การแป้งเปียก) หมายถึง ตัวประสานเป็นวัสดุที่ใช้ติดวัสดุชนิดเดียวกันหรือวัสดุต่างชนิดกันเข้าด้วยกันให้แน่น ในงานวิจัยนี้ใช้การแป้งเปียกเป็นตัวประสานโดยการแป้งเปียกเป็นของเหลวที่ได้จากการนำแป้งมันสำปะหลัง 200 กรัม ผสมกับน้ำ 1 ลิตรแล้วนำไปให้ความร้อนคนจนเป็นเนื้อเดียวกัน มีลักษณะเนื้อขาวใสลisse เอี่ยดและหนืด (สุ่ว�다 หลังยาน่าย และเสาวลักษณ์ ลิ่มศรีพุทธิ, 2560)

เปลือกถั่влิสง หมายถึง ส่วนที่ทำหน้าที่ห่อหุ้มเมล็ดถั่влิสงเอาไว้ ลักษณะประจำ มีสีขาวนวลหรือสีน้ำตาลอ่อนๆ

การอัดเย็น หมายถึง การนำวัสดุที่เผาเป็นถ่านแล้วมาบดให้ละเอียด แล้วนำมาผสมกับตัวประสาน ในอัตราส่วนที่ต้องการ แล้วนำมาอัดเป็นแท่ง (สุ่ว�다 หลังยาน่าย และเสาวลักษณ์ ลิ่มศรีพุทธิ, 2560)

1.5 สมมติฐาน

เปลี่ยนถ่ายสู่สังคมสามารถนำมาผลิตถ่านอัดแห่งได้ตามมาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชนถ่านอัดแห่ง (มพช. 238/2547)

1.6 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

- 1.6.1 เป็นการนำสิ่งเหลือใช้มาทำให้เกิดประโยชน์
- 1.6.2 เพิ่มมูลค่าให้กับเศษวัสดุที่เหลือใช้ทางการเกษตร
- 1.6.3 ลดปัญหามลภาวะจากขยะเหลือทิ้งและลดการตัดไม้ทำลายป่า

1.7 ระยะเวลาที่ทำการวิจัย

การศึกษาความเป็นไปได้ในการผลิตถ่านอัดแห่งจากเปลี่ยนถ่ายสู่สังคม ใช้เวลาในการศึกษาตั้งแต่เดือนพฤษจิกายน พ.ศ. 2560 จนถึงเดือนธันวาคม พ.ศ. 2561 รายละเอียดแสดงในตารางที่ 1.1 และโครงสร้างวิจัยแสดงในภาคผนวก ก

ตารางที่ 1.1 แผนการดำเนินงานตลอดโครงการ

ขั้นตอนการดำเนินงาน	ระยะเวลาการดำเนินการวิจัย													
	2560		2561											
	พ.ย.	ธ.ค.	ม.ค.	ก.พ.	มี.ค.	เม.ย.	พ.ค.	มิ.ย.	ก.ค.	ส.ค.	ก.ย.	ต.ค.	พ.ย.	ธ.ค.
1. ศึกษาเก็บรวบรวมข้อมูล และตรวจสอบเอกสาร														
2. จัดทำโครงร่างและเสนอ โครงร่างวิจัยเฉพาะทาง		▲												
3. ดำเนินการวิจัย			—											
4. วิเคราะห์ผลการทดลอง				—										
5. สอนความก้าวหน้าวิจัย					▲									
6. สรุปผลการศึกษา และ อภิปรายผล การจัดทำรูปเล่ม						—								
7. สอนจบวิจัยเฉพาะทาง											▲			
8. แก้ไขเล่มวิจัยเฉพาะทาง	—						—							
9. ส่งเล่มวิจัยฉบับสมบูรณ์												▲		

หมายเหตุ :

หมายถึง ช่วงดำเนินการสอบบ้วจัย

หมายถึง ช่วงระยะเวลาดำเนินงานวิจัย สำหรับโครงร่างวิจัยทางสิ่งแวดล้อม
ในการศึกษาครั้งนี้ แสดงรายละเอียดไว้ในภาคผนวก ก

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

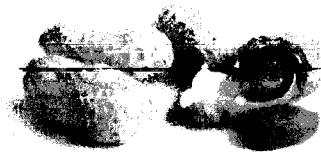
2.1 ข้อมูลทั่วไปของถั่วลิสง

ถั่влิสงเป็นพืชตระกูลถั่วที่สามารถปลูกได้ตลอดปี ส่วนใหญ่มักจะปลูกในฤดูร้อนและจัดการอย่างง่าย ในพื้นที่ต่างๆ กัน ปลูกได้ทุกภาคของประเทศไทย และปลูกที่สำคัญ คือ ภาคเหนือ ภาคกลาง และตะวันออกเฉียงเหนือ เกษตรกรรมมักปลูกเป็นพืชหมุนเวียน ปลูกแซม และปลูกเหลือมกับพืชเศรษฐกิจอื่นๆ ได้แก่ ข้าว ข้าวโพด ละหุ่ง ทานตะวัน เป็นต้น ซึ่งนอกจากจะช่วยเพิ่มรายได้ให้แก่เกษตรกรแล้ว ยังเป็นพืชที่ให้ความอุดมสมบูรณ์แก่ดินด้วย ถั่влิสงเป็นพืชตระกูลถั่ว ที่ประกอบด้วยสารอาหารที่มีประโยชน์มีกรดไขมันที่มีคุณภาพดีและจำเป็นต่อร่างกาย มีโปรตีนที่มีคุณภาพสูงและยังประกอบด้วยวิตามินและเกลือแร่อxygen มากมายที่ร่างกายต้องการ ซึ่งสามารถนำถั่влิสงมาบริโภคสด นำไปประกอบอาหาร และทำขนมต่างๆ นอกจากนั้นผลิตภัณฑ์ถั่влิสง ได้แก่ การถั่влิสง ยังนำมาใช้เป็นส่วนผสมของอาหารสัตว์ และใช้ทำปุ๋ยได้อีกด้วย ปัจจุบันการผลิตถั่влิสงภายในประเทศไทยมีปริมาณไม่เพียงพอต่อความต้องการใช้ภายในประเทศ จึงมีการนำเข้าถั่влิสงจากต่างประเทศเช่นและอินเดียเพิ่มมากขึ้น (วรยุทธ ศิริชุมพันธ์, 2558)

ชื่อวิทยาศาสตร์ : *Arachis hypogaea L.*

ชื่อสามัญ : Gruondnut , Peanut , Monkeynut

ชื่อวงศ์ : Leguminosae

ภาพที่ 2.1-1 ถั่влิสง

ที่มา: วรยุทธ ศิริชุมพันธ์ (2558)

2.1.1 ถั่นกำเนิด

พืชตระกูลถั่วที่จัดเป็น Arachis จะมีถั่นกำเนิดบริเวณที่ราบระหว่างแม่น้ำเมโซอนติดกับแม่น้ำ La Plata จากการค้นพบในแหล่งอารยธรรม ทราบว่าถั่ลสิงเป็นพืชที่รากถั่วจัดเป็นพืชเพาะปลูกของชนเผ่าแอบนี้ พบรากถั่วจัดเป็นพืชเพาะปลูกกันมาไม่น้อยกว่า 1,000 ปี ก่อนพุทธกาล ถั่ลสิงที่กล้ายเป็นพืชเพาะปลูกของชนเผ่าแอบนี้ พบรากถั่วจัดเป็นพืชเพาะปลูกกันและกันน้ำ Parana ของอเมริกาใต้ อย่างไรก็ตามคนทั่วโลกรู้จักถั่ลสิงภายหลังจากที่นักล่าอาณาจักรโปรตุเกสได้ออกไปเผยแพร่แบบแคริบเบียนสู่อเมริกาทั้ง 2 ฝั่ง และยุโรป จนเป็นที่นิยมของชาวมังสวิรัติ อินดู และพุทธในเอเชีย และในระยะต่อมาชาวยุโรปได้นำเข้าไปปลูกในฝั่งอเมริกาเหนือเมื่อ 400 ปี มาแล้ว

2.1.2 ลักษณะทางพฤกษาศาสตร์

ถั่ลสิงที่มีการปลูกในประเทศไทย พบรากที่มีรากพื้นเมือง พันธุ์จีน และพันธุ์สเปนich ซึ่งมีลักษณะทางพฤกษาศาสตร์ ดังนี้ (จุฑามาศ ร่มแก้ว, 2542)

1) ราก ถั่ลสิงจะมีระบบ rak แก้ว (tap root system) รากที่มีการพัฒนาจากแรดิเคล เรียกว่า รากแก้ว และมีรากแขนงแตกออกจาก rak แก้ว นอกจากนี้ยังมีราก adventitious root แตกจากข้อของลำต้นที่เลือยบนผิวดิน ถั่ลสิงมีรากขนาดอ่อนน้อมากและบางพันธุ์ไม่มีเลย ที่รากแก้ว และรากแขนงพบรากขนาดเล็กสีน้ำตาลอุ่นทั่วไปเกิดจากแบคทีเรียไฮเปิมเข้าไปอาศัยอยู่แบบพึ่งพาซึ่งกันและกัน (symbiosis) กับรากของถั่ลสิง แบคทีเรียนี้สามารถสร้างไนโตรเจนจากอากาศ ให้มีสารอาหารและพืชนำไปใช้ในรูปใบและดอก

2) ลำต้น ถั่ลสิงเป็นพืชล้มลุกพakis เป็นไม้เนื้ออ่อน ลำต้นมีความสูง 15-70 เซนติเมตร การเจริญเติบโตของลำต้นแบ่งออกเป็น 2 พวก คือ

2.1) ลำตันตั้งตรง ถั่ลสิงพากนี้ลำตันมีการแตกกิ่งก้านสาขามาก กิ่งเหล่านี้ จะเจริญในแนวตั้งทำให้ต้นถั่ลสิงมีลักษณะเป็นพุ่ม ฝักจะเกิดเป็นกลุ่มที่บริเวณโคนต้น

2.2) ลำตันเลือย ถั่ลสิงพากนี้มีลำตันสั้น กิ่งก้านที่แตกออกมากเจริญในแนวอนหดไปตามผิวดิน ฝักเกิดกระฉะกระจายอยู่ตามกิ่งก้านที่เลือยไปตามผิวดิน บริเวณมุมไปเลี้ยงและมุมใบของข้อที่อยู่ถัดขึ้นไปเป็นที่เกิดของกิ่งแขนงที่มุ่นใบและกิ่งแขนงอาจเกิดกิ่งย่อย

3) ดอก ขึ้นกับชนิดของพันธุ์หรือประเภทของถั่ลสิง การแตกกิ่งของถั่ลสิงแบ่งออกเป็น 2 ประเภท คือ

3.1) การแตกแบบสลับ (alternate branching) ถั่ลสิงในกลุ่มนี้ จะไม่มีการออกดอกบนข้อของลำตันหลัก แต่จะเกิดเป็นกิ่ง (vegetative branch) ที่มีการแตกตາอยู่ที่ตามบริเวณข้อ

โดยแตกเป็นกิ่ง 2 ข้อ แล้วสลับกับดอก 2 ข้อ และอาจมีการแตกกิ่ง และให้ดอกในลักษณะนี้ต่อไปอีก ถั่วลิสงในกลุ่มนี้จัดเป็นพาก Virginia type

3.2) การแตกแบบต่อเนื่อง (sequential branching) ถั่วลิสงพากนี้ จะออกดอกบนข้อของลำต้นหลักด้วยข้อล่างๆ ของลำต้นหลักเกิดเป็นกิ่ง ตามข้อของกิ่งมักเกิดเป็นตาดอยู่ก่อน ข้อแรกๆ อาจแตกเป็นกิ่งอีกซึ่งเรียกว่า secondary branch จึงทำให้ฝักของถั่วลิสงพากนี้มักอยู่เป็นกระชุดบริเวณโกลเด้น รากแก้ว เช่น พ ragazzi Spanish type และ Valencia type

4) ใน เป็นใบประกอบแบบ even-pinnate คือ ในประกอบแต่ละใบจะมีใบย่อย 2 คู่ ใบเกิดสลับกันบนข้อของลำต้น ในย่อยมีลักษณะเป็นรูปไข่ ขอบใบเรียบ ก้านใบยาว 3.7 เซนติเมตร ที่โคนก้านใบมีหูใบ 2 อัน มีลักษณะแหลมและยาวประมาณ 2 เซนติเมตร

5) ผลและเมล็ด ผลหรือฝักอาจเกิดเดียวๆ หรือเกิดเป็นกลุ่มตามมุมใบ เมื่อฝักแก่ เปลือกฝักจะแข็งและเประมีลายเส้นที่เปลือก ฝักมีสีขาวนวลหรือน้ำตาลอ่อน มี 1-4 เมล็ดต่อฝัก ขี้นอยู่กับพันธุ์ เมล็ดถั่วลิสงมีเปลือกหุ้มเมล็ดบาง มีสีขาวแดง แดง หรือขาวนวล ขี้นอยู่กับแต่ละพันธุ์ ถัดเข้าไปเป็นใบเลี้ยงหนา 2 ใบประกอบติดกัน หนานห้าที่เก็บสะสมอาหารพากไข้มัน โปรดีน และสารอื่นๆ

2.1.3 การจำแนกชนิดของถั่วลิสง

ถั่วลิสงสามารถจำแนกได้ตามรูปร่างลักษณะทางพฤกษาศาสตร์ โดยอาศัยตำแหน่งที่เกิดของซ่อดอกเป็นเกณฑ์ แบ่งได้เป็น 3 แบบ (สมจินตนา ทุมแสง และคณะ, 2555) คือ

1) แบบเวอร์จีนีย์ (Virginia type) มีลำต้นเป็นพุ่มหรือยอดเลี้ยวไปตามบริเวณผิวดิน ที่มีลักษณะสีเขียวเข้ม เมล็ดและฝักมีขนาดใหญ่ เปลือกของเมล็ดมีสีน้ำตาลแดงฝักหนึ่งๆ มี 2-3 เมล็ด เมล็ดมีการพักตัว (dormancy) สูง มีน้ำมันรา蜡 38–47 เปอร์เซ็นต์โดยน้ำหนัก อายุเก็บเกี่ยวประมาณ 120-180 วัน เช่น พันธุ์เทนา 9 จะมีอายุประมาณ 110–130 วัน

2) แบบสเปนนิช (Spanish type) มีลำต้นตั้งตรง มีกิ่งก้านสาขามาก ในจะมีสีเขียวจาง ฝักและเมล็ดมีขนาดเล็กป้อม เปลือกของเมล็ดมีสีจางหรือขาว เมล็ดไม่มีระยะพักตัวเมล็ดมีเปอร์เซ็นต์น้ำมันสูง 47-50 เปอร์เซ็นต์โดยน้ำหนัก อายุเก็บเกี่ยวประมาณ 120–135 วัน

3) แบบ瓦เลนเซีย (Valencia type) มีลำต้นเป็นพุ่มกิ่งค่อนข้างโต แต่จะมีจำนวนน้อย ใบมีขนาดใหญ่สีเขียวเข้ม ฝักมีขนาดใหญ่เห็นลายบนฝักชัดเจน ฝักส่วนใหญ่มี 3 เมล็ด เมล็ดมีทั้งแบบป้อมและยาวรี เปลือกเมล็ดมีสีขาว แดง น้ำตาลแดง และน้ำตาลอ่อน มีเปอร์เซ็นต์น้ำมันสูง เช่นเดียวกับแบบสเปนนิช (Spanish) ที่มีอายุการเก็บเกี่ยวสั้นกว่าชนิดอื่นๆ เมล็ดไม่มีระยะพักตัว เช่น พันธุ์ ชน.38 และลำปาง

2.1.4 ห้องถินที่ปลูก

ถ้วนลิสงสามารถปลูกได้ทุกภาคของประเทศไทย มีแหล่งปลูกที่สำคัญอยู่ในภาคเหนือ และภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ซึ่งมีลักษณะดินเป็นดินปนทราย หรือดินน้ำไหลทรายมูล ไม่เหนียวจัด จังหวัดที่มีการปลูกมาก ได้แก่ เชียงใหม่ น่าน ลำปาง เพชรบูรณ์ พะเยา เชียงราย นครสวรรค์ กำแพงเพชร สุโขทัย อุตรดิตถ์ นครราชสีมา ศรีษะเกษ บุรีรัมย์ อุบลราชธานีกาฬสินธุ์ สุรินทร์ ระยอง ปราจีนบุรี ชลบุรี และสระบุรี (สมจินตนา ทุ่มแทน และคณะ, 2555)

2.1.5 ลักษณะดิน

ถ้วนลิสงเป็นพืชที่ปรับตัวให้เข้ากับสภาพของดินได้ในขอบเขตที่กว้างขวางกว่า พืชตระกูลถ้วนฯ สามารถปลูกได้ตั้งแต่สภาพดินเหนียวในที่ลุ่มจนถึงดินทรายในที่รากสูง แต่ลักษณะดินที่เหมาะสมสำหรับการปลูกถ้วนลิสงจะต้องเป็นดินร่วนซุยหรือดินปนทราย เพื่อเอื้มความสามารถแห้งลงไปในดินได้สะดวก และเมื่อเก็บเกี่ยวถ้วนลิสงต้องตั่งถิ่นแล้วฝักชี้นจากดินได้โดยง่าย มีการระบายน้ำได้ดี และหน้าดินไม่เน่าไม่แข็ง ซึ่งจะเป็นลักษณะที่ทำให้การผลิตถ้วนลิสง มีคุณภาพดี และการสูญเสียในการเก็บเกี่ยวน้อย นอกจากนี้แล้วความมีความอุดมสมบูรณ์ของธาตุอาหารอย่างเพียงพอ (อิสระ พุทธสิมมา และปราณี วรรณตรสุดาทิพย์, 2552)

2.1.6 ฤดูปลูก

ถ้วนลิสงสามารถปลูกได้ทั้งฤดูฝนและฤดูแล้ง ในพื้นที่ที่มีการชลประทานช่วงเวลาการปลูกถ้วนลิสงไม่มีความสำคัญเท่ากับช่วงเวลาการเก็บเกี่ยว เพราะช่วงของการเก็บเกี่ยวจะต้องมีความชื้นในดินพอสมควร จึงจะถอนฝักถ้วนลิสงชี้นจากดินได้ง่าย โดยทั่วไปฤดูปลูกที่เหมาะสม (อิสระ พุทธสิมมา และปราณี วรรณตรสุดาทิพย์, 2552) คือ

ต้นฤดูฝนทำการปลูกในระหว่างเดือนพฤษภาคม–มิถุนายน

ปลายฤดูฝนทำการปลูกในระหว่างเดือนกันยายน–ตุลาคม

ฤดูแล้งทำการปลูกในระหว่างเดือนมกราคม–กุมภาพันธ์

2.1.7 วิธีการปลูก

การเตรียมดินดำเนินการเช่นเดียวกับพืชไร่อื่นๆ คือ ทำดินร่วนซุยโดยการขุดหรือไกให้ลึกประมาณ 4 นิ้ว ซึ่งจะทำให้ดินอุ่มน้ำและเก็บน้ำได้ดี เมล็ดต้องอกได้ง่าย راكสารสามารถหาอาหารได้ไกและลีก ทั้งยังเป็นการป้องกันกำจัดวัชพืชไม่ให้รบกวนต้นถั่วลิสงได้ วิธีการปลูกโดยทั่วไปมักจะกะเทาะฝักก่อนแล้วนำเมล็ดมาปลูก การยอดเมล็ดลงหลุมควรทำเป็นแฉวยาวโดยยอดหลุ่มละ 1-2 เมล็ด อยู่ลึกประมาณ 3-5 เซนติเมตร และกลบในดินที่มีความชื้นพอ เมล็ดจะออกภายใน 5-7 วัน ถ้าหลุมใหญ่ไม่ออกให้จัดการปลูกซ้อมทันที การปลูกซ้อมควรจะทำการปลูกซ้อมภายใน 7 วัน หลังปลูก เพื่อต้นถั่วลิสงจะได้เติบโตทันกันและเก็บเกี่ยวได้พร้อมกัน (อิสระ พุทธสิมมา และปราณี วรรณรสุดาทิพย์, 2552)

2.1.8 ประโยชน์ของถั่วลิสง

1) ลำต้นและใบ นำมาใช้ทำปุ๋ยหรือใช้เลี้ยงสัตว์คุ้ยເວັ້ງໄດ້ เช่น วัว แพะ แกะ เป็นต้น (สำนักงานกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ, 2556)

2) เมล็ดถั่วลิสง สามารถนำมาปรุงเป็นผลิตภัณฑ์ต่างๆ เช่น ถั่วลิสงคั่ว ถั่วลิสงทอด ถั่วลิสงต้ม ถั่วลิสงป่น ถั่วลิสงบด เนยถั่วลิสง และน้ำมันสกัดจากถั่วลิสง เป็นต้น (เดชา ศิริภัทร, 2556)

3) ประโยชน์จากเปลือกถั่วลิสง ได้มีผู้คิดค้นหาวิธีนำไปใช้ประโยชน์ได้อย่างคุ้มค่า จากคุณสมบัติพิเศษที่สำคัญของมันคือ สามารถดูดซับของเหลวได้ดี ยิ่งถูกบดให้ละเอียดเท่าไร จะยิ่งสามารถดูดซับได้มากขึ้นเท่านั้น และนอกจากนั้นยังมีความคงทนต่อสารเคมี เปลือกถั่วลิสงจึงให้ประโยชน์ได้หลายอย่าง (สถาบันวิจัยวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี, 2554) ดังต่อไปนี้

3.1) ใช้เพาะเห็ด จากการทดลองเพาะเห็ดด้วยเปลือกถั่วลิสง โดยเกษตรกรแห่งรัฐจอร์เจสแควร์อเมริกา พบว่า ได้ผลดีและประหยัดกว่าวิธีเก่า ๆ ที่ใช้มูลม้า แต่ก่อนนำไปใช้ควรผึ่งเปลือกถั่วไว้สักระยะเวลาหนึ่งก่อนเพื่อป้องกันการเน่าเสีย

3.2) ใช้เป็นเชื้อเพลิง โดยการนำไปอัดแน่นเป็นเชื้อเพลิงแข็ง เปลือกถั่วลิสงแห้งอัดแท่งสามารถให้ความร้อนสูงถึง 60 เปอร์เซ็นต์ ของถ่านโคกที่มีคุณภาพดี และยังมีอัตราการเผาไหม้สูงมากประมาณ 2-3 เปอร์เซ็นต์

3.3) ใช้เป็นส่วนผสมของวัสดุก่อสร้าง โดยสามารถนำมาใช้ผสมในพลาสติก คอนกรีต แผ่นพนังหรือแผ่นพื้น เช่นเดียวกับการใช้เศษไม้หรือขี้เลื่อยผสม

3.4) ใช้ผสมกับกากน้ำตาลเป็นอาหารวัว นำไปลือกถั่วลิสงบดผสมกับกากน้ำตาลที่เหลือจากการทำน้ำตาลราย เป็นอาหารของวัวรายได้ดี มีคุณค่าทางอาหารสูง

3.5) ใช้คลุมดินปูกลูกตันไม้ โดยใช้รอยร่องๆ โคนต้นไม้ให้ดูดซับความชื้นไว้ เพื่อป้องกันไม่ให้น้ำซึมลงดินเร็วเกินไปในกรณีที่เป็นดินทราย เป็นต้น

2.2 กระบวนการผลิตถ่านอัดแห้ง

กระบวนการในการผลิตถ่านอัดแห้งวัสดุเหลือใช้ต่างๆ ที่จะนำมาใช้เป็นเชื้อเพลิงได้ ต้องผ่านการแปรรูปให้เหมาะสมก่อนโดยมีกระบวนการแปรรูป ดังนี้

2.2.1 การเผาถ่าน

ถ่าน คือ ไม้ที่ได้จากการเผาไหม้ภายในบริเวณที่มีอากาศอยู่เบาบางหรือกระบวนการแยกสารอินทรีย์ภายในไม้ในสภาวะที่มีอากาศอยู่น้อยมาก เมื่อมีการให้ความร้อนระหว่างกระบวนการจะช่วยกำจัดน้ำ น้ำมันดิน และสารประกอบอื่นๆ ออกจากไม้ ซึ่งถ่านที่ได้หลังการผลิต จะมีปริมาณของคาร์บอนสูงและไม่มีความชื้น ทำให้ปริมาณพลังงานในถ่านสูง โดยมีค่าเป็นสองเท่าของปริมาณพลังงานในไม้แห้ง สำหรับกระบวนการที่ทำให้สารอินทรีย์ในเนื้อไม้เปลี่ยนรูปเป็นถ่านเรียกว่า carbonization ซึ่งสามารถแยกกระบวนการดังกล่าวออกได้เป็น 4 ขั้นตอน ขั้นตอนแรก คือ การเผาไหม้ (combustion) เป็นกระบวนการที่ต้องการปริมาณออกซิเจนจำนวนมาก ระหว่างการเกิดการบ่อนในเข็ม โดยให้ความร้อนกับวัสดุภายในเตาเผาถ่าน ส่วนในขั้นตอนที่ 2 จะเป็นปฏิกิริยาประเภทดูดความร้อน เพื่อลดความชื้นออกจากเนื้อวัสดุ ซึ่งในขั้นตอนนี้จะใช้อุณหภูมิจนถึง 270 องศาเซลเซียส ความชื้นจะค่อยๆ ลดลงจนกระทั่งหมดไป ซึ่งสังเกตได้จากปริมาณไอน้ำสีขาวที่เกิดขึ้นจนนาทีบ แล้วในขั้นตอนที่ 3 ของกระบวนการจะเป็นปฏิกิริยาประเภทความร้อน โดยเกิดขึ้นในช่วงอุณหภูมิ 250-300 องศาเซลเซียส ในระหว่างปฏิกิริยาความร้อนจะมีการเกิดก๊าซต่างๆ ซึ่งส่วนใหญ่จะเป็นก๊าซคาร์บอนมอนอกไซด์ (CO) และก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์ (CO_2) และนอกจากนี้ยังเกิดกรดอะซิติก เมทิลแอลกอฮอล์ และสารพวนน้ำมันดิน ในขั้นตอนนี้องค์ประกอบที่ระเหยได้ที่ยังคงอยู่ในกระบวนการจะถูกขับออกไป ซึ่งจะทำให้ปริมาณคาร์บอนของถ่านเพิ่มขึ้น สำหรับในขั้นตอนที่ 4 เป็นการนำผลิตภัณฑ์ถ่านมาทำให้เย็น ซึ่งจะใช้เวลาหลายชั่วโมงขึ้นอยู่กับชนิดของเตาเผาที่ใช้ในการผลิต คุณภาพของถ่านที่ผู้ใช้มอบได้ คือ ต้องมีปริมาณคาร์บอนคงตัว 70 เปอร์เซ็นต์ สารระเหยได้ต้องน้อยกว่า 25 เปอร์เซ็นต์ ขี้เล้าประมาณ 5 เปอร์เซ็นต์ และความหนาแน่นประมาณ 0.25-0.30 กรัมต่อลูกบาศก์เซนติเมตร ซึ่งถ่านจะมีคุณสมบัติประจำกลา (กัญญา เม้ามีทรัพย์, 2544)

2.2.2 การบดย่อย (Grinding)

ผงถ่านที่นำมาใช้ในการอัดแท่งจะต้องละเอียดพอที่จะนำไปขึ้นรูปได้ดี ขนาดของผงถ่านที่ใช้นั้นจะขึ้นอยู่กับชนิดของถ่านและวิธีการทำผงถ่านให้เป็นแท่ง วิธีการบดย่อยสามารถทำได้หลายวิธีไม่ว่าจะเป็นการใช้เครื่องบด เครื่องสับ และเครื่องป่นวัสดุ จากการอัดขึ้นรูปผงถ่านหินขนาดต่างๆ พบร้า ในปริมาณตัวประสานที่เท่ากันผงถ่านหินขนาดเล็กมีแนวโน้มในการขึ้นรูปได้ดีกว่าและสามารถรับน้ำหนักที่ทำให้ถ่านหินอัดแท่งแตกหักได้ดีกว่าผงถ่านหินขนาดใหญ่ (อรุณรัตน์ วุฒิมังคลชัย, 2529)

2.2.3 การผสม

เป็นการผสมวัสดุที่ถูกป่นย่อยแล้วกับสารที่จะช่วยประสานวัสดุให้ติดกันง่ายขึ้น ลักษณะของตัวประสานที่ดีนั้นนอกจากจะต้องมีแรงยึดเหนี่ยวระหว่างอนุภาคสูงแล้ว ที่อุณหภูมิใช้งานยังต้องเป็นกและสามารถปกคลุมพื้นที่ผิวของถ่านได้ทั่วถึง (รุ่งโรจน์ พุทธิสกุล, 2553)

2.2.4 การอัดแท่ง (Compaction)

หลักการผลิตถ่านอัดแท่งมี 2 วิธี (กรมพัฒนาและการส่งเสริมพัฒนา, 2535) ดังนี้

1) การอัดร้อน เป็นการอัดวัสดุโดยที่วัสดุไม่จำเป็นต้องเป็นถ่านมาก่อน เมื่ออัดเป็นแท่งเสร็จแล้ว ค่อยนำเข้าเตาให้เป็นถ่านอีกครั้งหนึ่ง วัสดุที่สามารถผลิตโดยวิธีการอัดร้อน มี 2 ชนิด คือ แกลบ และขี้เลือย เพราะวัสดุทั้ง 2 ชนิดนี้ เมื่อโดนอัดด้วยความร้อน จะมีสารในเนื้อของวัสดุที่ยึดตัวมันเอง จึงทำให้สามารถยึดเกาะเป็นแท่งได้ โดยที่ไม่ต้องใช้ตัวประสาน และเครื่องอัดต้องเป็นเครื่องอัดชนิดอัตโนมัติ ซึ่งราคาค่อนข้างสูง

2) การอัดเย็น เป็นการอัดวัสดุที่เผาถ่านมาแล้ว และนำมาระบบแบบปั๊มน้ำร้อนหรือวัสดุประสานอีก 1 ครั้งที่จะเป็นปั๊มน้ำร้อน ถ้าวัสดุใดมีขนาดใหญ่ เช่น กระ吝ะพร้าว เมื่อผ่านการเผาแล้ว ต้องมีเครื่องบดให้ละเอียดก่อน และค่อยนำมาระบบแบบปั๊มน้ำร้อนและนำไปอัตราส่วนตามที่ต้องการ

2.2.5 การตากแห้ง

เนื่องจากเชื้อเพลิงอัดแท่งที่ได้ ยังมีปริมาณความชื้นอยู่สูง จึงต้องไปตากให้แห้ง เพื่อเป็นการลดความชื้นให้ไม่เกิน 8 เปอร์เซ็นต์ และเพื่อทำให้เชื้อเพลิงแข็งตัวเกากันแน่น ซึ่งวิธีที่ง่ายและถูกที่สุด สำหรับการทำให้แห้งก็คือการนำไปเผาเดดประมาณ 3-4 วัน แต่หากใช้เป็นห้องอบโดยใช้ความร้อนจากแสงอาทิตย์ ก็จะช่วยลดระยะเวลาในการทำงาน ให้สั้นลง นอกจากนี้เรายังใช้ความร้อนจากเตาเผามาไล่ความชื้นจากแท่งถ่านให้แห้งได้ ข้อควรระวังสำหรับวิธีนี้ ก็คือต้องรักษา

อุณหภูมิภายในห้องอบไม้ให้สูงเกินกว่าที่ทำให้ถ่านลุกไหม้ สำหรับเวลาที่ใช้ในการอบໄล์ความชื้นนั้น จะขึ้นอยู่กับปริมาณความชื้นของส่วนผสมและชนิดของห้องอบที่ใช้ (จิระ รัตนะ และศิริพร จิวรพันธ์, 2536)

2.3 การทดสอบสมบัติของถ่านอัดแห้ง

การทดสอบสมบัติทางเชื้อเพลิง วิเคราะห์ตามมาตรฐาน ASTM ดังนี้

2.3.1 สมบัติการวิเคราะห์โดยประมาณ (Proximate Analysis)

ของถ่านอัดแห้ง ประกอบไปด้วยพารามิเตอร์ต่างๆ (รุ่งโรจน์ พุทธีสกุล, 2553) ดังนี้

1) ปริมาณความชื้น (moisture content) คือ ปริมาณความร้อนซึ่งต่อปริมาณของเนื้อเชื้อเพลิงอัดแห้งอบแห้ง ความชื้นมีผลทำให้ค่าความร้อนของเชื้อเพลิงอัดแห้งลดลง และทำให้เชื้อเพลิงอัดแห้งแตกร่วนได้ง่าย

2) ปริมาณถ้า (ash content) คือ ส่วนของสารอนินทรีย์ที่เหลือจากการสันดาปภายใต้ไฟเผาที่มีอุณหภูมิ 750 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 6 ชั่วโมง ซึ่งประกอบด้วย ซิลิกา แคลเซียมออกไซด์ แมกนีเซียมออกไซด์

3) สารที่ระเหยได้ (volatile matters) ปริมาณสารระเหย คือ ส่วนของเนื้อเชื้อเพลิงอัดแห้งหลังจากที่ระเหยได้ ซึ่งเป็นสารประกอบที่มีคาร์บอน ออกซิเจนและไฮโดรเจน

4) คาร์บอนคงตัว (fixed carbon) คือ มวลของคาร์บอนที่เหลือในเชื้อเพลิงอัดแห้งหลังจากที่เอาสารระเหยออกไปแล้วที่อุณหภูมิ 950 องศาเซลเซียส

5) ค่าความร้อน (calorific value or heating value) ค่าความร้อนที่เกิดจากการสันดาป จะขึ้นอยู่กับปริมาณคาร์บอนในเชื้อเพลิงอัดแห้ง (ประลอง ดำรงไทย (ออนไลน์), 2550)

2.3.2 สมบัติเฉพาะตัว

ค่าความร้อน (heating value) นำไปจัดแบ่งคุณภาพของเชื้อเพลิง และนอกจากนี้ยังเป็นตัวแปรสำคัญที่จะบ่งชี้ปริมาณความร้อนที่ปล่อยออกมาน้ำถ่านอัดแห้งตามมาตรฐานผลิตภัณฑ์ ชุมชนของถ่านอัดแห้งกำหนดให้มีค่าความร้อนไม่ต่ำกว่า 5,000 แคลอรีต่อกิโลกรัม และค่าความชื้นต้องไม่เกิน 8 เบอร์เซ็นต์ ค่าความร้อนของเชื้อเพลิงเป็นตัวชี้สมบัติของเชื้อเพลิงอย่างหนึ่ง เชื้อเพลิงที่มีค่าความร้อนสูงถือว่าเป็นเชื้อเพลิงที่มีคุณภาพดี เช่น ถ่านที่มีค่าความร้อนสูงถือว่าเป็นถ่านที่มีคุณภาพดี แต่สำหรับการใช้ถ่านในการหุงต้มในครัวเรือนนั้น ถ่านที่ถือว่ามีคุณภาพดี

ไม่จำเป็นต้องเป็นถ่านที่มีค่าความร้อนสูงสุด แต่ต้องมีสมบัติที่ดีของถ่านทางด้านอื่นๆ ด้วย (สำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม (ออนไลน์), 2547) ดังนี้

- 1) น้ำหนักถ่าน ถ่านหนักจะลูกใหม่ให้ความร้อนแรงได้นาน
- 2) ควร ถ่านที่มีคุณภาพดีไม่ควรจะมีควัน และกลิ่นฉุนในขณะลูกใหม่
- 3) ความแข็งแรง ถ่านที่มีความแข็งสูงจะช่วยลดการแตกหักหรือปืนเป็นผง ทำให้สะดวกต่อการใช้ การขนส่งและการเก็บรักษา
- 4) การแตกประทุณณะติดไฟ ถ่านที่แตกประทุณณะติดไฟผู้ใช้ไม่ชอบ ไม่นิยมใช้ ดังนั้น ถ่านที่มีคุณภาพดีจะไม่มีการแตกประทุโดย หรือมีการแตกประทุเล็กน้อยในช่วงนาทีแรกที่ติดไฟ คุณสมบัติของถ่านอัดแห้งที่ดี สามารถแบ่งออกได้เป็น 2 ข้อหลักๆ ข้อแรก คือ คุณสมบัติ ด้านการจัดการ หมายถึง ถ่านอัดที่ได้ไม่ครรรุน หรือแตกแยกออกเป็นส่วนๆ ในระหว่างการจัด การเก็บรักษาและการเคลื่อนย้าย และข้อที่ 2 คือ คุณสมบัติต้านเชื้อเพลิง โดยจะเกี่ยวเนื่องกับชนิด ของวัตถุดิบที่ใช้ รูปร่างและความหนาแน่นที่ได้ ซึ่งในการปรับปรุงคุณสมบัติต้านการจัดการ โดยเพิ่มความหนาแน่นของถ่านอัดแห้ง จะมีผลกระทบต่อคุณสมบัติการเผาไหม้ด้วย

2.4 ข้อดีและข้อเสียของถ่านอัดแห้ง

2.4.1 ข้อดีของถ่านอัดแห้ง

- 1) มีขนาดและรูปร่างแบบเดียวกัน สามารถใช้บ่อนเป็นเชื้อเพลิงได้อย่างสะดวก ง่ายอย่างต่อเนื่อง
- 2) คุณสมบัติทางกายภาพ มีความร้อนที่สามารถใช้เป็นเชื้อเพลิงหุ้มต้มในครัวเรือนได้
- 3) ปราศจากมลภาวะ ไม่จำเป็นที่จะต้องใช้อุปกรณ์ควบคุมมลภาวะที่มีราคาสูง
- 4) มีประสิทธิภาพในการเผาไหม้มากที่สุด
- 5) สะดวกต่อการเก็บและนำมาใช้งาน

2.4.2 ข้อเสียของถ่านอัดแห้ง

- 1) การอัดแห้งใช้แรงอัดสูง เป็นต้นเหตุหนึ่งที่ให้ระบบอัดและสกอร์สีกหรือได้ร้าย จากการขัดสี
- 2) คุณสมบัติการเผาไหม้ยังไม่เป็นที่ต้องการ เช่น เมื่อถูกน้ำหรืออากาศที่ชื้นสูง

2.5 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

สำหรับงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการนำวัสดุเหลือใช้จากการเกษตรมาผลิตเป็นถ่านอัดแท่ง มีรายละเอียดดังแสดงในตารางที่ 2.5-1

ตารางที่ 2.5-1 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการนำวัสดุเหลือใช้ทางการเกษตรมาผลิตเป็นถ่านอัดแท่ง

ชื่อเรื่อง	ผลการศึกษา	ผู้แต่ง
การศึกษาผลิต เชื้อเพลิงชีวมวล จากสบู่ดำด้วย เทคโนคทรูชัน แบบอัดรีดเย็น	เชื้อเพลิงชีวมวลจากสบู่ดำ โดยการนำลำต้น และกิ่ง สบู่ดำมาบดให้มีขนาดเล็กกว่า 3 มิลลิเมตร และนำไป ผสมกับวัสดุเหลือใช้ทางการเกษตรอื่นๆ ได้แก่ แกลบ ชานอ้อย กาłamันสำปะหลัง และซังข้าวโพด โดยใช้ ตัวประสานจากแป้งเบียกและมิลาส อัตราส่วนต่างๆ แล้วนำไปขึ้นรูปด้วยเครื่องอัดถ่านและทดสอบสมบัติ ด้านเชื้อเพลิง พบร่วม สามารถให้ค่าความร้อนอยู่ที่ ประมาณ 1,599 แคลอรีต่อกิรัม	เกรียงไกร วงศารใจน์ (2554)
พลังงานทดแทน ชุมชนจาก เชื้อเพลิงแข็ง อัดแท่งไมยราบ ยักษ์	เชื้อเพลิงแข็งอัดแท่งไมยราบยักษ์ โดยการผสมผงถ่าน ไมยราบยักษ์ต่อแป้งมันร้อนละ 6 และนำไปขึ้นรูป โดยเครื่องอัดถ่านและทดสอบสมบัติด้านเชื้อเพลิง พบร่วม เชื้อเพลิงแข็งอัดแท่งไมยราบยักษ์ สามารถให้ ปริมาณถ่าน $6.6-20.1 \pm 0.61-1.01$ เปอร์เซ็นต์ ปริมาณความชื้น $7.0-8.6 \pm 0.52-0.84$ เปอร์เซ็นต์ สารระเหย $27.3-32.8 \pm 0.71-1.21$ เปอร์เซ็นต์ คาร์บอนคงตัว $44.5-53.5 \pm 0.82-1.27$ เปอร์เซ็นต์ และค่าความร้อน $5,432 \pm 101.5$ แคลอรีต่อกิรัม	บัญจรัตน์ ใจลานันท์ (2554)

ตารางที่ 2.5-1 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการนำวัสดุเหลือใช้ทางการเกษตรมาผลิตเป็นถ่านอัดแท่ง (ต่อ)

ชื่อเรื่อง	ผลการศึกษา	ผู้แต่ง
ศักยภาพด้าน พลังงานของ เชื้อเพลิงอัดแท่ง จากเปลือก มังคุด	เชื้อเพลิงอัดแท่งจากเปลือกมังคุดโดยการนำผ่าน จากเปลือกมังคุด 1 กิโลกรัม ผสมกับการแบ่งเป็นก้อน (แบ่งมัน 200 กรัม น้ำ 850 ลูกบาศก์เซนติเมตร) โดยนำมาอัดขึ้นรูปด้วยวิธีการอัดมือ ตามเดดจัน แห้งสนิทใช้เวลา 3-5 วัน และทดสอบสมบัติ ด้านเชื้อเพลิง พบว่า เชื้อเพลิงอัดแท่งจากเปลือกมังคุด มีปริมาณคาร์บอนคงตัว 61.7 เปอร์เซ็นต์ ปริมาณถ้า 7 เปอร์เซ็นต์ ความชื้น 9.7 เปอร์เซ็นต์ สารระเหย 21.6 เปอร์เซ็นต์ และค่าความร้อน 5,920 แคลอรี่ต่อกิโลกรัม	สังเวย เสรกวิหาร (2555)
พลังงานทดแทน ชุมชนจาก เชื้อเพลิงชีมวล อัดแท่งจาก ทางมะพร้าว	เชื้อเพลิงชีมวลอัดแท่งจากทางมะพร้าว โดยการนำทางมะพร้าวมาเข้าเครื่องบดย่อยและผสมกับน้ำแบ่ง (แบ่งมันสำปะหลัง 50 กรัม ต่อน้ำ 1 ลิตร) ในอัตราส่วนถ่านมะพร้าวย่อยต่อน้ำ แบ่งมันสำปะหลัง 5 อัตราส่วน ได้แก่ 1:1.25 1:1.50 1:1.75 1:2 และ 1:2.25 และนำมาอัดแท่งเป็นเชื้อเพลิงโดยใช้เครื่องอัดแบบเกลียวชนิดไม่มีดลວดความร้อนและทดสอบสมบัติด้านเชื้อเพลิงดีที่สุด โดยมีปริมาณความชื้น 7.3 เปอร์เซ็นต์ ปริมาณสารระเหย 76.8 เปอร์เซ็นต์ ปริมาณถ้า 5.3 เปอร์เซ็นต์ ปริมาณคาร์บอนคงตัว 10.7 เปอร์เซ็นต์ และค่าความร้อน 4,141 แคลอรี่ต่อกิโลกรัม	ธนาพล ตันติสัตยากุล (2558)

ตารางที่ 2.5-1 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการนำวัสดุเหลือใช้ทางการเกษตรมาผลิตเป็นถ่านอัดแท่ง (ต่อ)

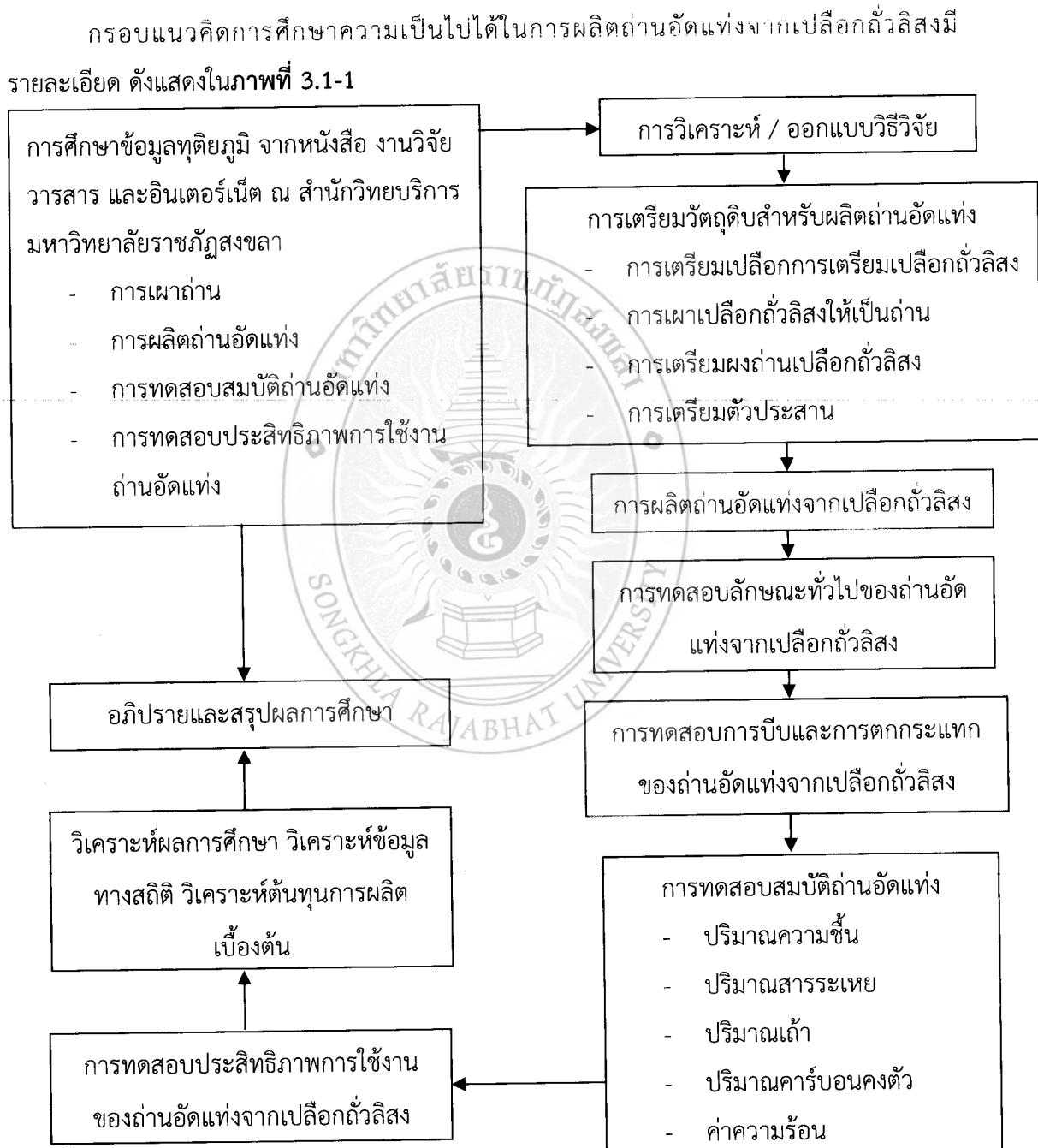
ชื่อเรื่อง	ผลการศึกษา	ผู้แต่ง
การผลิตถ่านอัดแท่งจากเปลือกทุเรียน โดยการนำเปลือกทุเรียนไปเผาในเตาเผาแบบดิน และนำถ่านเปลือกทุเรียนที่ได้ไปบดด้วยเครื่องย่อยถ่าน หลังจากนั้นนำไปเผาในเตาเผาแบบดิน สำหรับอัตราส่วน 3:1 และนำไปผสมกับแป้งมันสำปะหลังในอัตราส่วน 3:1 และผสมน้ำลงไปเล็กน้อยเคล้าจนเข้ากันดี แล้วนำไปอัดเป็นแท่งถ่านด้วยเครื่องอัดถ่านและทดสอบสมบัติ ด้านเชื้อเพลิง พบว่า ถ่านอัดแท่งจากเปลือกทุเรียนสามารถให้ปริมาณความชื้น 6.2 เปอร์เซ็นต์ และค่าความร้อน 6,134 แคลอรี่ต่อกิโลกรัม	นริศ ชุดสว่าง (2556)	

จากการวิจัยที่เกี่ยวข้องจะเห็นได้ว่าวัสดุเหลือใช้ทางการเกษตร เช่น สบู่ดำ ไมยราบยกษัยเปลือกทุเรียน เปลือกมังคุด และทางมะพร้าว เมื่อนำมาผลิตเป็นถ่านอัดแท่ง สามารถให้คุณสมบัติ ด้านเชื้อเพลิงที่ดี ซึ่งการนำวัสดุเหลือใช้ทางการเกษตรมาผลิตเป็นถ่านอัดแท่ง สามารถช่วยลดการใช้ถ่านไม้และช่วยแก้ไขปัญหาการกำจัดของเสียได้ ดังนั้นผู้วิจัยจึงสนใจนำเปลือกถั่วลิสงซึ่งเป็นวัสดุที่มีปริมาณคาร์บอนที่สูง และเมื่อนำเปลือกถั่วลิสงแห้งอัดแท่งให้ความร้อนสูงถึง 60 เปอร์เซ็นต์ ของถ่านโค๊กที่มีคุณภาพดี และมีชีวภาพสูง แต่เมื่อเทียบกับถ่านหินที่มีคุณภาพดี 2-3 เปอร์เซ็นต์ โดยเปลือกถั่วลิสงที่ใช้ในการศึกษา เป็นวัสดุเหลือใช้จากการกลุ่มแปรรูปผลิตภัณฑ์ถั่วลิสง หมู่ที่ 4 ตำบลน้ำน้อย อำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา มาผลิตเป็นถ่านอัดแท่งจากเปลือกถั่วลิสง เพื่อลดปัญหาขยะเหลือทิ้งและยังเป็นทางเลือกด้านเชื้อเพลิงให้กับกลุ่มแปรรูปผลิตภัณฑ์จากเปลือกถั่วลิสง ใช้ทดแทนก๊าซหุงต้มในกระบวนการแปรรูปถั่วลิสงได้

บทที่ 3

วิธีการวิจัย

3.1 กรอบแนวคิดการศึกษาวิจัย

3.2 ขอบเขตการวิจัย

งานวิจัยนี้เป็นการศึกษาความเป็นไปได้ในการผลิตถ่านอัดแห่งจากเปลือกถั่วลิสง โดยมีรายละเอียดขอบเขตการวิจัยดังนี้

3.2.1 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาวิจัยนี้ คือ เปลือกถั่влิสงสด

3.2.2 ขอบเขตพื้นที่การศึกษา

1) พื้นที่เก็บตัวอย่าง เปลือกถั่влิสงได้รับความอนุเคราะห์จากกลุ่มแปรรูปผลิตภัณฑ์จากถั่влิสง หมู่ที่ 4 ตำบลน้ำน้อย อำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา

2) สถานที่เพาถ่านและผลิตถ่านอัดแห่งจากเปลือกถั่влิสง ณ ศูนย์ถ่ายทอดเทคโนโลยีการพัฒนาที่ดิน หมู่ที่ 5 ตำบลท่าชุม อำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา

3) สถานที่ทดสอบสมบัติและประสิทธิภาพการใช้งานของถ่านอัดแห่งจากเปลือกถั่влิสง ณ ห้องปฏิบัติการสิ่งแวดล้อม ศูนย์วิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา

3.3 วัตถุถูกและอุปกรณ์

3.3.1 วัตถุถูก

- 1) เปลือกถั่влิสง
- 2) แป้งน้ำสำปะหลัง
- 3) น้ำสะอาด

3.3.2 อุปกรณ์

- 1) หม้ออะลูมิเนียม เบอร์ 20
- 2) ตะแกรงตากเปลือกถั่влิสง
- 3) ถุงอะลูมิเนียม
- 4) เตาเผาถ่าน ขนาด 200 ลิตร
- 5) ตะแกรงร่อนขนาด 1 มิลลิเมตร
- 6) เตาถ่าน
- 7) ถังพลาสติก

- 8) โกร่ง
- 9) บีกเกอร์
- 10) ถุงมือกันความร้อน
- 11) เทอร์โมมิเตอร์
- 12) แท่งแก้ว
- 13) ถ้วย crucible

3.3.3 เครื่องมือ

- 1) เครื่องอัดถ่านอัดแท่ง (ใช้แรงคน)
- 2) เครื่องบอมบ์แคลลอริมิเตอร์ (bomb calorimeter) รุ่น C5000 ยี่ห้อ IKA
- 3) ตู้อบ (hot air oven) รุ่น D-91126 Schwabach ยี่ห้อ Memmert
- 4) โถดูดความชื้น (desiccators)
- 5) เตาเผา (furnace) รุ่น RWF1100 ยี่ห้อ CARBOLITE
- 6) เครื่องซั่ง 4 ตำแหน่ง (analytical balance) รุ่น AL204 ยี่ห้อ METTLER TOLEDO

3.4 วิธีการวิเคราะห์

การศึกษานี้ประกอบไปด้วย 8 ขั้นตอน ได้แก่ การเตรียมวัตถุดิบสำหรับการผลิตถ่านอัดแท่ง การทดสอบค่าความร้อนของวัตถุดิบก่อนนำมาผลิตถ่านอัดแท่ง การเตรียมอัตราส่วนเพื่อผลิตถ่านอัดแท่ง การผลิตถ่านอัดแท่ง การทดสอบลักษณะทั่วไปของถ่านอัดแท่ง การทดสอบการบีบ และการตกลงกระแทกของถ่านอัดแท่ง การทดสอบสมบัติถ่านอัดแท่ง การทดสอบประสิทธิภาพ การใช้งานถ่านอัดแท่ง ซึ่งมีภาพประกอบดังแสดงในภาคผนวก ฯ

3.4.1 การเตรียมวัตถุดิบสำหรับการผลิตถ่านอัดแท่ง

1) การเตรียมเปลือกถั่วลิสง เก็บรวมเปลือกถั่влิสงที่เป็นวัสดุเหลือทิ้ง จากกลุ่มแปรรูปผลิตภัณฑ์จากถั่влิสง หมูที่ 4 ตำบลน้ำน้อย อำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา นำมาผึงเดดให้แห้งสนิทเป็นเวลา 3-4 วัน

- 2) การเผาเปลือกถั่влิสงให้เป็นถ่าน (รเนศ ชัยชนะ, 2559) โดยมี 5 ขั้นตอน ดังนี้
  - 2.1) นำเปลือกถั่влิสงที่ตากแดดจนแห้งสนิทมาใส่ลงในเตาเผาถ่าน ขนาด 200 ลิตร ทำการปิดฝาเตาให้สนิท

- 2.2) จุดเชือกบริเวณด้านหน้าเตาเผาประมาณ 2 ชั่วโมง
 2.3) หลังจากจุดเชือกบริเวณด้านหน้าเตาครบ 2 ชั่วโมง ต้องควบคุมอุณหภูมิภายในเตาเผา โดยจะมีการปิดหน้าเตาให้เหลือเพียงประมาณ 1 ใน 4 แล้วทำการเผาเปลือกถั่วลิสงต่ออีก 2.30 ชั่วโมง

2.4) หลังจากควันเริ่มใส มีเฉพาะไอร้อนออกจาปล่องควัน ให้ปิดปล่องควัน และหน้าเตา ทึ่งให้เตาเผาถ่านเย็นตัวลง ใช้เวลาประมาณ 3-4 ชั่วโมง หรือทึ่งไว้ค้างคืน ในตอนเช้า สามารถเปิดเตาเก็บถ่านและเผาต่อในครั้งต่อไปได้

3) การเตรียมผงถ่าน

นำถ่านเปลือกถั่влิสงที่ได้จากการเผาในข้อที่ 2 มาบดด้วยโกร่งจนกล้ายเป็นผงถ่าน จากนั้นร่อนผ่านตะกรงขนาด 1 มิลลิเมตร แล้วเก็บใส่ถุงซิป

4) การเตรียมตัวประสาน

การเตรียมตัวประสานโดยใช้แบ่งมันสำปะหลัง 200 กรัม ต่อน้ำ 1 ลิตร นำมาให้ความร้อน และกวนจนมีลักษณะเหนียวข้นเป็นเบงเบิก (สุ่วeda หลังจากน้ำร้อน และสาวลักษณ์ ลิ่มศรีพุทธชี, 2560)

3.4.2 การทดสอบค่าความร้อนของวัตถุดิบก่อนนำมาผลิตถ่านอัดแห้ง

ในขั้นตอนนี้จะทำการทดสอบค่าความร้อนของวัตถุดิบที่ใช้ในการผลิตถ่านอัดแห้ง ได้แก่ ผงถ่านเปลือกถั่влิสงซึ่งเป็นวัตถุดิบหลัก และแบ่งมันสำปะหลังเป็นตัวประสาน โดยทำการทดสอบค่าความร้อนของวัตถุดิบทั้งสองตามมาตรฐาน ASTM D 5865 (รุ่งโรจน์ พุทธิสกุล, 2553) โดยมีวิธีการทดสอบดังนี้

- 1) นำตัวอย่างที่จะทดสอบค่าความร้อน (ผงถ่านเปลือกถั่влิสงแบ่งมันสำปะหลัง) นำไปชั่งน้ำหนักด้วยเครื่องชั่งทศนิยม 4 ตำแหน่ง ประมาณ 1 กรัม
- 2) นำตัวอย่างในข้อที่ 1 มาอัดเป็นเม็ดโดยเครื่องอัดเม็ด (Pellet press) และทำการชั่งน้ำหนัก
- 3) จากนั้นนำตัวอย่างที่ได้จากข้อที่ 2 มาวิเคราะห์ค่าความร้อนโดยใช้เครื่องบอมบ์แคลอริเมเตอร์

3.4.3 การเตรียมอัตราส่วนเพื่อผลิตถ่านอัดแห้ง

นำผงถ่านเปลือกถั่วลิสงผสมกับตัวประสานที่เตรียมไว้ในข้อที่ 3.4.1 มาผสมตามอัตราส่วนต่างๆ ดังแสดงในตาราง 3.4-1 โดยการผสมด้วยมือ (สุ่วดา หลังยานห่วย และสาวลักษณ์ ลิ่มศรีพุทธิ์, 2560)

ตารางที่ 3.4-1 อัตราส่วนผงถ่านเปลือกถั่วลิสงต่อตัวประสาน

ตัวอย่าง	อัตราส่วน	ถ่านเปลือกถั่วลิสง (กิโลกรัม)	ตัวประสาน (ลิตร)
1	1:0.5	1	0.50
2	1:0.75	1	0.75
3	1:1	1	1.00
4	1:1.5	1	1.50
5	1:2	1	2.00

3.4.4 การผลิตถ่านอัดแห้ง

นำผงถ่านเปลือกถั่วลิสงผสมกับตัวประสานที่เตรียมไว้ด้วยอัตราส่วนต่างๆ ในข้อที่ 3.4.3 ไปอัดแห้งโดยเครื่องอัดถ่านอัดแห้ง (ใช้แรงคน) ซึ่งถ่านอัดแห้งที่ได้จะมีรูปทรงกรอบอกขนาดเส้นผ่านศูนย์กลางประมาณ 4.5 เซนติเมตร ความสูงประมาณ 8 เซนติเมตร และมีรูตรงกลางเส้นผ่านศูนย์กลาง 0.6 เซนติเมตร นำถ่านอัดแห้งที่ได้ไปฝังแัดเพื่อลดความชื้นและทำให้เชื้อเพลิงประสานกัน โดยวางกลางแจ้งเพื่อรับความร้อนจากแสงอาทิตย์โดยตรง ใช้เวลาฝังแัดประมาณ 1 สัปดาห์ ขึ้นกับสภาพอากาศจนแห้งถ่านที่ผลิตได้แห้ง จากนั้นเก็บใส่ถุงพลาสติกมัดปากถุงให้แน่น

การตรวจสอบความชื้นของถ่านอัดแห้งที่ผลิตได้อย่างง่าย โดยการนำถุงพลาสติกมาห่อแห้งถ่านเอาไว้โดยให้สนิทนนำไปตากแดดทิ้งไว้ประมาณครึ่งชั่วโมง สังเกตโอน้าว่าถุงพลาสติกถ้ามีน้ำอยู่แสดงว่าถ่านอัดแห้งยังมีความชื้นสูงควรนำไปตากแดดต่อ (ราธินี มหาศนันท์, 2548)

3.4.5 การทดสอบลักษณะทั่วไปของถ่านอัดแห้ง

ให้ชักตัวอย่างโดยวิธีการสุ่มเลือกถ่านอัดแห้งจากเปลือกถั่วลิสงที่ผลิตได้ในรุ่นเดียวกัน เพื่อนำมาตรวจสอบ รูปทรง ขนาด และสี โดยการตรวจพินิจ (สำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม, 2547 ; ก)

3.4.6 การทดสอบการบีบและการตอกกระแทกของถ่านอัดแห้ง

การทดสอบการบีบและการตอกกระแทกเป็นการทดสอบเพื่อดูความสามารถของถ่านอัดแห้งจากเปลือกถั่วลิสิงในการคงรูปเป็นแท่งและความแกร่งของถ่าน โดยมีรายละเอียดวิธีการทดสอบ (สุ่วิดา หลังยานหน่าย และเสาวลักษณ์ ลิ่มศรีพุทธิ์, 2560) ดังนี้

1) การทดสอบการบีบ ทำได้โดยการใช้มือบีบก้อนถ่านอัดแห้ง เพื่อดูว่าก้อนถ่านที่ทดสอบเกิดการแตกหักขึ้นหรือยังคงรูปเดิม

2) การตอกกระแทก ทำได้โดยการปล่อยถ่านอัดแห้งที่ระดับความสูง 50 เซนติเมตร และ 100 เซนติเมตร เพื่อดูว่าก้อนถ่านอัดแห้งที่ปล่อยลงมามีการแตกหักหรือคงรูปเดิมของก้อนถ่าน

จากนั้นเลือกถ่านอัดแห้งจากเปลือกถั่วลิสิงที่มีอัตราส่วนที่เหมาะสม (ยังคงรูปเดิมไม่แตกหัก) เพื่อทำการวิเคราะห์สมบัติการใช้งานของถ่านอัดแห้งจากเปลือกถั่วลิสิงและประสิทธิภาพการใช้งานต่อไป

3.4.7 การทดสอบสมบัติถ่านอัดแห้ง

การทดสอบสมบัติทางเชื้อเพลิงของถ่านอัดแห้งจากเปลือกถั่วลิสิง โดยการนำถ่านอัดแห้งจากเปลือกถั่ว มาบดและร่อนผ่านตะกรงขนาด 1 มิลลิเมตร และนำไปทดสอบสมบัติของถ่านอัดแห้ง ประกอบไปด้วยพารามิเตอร์ต่างๆ

1) หาปริมาณความชื้น (moisture) ASTM D3173

1.1) วิธีการทดสอบปริมาณความชื้น

- นำถ้วย (crucible) ที่สะอาดไปอบ 30 นาที ที่อุณหภูมิ 105 องศาเซลเซียส และนำไปทำให้เย็นโดยใส่ในโถดูดความชื้น (desiccators) 15 นาที จึงนำไปชั่งน้ำหนัก

- ใส่ตัวอย่างประมาณ 1 กรัม จากนั้นนำไปชั่งน้ำหนัก (W_1)

- นำไปอบในเตาที่อุณหภูมิ 105 เซลเซียส ประมาณ 2-3 ชั่วโมง และทำให้เย็นในโถดูดความชื้น (desiccators) 20 นาที จึงนำไปชั่งน้ำหนัก (W_2)

1.2) สูตรการคำนวณปริมาณความชื้น

$$M = (W_1 - W_2) / W \times 100$$

เมื่อ M = ร้อยละของปริมาณความชื้น

W_1 = น้ำหนักถ้วยและตัวอย่างก่อนอบ (กรัม)

W_2 = น้ำหนักถ้วยและตัวอย่างหลังอบ (กรัม)

W = น้ำหนักตัวอย่าง (กรัม)

2) หาปริมาณสารระเหย (volatile matter) ASTM D3175

2.1) วิธีการทดสอบปริมาณสารระเหย

- เผา crucible พร้อมฝ้าที่อุณหภูมิ 950 องศาเซลเซียสประมาณ 30 นาที แล้วนำไปทำให้เย็นโดยใส่ในโถดูดความชื้น (desiccators) 15 นาที จึงนำไปซึ่งน้ำหนัก (W_5)
- ซึ่งตัวอย่างประมาณ 1 กรัม ใส่ลงใน crucible แล้วปิดฝา
- นำไปส่องในเตาเผา 7-10 นาที แล้วปล่อยไว้ในเตา 7 นาที
- นำออกจากเตาเผา ทิ้งให้เย็นในโถดูดความชื้น (desiccators) 30 นาที แล้วนำไปซึ่งน้ำหนัก (W_6)

2.2) สูตรการคำนวณปริมาณสารระเหย

$$V = (W_5 - W_6) / W \times 100 - M$$

เมื่อ V = ร้อยละของปริมาณสารระเหย

M = ร้อยละของปริมาณความชื้น

W_5 = น้ำหนักของ Crucible พร้อมฝ้าและตัวอย่างก่อนเผา (กรัม)

W_6 = น้ำหนักของ Crucible พร้อมฝ้าและตัวอย่างหลังเผา (กรัม)

W = น้ำหนักตัวอย่าง (กรัม)

3) หาปริมาณเถ้า (ash) ASTM D3174

3.1) วิธีการทดสอบปริมาณเถ้า

- นำถ้วย crucible ที่สะอาดไปอบ 30 นาที ที่อุณหภูมิ 105 องศาเซลเซียส แล้วนำไปทำให้เย็นโดยใส่ในโถดูดความชื้น (desiccators) 15 นาที จึงนำไปซึ่งน้ำหนัก
- ใส่ตัวอย่างประมาณ 1 กรัม จากนั้นนำไปซึ่งน้ำหนัก (W_3)
- นำไปอบในเตาอบที่อุณหภูมิ 750 องศาเซลเซียส ประมาณ 4 ชั่วโมง แล้วนำไปทำให้เย็นโดยใส่ในโถดูดความชื้น (desiccators) 20 นาที จึงนำไปซึ่งน้ำหนัก (W_4)

3.2) สูตรการคำนวณปริมาณเถ้า

$$M = (W_3 - W_4) / W \times 100$$

เมื่อ M = ร้อยละของปริมาณเถ้า

W_3 = น้ำหนักถ้วยและเถ้าของตัวอย่างหลังเผา (กรัม)

W_4 = น้ำหนักถ้วย (กรัม)

W = น้ำหนักตัวอย่าง (กรัม)

- 4) การหาปริมาณคาร์บอนคงตัว (fixed carbon) ASTM D 3172

สูตรการคำนวณปริมาณคาร์บอนคงตัว

$$\text{ร้อยละของปริมาณคาร์บอนคงตัว} = 100 - (\text{ร้อยละของปริมาณความชื้น}) - (\text{ร้อยละของปริมาณสารระเหย}) - (\text{ร้อยละของปริมาณถ้า})$$

- 5) การหาค่าความร้อน (heating value) ASTM D 5865

โดยมีขั้นตอนการทดสอบเหมือนกับขั้นตอนที่ 3.4.2

3.4.8 การทดสอบประสิทธิภาพการใช้งานถ่านอัดแห้ง

การทดสอบการนำถ่านอัดแห้งจากเปลือกถั่วลิสงไปใช้งานจริง จะทดสอบโดยการนำไปเผาบนเตาเพื่อจะสังเกต ระยะเวลาที่น้ำเดือด การเผาไหม้ทางกายภาพ เช่น กลิ่น ควัน เข้ม การแตกประทุ เป็นต้น และเพื่อที่จะเปรียบเทียบคุณสมบัตินี้กับถ่านอัดแห้งและถ่านไม้ ที่ขายตามห้องตลาดทั่วไป โดยขั้นตอนในการทดสอบมี 9 ขั้นตอน (คกก. กูเมืองปาน, 2554) ดังนี้

- 1) จัดเตรียมวัสดุและอุปกรณ์ต่างๆ ที่ใช้สำหรับการทดสอบ ได้แก่ เตาถ่าน หม้อต้มน้ำ แห้งเชื้อเพลิงที่จะใช้ทดสอบ และเทอร์โมมิเตอร์สำหรับวัดอุณหภูมิ
  - 2) เตรียมน้ำที่ใช้ทำการทดสอบ โดยจะใช้น้ำ 1,500 กรัม
  - 3) เตรียมแห้งเชื้อเพลิงที่จะใช้สำหรับทำการทดสอบโดยควบคุมน้ำหนักของแห้งเชื้อเพลิงที่ใช้ทดสอบอยู่ที่ 500 กรัม
  - 4) เริ่มทำการก่อไฟโดยใช้เชื้อเพลิงที่ซึ่งน้ำหนักมาก่อน และใช้มีเป็นตัวช่วยจุดไฟ
  - 5) ตั้งหม้อที่บรรจุน้ำแล้ว ติดตั้งเทอร์โมมิเตอร์สำหรับวัดอุณหภูมิ
  - 6) ทำการบันทึกค่าอุณหภูมิของน้ำเริ่มต้น และบันทึกเวลาที่อุณหภูมิของน้ำสูงสุด
  - 7) ในระหว่างที่ทำการทดสอบอยู่นี้ให้สังเกตดูลักษณะการไหม้ กลิ่น ควัน เข้ม และการติดไฟที่เกิดขึ้นจากแห้งเชื้อเพลิงที่ทำการทดสอบ
  - 8) บันทึกผลการทดลองที่ได้จากการทดสอบ
  - 9) ทำการทดสอบในอัตราส่วนที่เหลือ โดยควบคุมน้ำหนักของแห้งเชื้อเพลิง และควบคุมปริมาณของน้ำที่ใช้ในการทดสอบให้เท่ากันทั้งหมดทุกอัตราส่วนที่ทำการทดสอบ
- คำนวณทางน้ำที่ได้ อัตราการเผาไหม้ และประสิทธิภาพการใช้งานของถ่านอัดแห้ง (จิระพงษ์ คุหาภรณ์, 2543)

$$\begin{aligned}
 \text{งานที่ได้} &= \frac{\text{น้ำหนักของน้ำที่ระเหยไป (กรัม)}}{\text{น้ำหนักของเชื้อเพลิงอัดแห้งที่ใช้สูตร (กรัม)}} \\
 \text{อัตราการเผาไหม้} &= \frac{\text{น้ำหนักของน้ำเชื้อเพลิงอัดแห้งที่ใช้สูตร (กรัม)}}{\text{ระยะเวลาที่ใช้ห้างหมด (กรัม)}} \\
 \text{ประสิทธิภาพการใช้งาน } (H_u) &= \frac{|MC_p(T_2 - T_1)| + |(M - M_1)| \times 100}{(M_f H_1 + M_k H_2)}
 \end{aligned}$$

เมื่อ

- H_u = ประสิทธิภาพการใช้งาน (%)
- M = น้ำหนักน้ำเริ่มต้น (กรัม)
- M_1 = น้ำหนักน้ำที่เหลืออยู่ (กรัม)
- M_f = น้ำหนักเชื้อเพลิง (เชื้อเพลิงอัดแห้งจากเปลือกถั่วถิสง)
- M_k = น้ำหนักเชื้อไฟ (เศษไม้ กิ่งไม้แห้ง)
- C_p = ความร้อนจำเพาะของน้ำ เท่ากับ 1 แคลอรี/กรัม
- T_1 = อุณหภูมิของน้ำก่อนตั้งไฟ (องศาเซลเซียส)
- T_2 = อุณหภูมิของน้ำเดือด (องศาเซลเซียส)
- L = ความร้อนแห่งของน้ำ เท่ากับ 540 แคลอรี/กรัม
- H_1 = ค่าความร้อนของเชื้อเพลิง (เชื้อเพลิงอัดแห้งจากเปลือกถั่วถิสง)
- H_2 = ค่าความร้อนของเชื้อไฟซึ่งมีค่า 4280 แคลอรี/กรัม

3.5 การวิเคราะห์ข้อมูล

3.5.1 การวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติ

จากการศึกษาในครั้งนี้จะเลือกใช้สถิติเชิงพรรณนา ได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าความแปรปรวน ในการนำเสนอผลการศึกษาสมบัติและประสิทธิภาพของถ่านอัดแห้ง

3.5.2 การวิเคราะห์ต้นทุนการผลิตเบื้องต้น

การศึกษาต้นทุนผลิตเบื้องต้นของถ่านอัดแห้งจากเปลือกถั่วถิสง ซึ่งวิเคราะห์การเก็บรวบรวมข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการผลิตและค่าดำเนินการ มาใช้ในการสรุปผลการศึกษา และเปรียบเทียบราคา กับถ่านอัดแห้งและถ่านไม้ที่ขายตามท้องตลาด

บทที่ 4

ผลและการอภิปรายผลการวิจัย

การศึกษานี้เป็นการศึกษาความเป็นไปได้ในการผลิตถ่านอัดแห่งจากเปลือกถั่วลิสง โดยใช้การปั่นเปียกเป็นตัวประสาน ท่อตราช่วงระหว่างผงถ่านเปลือกถั่влิสงต่อการปั่นเปียก 5 อัตราส่วนคือ 1:0.5, 1:0.75, 1:1, 1:1.5 และ 1:2 เพื่อศึกษาอัตราส่วนที่เหมาะสมในการผลิตถ่านอัดแห่งจากเปลือกถั่влิสง จากนั้นนำถ่านอัดแห่งจากเปลือกถั่влิสงมาทดสอบลักษณะทั่วไป การบีบและการตกรยะแทรก การทดสอบด้านเชื้อเพลิง การหาค่าประสิทธิภาพการใช้งานของถ่านอัดแห่ง และเปรียบเทียบกับถ่านอัดแห่งไม้และถ่านไม้ (ซื้อจากตลาด) และการวิเคราะห์ต้นทุนการผลิตเบื้องต้น

4.1 การผลิตถ่านเปลือกถั่влิสง

การศึกษาการผลิตถ่านเปลือกถั่влิสงจากเตาเผาถ่านขนาดความจุ 200 ลิตร โดยใช้ระยะเวลาในการเผาเฉลี่ย 4 ชั่วโมง 30 นาที จำนวน 3 ครั้ง พบร้า มวลเปลือกถั่влิสง 5.07 กิโลกรัม เมื่อนำมาเผาเป็นถ่านได้มวลถ่านเปลือกถั่влิสง 2.47 กิโลกรัม หลังจากนั้นนำถ่านเปลือกถั่влิสงมาบด และร่อนผ่านตะแกรง 1 มิลลิเมตร จะได้ผงถ่านเปลือกถั่влิสง 2.06 กิโลกรัม ซึ่งในกระบวนการผลิตถ่านเปลือกถั่влิสงได้ผลผลิตค่อนข้างสูง (40.69 เปอร์เซ็นต์) รายละเอียดแสดงในตารางที่ 4.1-1 เนื่องจากเปลือกถั่влิสงที่นำมาผลิตเป็นถ่านมีปริมาณความชื้นต่ำ และการเผาถ่านด้วยเตาเผาขนาด 200 ลิตรนั้น เป็นการอบเปลือกถั่влิสงให้กล้ายเป็นถ่าน ซึ่งแตกต่างกับการเผาถ่านด้วยเตาเผาแบบชาวบ้านที่เป็นการเผาใหม่ให้กล้ายเป็นถ่านโดยตรง

ตารางที่ 4.1-1 ผลการผลิตถ่านจากเปลือกถั่влิสง

ปริมาณ	ครั้งที่ 1	ครั้งที่ 2	ครั้งที่ 3	เฉลี่ย	$\overline{SD}$
มวลเปลือกถั่влิสง (กิโลกรัม)	5.2	5.0	5.0	5.07	0.09
มวลถ่านเปลือกถั่влิสง (กิโลกรัม)	2.5	2.4	2.5	2.47	0.05
มวลถ่านเปลือกถั่влิสงที่ร่อนผ่านตะแกรง 1 มิลลิเมตร (กิโลกรัม)	1.98	2.15	2.05	2.06	0.07
ผลผลิต (เปอร์เซ็นต์)	38.08	43.00	41.00	40.69	2.02

4.2 การทดสอบค่าความร้อนของวัตถุดิบ

จากการทดสอบค่าความร้อนของวัตถุดิบ โดยทำการวิเคราะห์ตามมาตรฐาน ASTM D5865 พบว่า ผงถ่านเปลือกถั่วลิสง มีค่าความร้อนสูงกว่าแป้งมันสำปะหลังประมาณ 38.38 เปอร์เซ็นต์ เมื่อเปรียบเทียบค่าความร้อนกับวัตถุดิบที่ใช้ผลิตถ่านอัดแห่งจากการวิจัยอื่น พบร้า ผงถ่านเปลือกถั่วลิสง มีค่าความร้อนสูงกว่า ผงถ่านเหง้า มันสำปะหลัง ผงถ่านเปลือกทุเรียน และผงถ่านเปลือกมังคุด แต่มีค่าความร้อนต่ำกว่าผงถ่านรากยางพารา รายละเอียดดังแสดงในตารางที่ 4.2-1

ตารางที่ 4.2-1 การทดสอบค่าความร้อนของวัตถุดิบ

รายละเอียด สมบัติ	แป้งมัน สำปะหลัง	ผงถ่าน เปลือก ถั่วลิสง	ผงถ่านเหง้า มันสำปะหลัง	ผงถ่าน เปลือกทุเรียน	ผงถ่าน เปลือกมังคุด	ผงถ่านราก ยางพารา
ค่าความร้อน (แคลโคลร์/กรัม)	3,600	5,842	4,307	4,100	4,106	7,218
ข้างอิง			รุ่งโรจน์ พุทธิ์สกุล (2553)	ประเสริฐ เรียมร้อย เจริญ (2556)	เอกลักษณ์ กิติภัทร์ถาวร (2556)	จิระพงษ์ คุหาภรณ์จัน (2555)

หมายเหตุ: ค่าความร้อนของแป้งมันสำปะหลังและผงถ่านเปลือกถั่วลิสง เป็นค่าที่ได้จากการศึกษา
งานวิจัยนี้

4.3 การศึกษาอัตราส่วนที่เหมาะสมในการผลิตถ่านอัดแห่งจากเปลือกถั่วลิสง

4.3.1 การผลิตถ่านอัดแห่งจากเปลือกถั่วลิสง

จากการศึกษาการผลิตถ่านอัดแห่งจากเปลือกถั่วลิสง โดยใช้อัตราส่วนผงถ่านเปลือกถั่วลิสงต่อตัวประสาน 5 อัตราส่วน คือ 1:0.5, 1:0.75, 1:1, 1:1.5 และ 1:2 นำมาเขียนรูปโดยวิธีการอัดเย็น (ใช้แรงคน) ถ่านอัดแห่งที่ผลิตได้จะมีรูปทรงกระบอก เส้นผ่าศูนย์กลางประมาณ 4.5 เซนติเมตร สูงประมาณ 8 เซนติเมตร และมีรูตรงกลางขนาดเส้นผ่าศูนย์กลางประมาณ 0.6 เซนติเมตร ผลการศึกษา พบว่า ถ่านอัดแห่งจากเปลือกถั่วลิสงสามารถขึ้นรูปได้ทุกอัตราส่วน โดยได้จำนวนถ่านอัดแห่ง 16-24 ก้อน น้ำหนักก้อนตากแดดเฉลี่ย 84.48-144.55 กรัม และเมื่อนำไปตากแดดเพื่อลดความชื้นเป็นเวลา 1 สัปดาห์ มีน้ำหนักเฉลี่ย 58.21-75.22 กรัม รายละเอียดดังแสดงในตารางที่ 4.3-1

ตารางที่ 4.3-1 ผลการผลิตถ่านอัดแห่งจากเปลือกถั่วลิสง

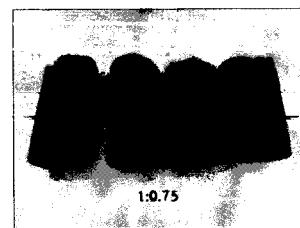
ผงถ่านเปลือกถั่วลิสง : ตัวประสาน (กิโลกรัม/ลิตร)	จำนวนก้อนถ่านอัดแห่ง (ก้อน)	น้ำหนักก้อนตาก (กรัม)	น้ำหนักหลังตาก (กรัม)
1:0.5	16	84.48	58.21
1:0.75	18	86.17	58.72
1:1	20	111.73	62.04
1:1.5	22	121.74	74.13
1:2	24	144.55	75.22

4.3.2 การทดสอบลักษณะทั่วไปของถ่านอัดแห่งจากเปลือกถั่วลิสง

จากการนำถ่านอัดแห่งจากเปลือกถั่วลิสงทั้ง 5 อัตราส่วน (อัตราส่วนผงถ่านเปลือกถั่วลิสงต่อตัวประสาน อัตราส่วน 1:0.5, 1:0.75, 1:1, 1:1.5 และ 1:2) มาทดสอบลักษณะทั่วไปได้แก่ รูปทรง ขนาด และสี โดยการตรวจสอบด้วยสายตา พบร้า ลักษณะทั่วไปของถ่านอัดแห่งจากเปลือกถั่วลิสงอัตราส่วน 1:0.5, 1:0.75, 1:1 และ 1:1.5 มีรูปทรงเดียวกัน ขนาดใกล้เคียงกัน และมีสีดำสม่ำเสมอ ซึ่งเป็นไปตามมาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชนถ่านอัดแห่ง (มพช 238/2547) ที่กำหนดไว้ว่า ลักษณะทั่วไปของถ่านอัดแห่งต้องมีรูปทรงเดียวกัน ขนาดใกล้เคียงกัน และสีดำสม่ำเสมอ (สำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม, 2547) ส่วนลักษณะทั่วไปของถ่านอัดแห่งจากเปลือกถั่วลิสงอัตราส่วน 1:2 มีสีดำสม่ำเสมอ แต่มีขนาดและรูปทรงแตกต่างกัน ดังนั้นจึงเลือกถ่านอัดแห่งจากเปลือกถั่วลิสงอัตราส่วน 1:0.5, 1:0.75, 1:1 และ 1:1.5 มาทดสอบการบีบและการตกระแทก รายละเอียดดังแสดงในภาพที่ 4.3-2

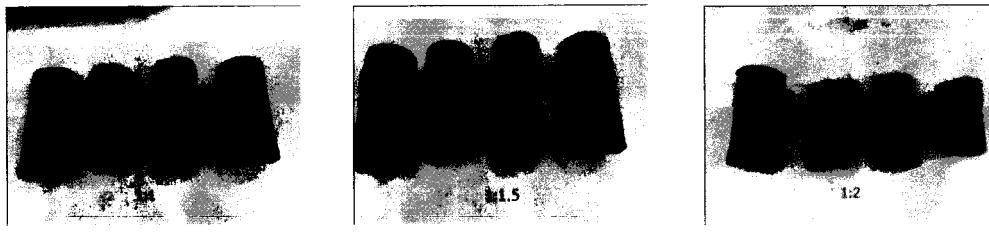

(ก) ถ่านอัดแห่งจากเปลือกถั่วลิสง
อัตราส่วน 1:1.0.5

(ข) ถ่านอัดแห่งจากเปลือกถั่วลิสง
อัตราส่วน 1:0.75

ภาพที่ 4.3-2 การทดสอบลักษณะทั่วไปของถ่านอัดแห่งจากเปลือกถั่วลิสง

(ก) ถ่านอัดแท่งจากเปลือกถั่วลิสง (ข) ถ่านอัดแท่งจากเปลือกถั่วลิสง (จ) ถ่านอัดแท่งจากเปลือกถั่วลิสง
อัตราส่วน 1:1 อัตราส่วน 1:1.5 อัตราส่วน 1:2

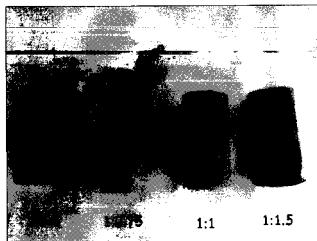
ภาพที่ 4.3-2 การทดสอบลักษณะทั่วไปของถ่านอัดแท่งจากเปลือกถั่วลิสง (ต่อ)

4.3.3 การทดสอบการบีบและการตอกกระแทกของถ่านอัดแท่งจากเปลือกถั่วลิสง

จากการนำถ่านอัดแท่งจากเปลือกถั่วลิสง อัตราส่วน 1:0.5, 1:0.75, 1:1 และ 1:1.5 มาทดสอบการบีบและการตอกกระแทกที่ระดับความสูง 50 และ 100 เซนติเมตร ผลการศึกษา พบว่า ถ่านอัดแท่งจากเปลือกถั่วลิสงอัตราส่วน 1:1 และ 1:1.5 ที่ผ่านเกณฑ์การทดสอบการบีบและการตอกกระแทกที่ระดับความสูง 50 เซนติเมตร และ 100 เซนติเมตร เนื่องจากไม่เกิดการแตกหัก และยังคงรูปเดิม ส่วนที่ถ่านอัดแท่งจากเปลือกถั่วลิสงอัตราส่วน 1:0.5 และ 1:0.75 เกิดการแตกหักจากการทดสอบรายละเอียดังแสดงในภาพที่ 4.3-3 และตารางที่ 4.3-3 ดังนั้นในงานวิจัยนี้ จึงเลือกถ่านอัดแท่งจากเปลือกถั่วลิสงอัตราส่วน 1:1 และ 1:1.5 ไปทดสอบสมบัติด้านเชื้อมเพลิง

(ก) ผลการทดสอบการบีบถ่านอัดแท่งจากเปลือกถั่วลิสง

(ข) ผลการทดสอบการตอกกระแทก
ที่ระดับความสูง 50 เซนติเมตร

(ค) ผลการทดสอบการตอกกระแทก
ที่ระดับความสูง 100 เซนติเมตร

ภาพที่ 4.3-3 ผลการทดสอบการบีบและการตอกกระแทกของถ่านอัดแท่งจากเปลือกถั่วลิสง (ต่อ)

ตารางที่ 4.3-3 การทดสอบการบีบและการตอกกระแทกของถ่านอัดแห้งจากเปลือกถั่วลิสง

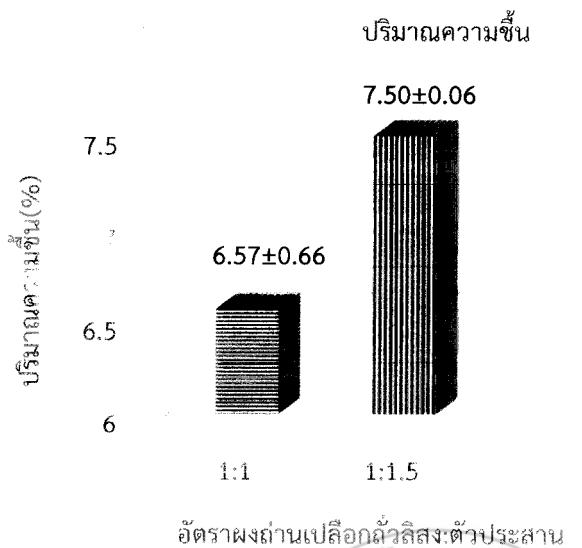
ผงถ่านเปลือกถั่วลิสง ต่อตัวประสาน	การใช้มือบีบ	การตอกกระแทกที่ระดับ ความสูง 50 เซนติเมตร	การตอกกระแทกที่ระดับ ความสูง 100 เซนติเมตร
1:0.5	✗	✗	✗
1:0.75	✗	✗	✗
1:1	✓	✓	✓
1:1.5	✓	✓	✓

4.4 การทดสอบสมบัติด้านเชื้อเพลิงถ่านอัดแห้งจากเปลือกถั่วลิสง

จากการนำถ่านอัดแห้งจากเปลือกถั่วลิสงทั้ง 2 อัตราส่วน (1:1 และ 1:1.5) มาทดสอบ สมบัติด้านเชื้อเพลิงตามมาตรฐาน ASTM ได้แก่ ปริมาณความชื้น ประมาณสาระเหย ประมาณเก้า ปริมาณคาร์บอน และค่าความร้อน ได้ผลการศึกษาดังนี้

4.4.1 ปริมาณความชื้น

ปริมาณความชื้นของถ่านอัดแห้งจากเปลือกถั่วลิสงที่อัตราส่วน 1:1 และ 1:1.5 มีค่า เท่ากับ 6.57 ± 0.66 เปอร์เซ็นต์ และ 7.50 ± 0.06 เปอร์เซ็นต์ ตามลำดับ โดยไม่แตกต่างกันอย่าง มีนัยสำคัญที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 ($P > 0.05$) รายละเอียดดังแสดงในภาพที่ 4.4-1 และ ภาคผนวก ค โดยปริมาณความชื้นแสดงถึงปริมาณของน้ำที่คงเหลือในแห้งเชื้อเพลิง หลังจากการผึ่ง แอดด ดังนั้นเชื้อเพลิงที่ดีจึงควรมีปริมาณความชื้นต่ำ เพื่อให้ความร้อนไม่สูญเสียไปกับการระเหย ของน้ำในแห้งเชื้อเพลิงระหว่างการเผาไหม้ (ธนาพล ตันติสัตย์กุล และคณะ, 2558) ซึ่งความชื้นมีผล ทำให้ค่าความร้อนของเชื้อเพลิงอัดแห้งลดลง และทำให้เชื้อเพลิงแตกร่วนได้ง่าย (รุ่งโรจน์ พุทธิสกุล, 2553)

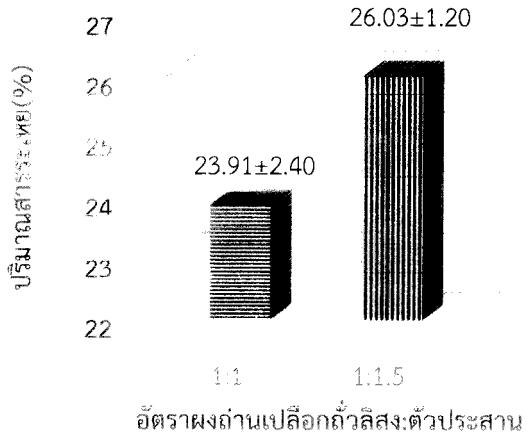

ภาพที่ 4.4-1 ปริมาณความชื้นของถ่านอัดแห้งจากเปลือกถั่วสิสง

4.4.2 ปริมาณสารระเหย

ปริมาณสารระเหยเป็นส่วนของเนื้อเชื้อเพลิงอัดแห้งหลังจากที่ระเหยได้ ซึ่งเป็นสารประกอบที่มีคาร์บอน ออกซิเจน และไฮโดรเจน (รุ่งเรือง พุทธิสกุล, 2553) ในการศึกษา พบว่า ปริมาณสารระเหยของถ่านอัดแห้งจากเปลือกถั่วสิสงอัตราส่วน 1:1 และ 1:1.5 ซึ่งมีค่าเท่ากับ 23.91 ± 2.40 เปอร์เซ็นต์ และ 26.03 ± 1.20 เปอร์เซ็นต์ ตามลำดับ โดยไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 ($P>0.05$) รายละเอียดดังแสดงในภาพที่ 4.4-2 และภาคผนวก ค ปริมาณสารระเหยจะมีผลต่อประสิทธิภาพการใช้งาน และการถูกติดไฟของถ่าน ถ้าถ่านมีปริมาณสารระเหยมากจะลูกติดไฟได้เร็ว แต่จะติดไฟไม่นานถ่านจะมอดเร็ว ทำให้สิ้นเปลืองถ่าน (รุ่งเรือง พุทธิสกุล, 2553)

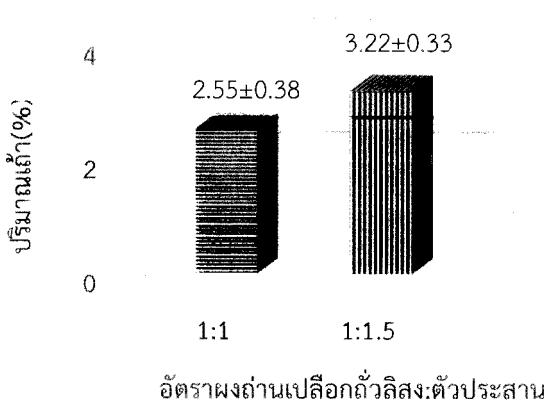
ปริมาณสารระเหย

ภาพที่ 4.4-2 ปริมาณสารระเหยของถ่านอัดแห้งจากเปลือกถั่วลิสิง

4.4.3 ปริมาณเหล้า

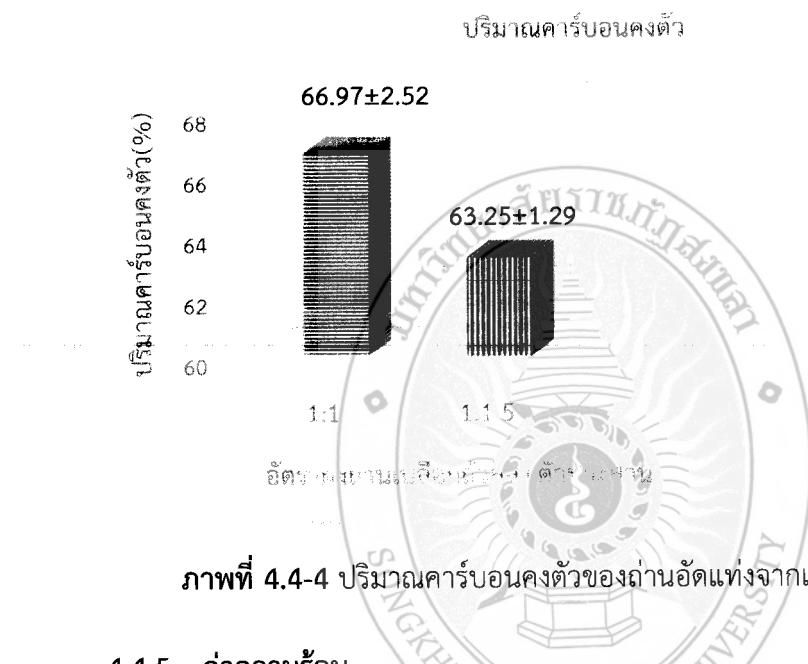
ปริมาณเหล้าของถ่านอัดแห้งจากเปลือกถั่วลิสิงอัตราส่วน 1:1 และ 1:1.5 มีค่าเท่ากับ 2.55 ± 0.38 เปอร์เซ็นต์ และ 3.22 ± 0.33 เปอร์เซ็นต์ ตามลำดับ โดยไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 ($P > 0.05$) รายละเอียดดังแสดงในภาพที่ 4.4-3 และภาคผนวก ค ซึ่งถ่านที่มีปริมาณเหล้ามากจะมีค่าความร้อนต่ำ ทำให้ความสามารถในการเป็นเชื้อเพลิงต่ำ และต้องมีการกำจัดเหล้าที่เกิดขึ้นด้วย (รุ่งโรจน์ พุทธิสกุล, 2553)

ภาพที่ 4.4-3 ปริมาณเหล้าของถ่านอัดแห้งจากเปลือกถั่วลิสิง

4.4.4 ปริมาณคาร์บอนคงตัว

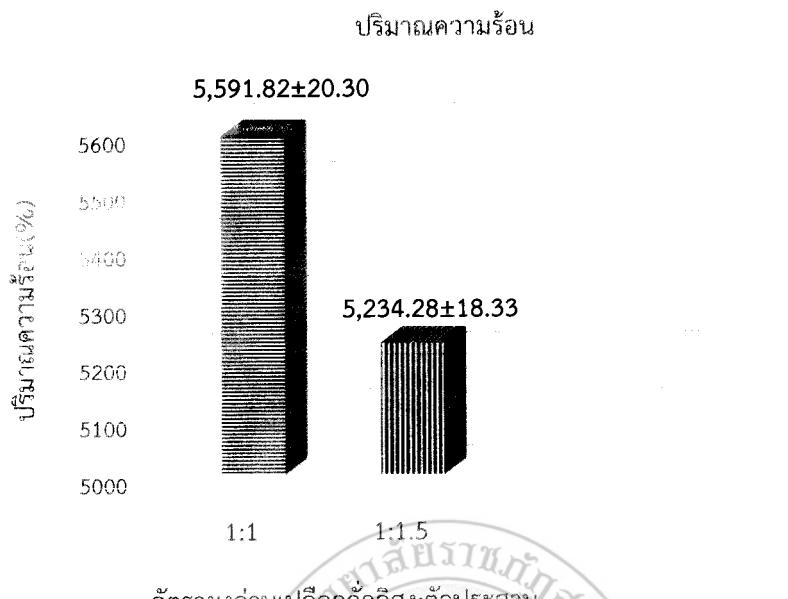
ปริมาณคาร์บอนคงตัวของถ่านอัดแห่งจากเปลือกถั่วลิสงอัตราส่วน 1:1 และ 1:1.5 มีค่าเท่ากับ 66.97 ± 2.52 เปอร์เซ็นต์ และ 63.25 ± 1.29 เปอร์เซ็นต์ ตามลำดับ โดยไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 ($P > 0.05$) รายละเอียดดังแสดงในภาพที่ 4.4-4 และภาคผนวก ค ซึ่งปริมาณคาร์บอนคงตัวแสดงถึงปริมาณสารประกอบคาร์บอนในเชื้อเพลิง ซึ่งเชื้อเพลิงที่มีปริมาณคาร์บอนคงตัวสูงจะติดไฟได้งาน (ธนาพล ตันติสัตยากุล และคณะ, 2558)

ภาพที่ 4.4-4 ปริมาณคาร์บอนคงตัวของถ่านอัดแห่งจากเปลือกถั่วลิสง

4.4.5 ค่าความร้อน

ค่าความร้อนของถ่านถ่านอัดแห่งจากเปลือกถั่วลิสงอัตราส่วน 1:1 และ 1:1.5 มีค่าเท่ากับ $5,591.82 \pm 20.30$ แคลอรี่ต่อกรัม และ $5,234.28 \pm 18.33$ แคลอรี่ต่อกรัม ตามลำดับ โดยแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 ($P < 0.05$) รายละเอียดดังแสดงในภาพที่ 4.4-5 และภาคผนวก จ ค่าความร้อนแสดงถึงพลังงานในแห่งเชื้อเพลิง ดังนั้นเชื้อเพลิงที่ดี ควรมีค่าความร้อนที่สูง (ธนาพล ตันติสัตยากุล และคณะ, 2558)

ภาพที่ 4.4-5 ค่าความร้อนของถ่านอัดแห้งจากเปลือกถั่วลิส汀

จากการทดสอบสมบัติด้านเชื้อเพลิงถ่านอัดแห้งจากเปลือกถั่วลิส汀ทั้ง 2 อัตราส่วน (1:1 และ 1:1.5) จะเห็นได้ว่าเมื่อปริมาณความชื้น ปริมาณสารระเหย ปริมาณถ้า เพิ่มขึ้น จะส่งผลให้ปริมาณคาร์บอนคงตัว และค่าความร้อนของถ่านอัดแห้งจากเปลือกถั่วลิส汀ลดลง ซึ่งเมื่อเปรียบเทียบสมบัติด้านเชื้อเพลิงทั้ง 2 อัตราส่วน (1:1 และ 1:1.5) พบร้า ถ่านอัดแห้งจากเปลือกถั่วลิส汀ที่อัตราส่วน 1:1 มีสมบัติด้านเชื้อเพลิงดีที่สุด เนื่องจากมีปริมาณสารระเหย และปริมาณถ้าที่น้อย มีปริมาณคาร์บอนคงตัว และค่าความร้อนสูง และเมื่อนำผลการทดสอบสมบัติมาเปรียบเทียบกับค่ามาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชนถ่านอัดแห้ง (มพช. 238/2547) และค่ามาตรฐานของถ่านอัดแห้งที่ทั่วโลกยอมรับ (บริษัท รายนวัฒน์ จำกัด, 2547) พบร้า ถ่านอัดแห้งจากเปลือกถั่วลิส汀ผ่านเกณฑ์มาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชนถ่านอัดแห้ง (มพช. 238/2547) ซึ่งกำหนดค่าความชื้นไม่เกิน 8 เปอร์เซ็นต์ และค่าความร้อนไม่น้อยกว่า 5,000 แคลอรี่/กรัม (สำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม, 2547:ก) และเมื่อเปรียบเทียบกับค่ามาตรฐานที่ทั่วโลกยอมรับ พบร้า ปริมาณสารระเหย (23.91 เปอร์เซ็นต์) และปริมาณถ้า (2.55 เปอร์เซ็นต์) ที่ผ่านมาตรฐานที่ทั่วโลกยอมรับ ซึ่งกำหนดปริมาณสารระเหยไม่เกิน 25 เปอร์เซ็นต์ และปริมาณถ้าไม่เกิน 3 เปอร์เซ็นต์ ส่วนปริมาณความชื้น ปริมาณคาร์บอนคงตัว และค่าความร้อนไม่ผ่านเกณฑ์มาตรฐานที่ทั่วโลกยอมรับ รายละเอียดดังแสดงในตารางที่ 4.4-1

ตารางที่ 4.4-1 การเปรียบเทียบสมบัติของถ่านอัดแห่งจากเปลือกถั่วลิสงกับค่ามาตรฐาน

สมบัติ	ถ่านอัดแห่ง จากเปลือกถั่วลิสง อัตราส่วน 1 : 1	ถ่านอัดแห่ง จากเปลือกถั่วลิสง อัตราส่วน 1 : 1.5	มาตรฐานผลิตภัณฑ์ ชุมชนถ่านอัดแห่ง ¹ (มพช. 238/2547) ¹	ค่ามาตรฐานของ ถ่านอัดแห่งที่ หัวโลเกียอมรับ ²
ปริมาณความชื้น (เบอร์เช็นต์)	6.57	7.50	ไม่เกิน 8%	ไม่เกิน 3%
ปริมาณสารระเหย (เบอร์เช็นต์)	23.91	26.03	-	ไม่เกิน 25%
ปริมาณเด็ก (เบอร์เช็นต์)	2.55	3.22	-	ไม่เกิน 3%
ปริมาณคาร์บอนคง ตัว (เบอร์เช็นต์)	66.97	63.25	-	ไม่ต่ำกว่า 70%
ปริมาณความร้อน ³ (แคลอรี่/กรัม)	5,591.82	5,234.28	ไม่น้อยกว่า 5,000 แคลอรี่/กรัม	ไม่น้อยกว่า 6,700 แคลอรี่/ กรัม

ที่มา: 1 สำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม, 2547

2 บริษัท ราย ธนาวัฒน์ จำกัด, 2547

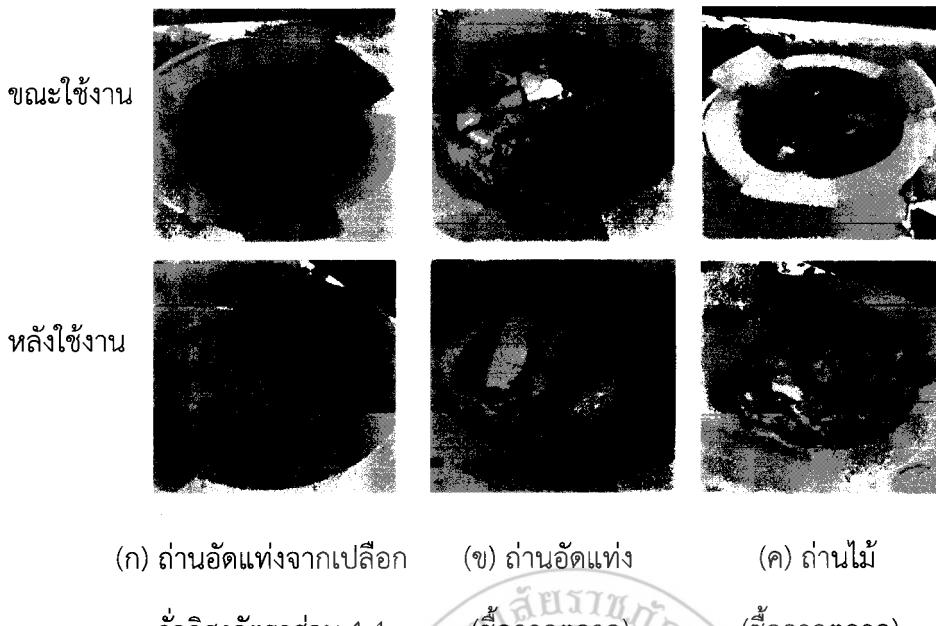
เมื่อนำถ่านอัดแห่งจากเปลือกถั่วลิสงมาเปรียบเทียบสมบัติด้านเชื้อเพลิงกับถ่านอัดแห่ง และถ่านไม้ (ชื้อจากตลาด) พบว่า ปริมาณความชื้น ค่าความร้อนของถ่านอัดแห่งจากเปลือกถั่วลิสง มีค่ามากกว่าถ่านอัดแห่ง (ชื้อจากตลาด) แต่น้อยกว่าถ่านไม้ (ชื้อจากตลาด) ในขณะที่ปริมาณสารระเหย ปริมาณเด็กมีค่าน้อยกว่าถ่านอัดแห่ง (ชื้อจากตลาด) และถ่านไม้ (ชื้อจากตลาด) ส่วนปริมาณคาร์บอนมีค่ามากกว่าถ่านอัดแห่ง (ชื้อจากตลาด) และถ่านไม้ (ชื้อจากตลาด) ดังแสดงในตารางที่ 4.4-2

ตารางที่ 4.4-2 การเปรียบเทียบสมบัติด้านเชื้อเพลิงถ่านอัดแห้งจากเปลือกถั่วลิสง ถ่านอัดแห้ง (ชื้อจากตลาด) และถ่านไม้ (ชื้อจากตลาด)

วัสดุ	ปริมาณ ความชื้น (เปอร์เซ็นต์)	ปริมาณ สารระเหย (เปอร์เซ็นต์)	ปริมาณถ้า (เปอร์เซ็นต์)	ปริมาณ คาร์บอนคงตัว (เปอร์เซ็นต์)	ค่าความร้อน (แคลอรี่/กรัม)
ถ่านอัดแห้งจาก เปลือกถั่วลิสง	6.57	23.91	2.55	66.97	5,591.82
ถ่านอัดแห้ง (ชื้อจากตลาด)	6.46	35.39	4.04	53.56	5,207
ถ่านไม้ (ชื้อจากตลาด)	12.90	31.69	5.49	49.98	6,419

4.5 การเปรียบเทียบประสิทธิภาพการใช้งานของถ่านอัดแห้งจากเปลือกถั่วลิสงกับถ่านอัดแห้ง (ชื้อจากตลาด) และถ่านไม้ (ชื้อจากตลาด)

การทดสอบประสิทธิภาพการใช้งานถ่านอัดแห้งจากเปลือกถั่วลิสงอัตราส่วน 1:1 ถ่านอัดแห้ง (ชื้อจากตลาด) และถ่านไม้ (ชื้อจากตลาด) โดยการนำมาจุดไฟและตรวจสอบด้วยสายตาพบว่า ถ่านอัดแห้งจากเปลือกถั่วลิสงอัตราส่วน 1:1 และถ่านอัดแห้ง (ชื้อจากตลาด) มีการติดไฟที่ดีไม่เกิดสะเก็ดไฟ ไม่มีควัน และไม่มีกลิ่น ในขณะที่ถ่านไม้ (ชื้อจากตลาด) แม้จะมีการติดไฟที่ดีแต่เกิดสะเก็ดไฟ มีควันและมีกลิ่น ดังนั้นถ่านอัดแห้งจากเปลือกถั่วลิสงอัตราส่วน 1:1 และถ่านอัดแห้ง (ชื้อจากตลาด) มีประสิทธิภาพการใช้งานโดยการตรวจสอบด้วยสายตาดีกว่าถ่านไม้ (ชื้อจากตลาด) รายละเอียดดังแสดงในภาพที่ 4.5-1 และตารางที่ 4.5-1

ภาพที่ 4.5-1 การเปรียบเทียบประสิทธิภาพการใช้งานของถ่านอัดแท่งจากเปลือกถั่วลิสง กับถ่านอัดแท่ง(ซื้อจากตลาด)และถ่านไม้(ซื้อจากตลาด)

ตารางที่ 4.5-1 ประสิทธิภาพการใช้งานถ่านอัดแท่งจากเปลือกถั่วลิสง ถ่านอัดแท่ง (ซื้อจากตลาด) และถ่านไม้ (ซื้อจากตลาด)

การทดสอบ	ถ่านอัดแท่งจากเปลือกถั่วลิสง 1:1	ถ่านอัดแท่ง (ซื้อจากตลาด)	ถ่านไม้ (ซื้อจากตลาด)
การติดไฟ	ดี	ดี	ดี
สะเก็ดไฟ	ไม่เกิด	ไม่เกิด	ไม่เกิด
ควัน	ไม่มีควัน	ไม่มีควัน	มีควัน
กลิ่น	ไม่มีกลิ่น	ไม่มีกลิ่น	มีกลิ่น

เมื่อนำถ่านอัดแท่งจากเปลือกถั่วลิสง ถ่านอัดแท่ง (ซื้อจากตลาด) และถ่านไม้ (ซื้อจากตลาด) มาทดสอบประสิทธิภาพการใช้งาน โดยนำถ่านอัดแท่ง 500 กรัม ไปใช้ต้มน้ำ 1,500 กรัม ในหม้ออะลูมิเนียมเบอร์ 20 พบร่วมกัน ถ่านอัดแท่งจากเปลือกถั่วลิสงอัตราส่วน 1:1 มีประสิทธิภาพการใช้งาน 19.94 เปอร์เซ็นต์ ซึ่งมีประสิทธิภาพการใช้งานสูงกว่าถ่านแท่ง (ซื้อจากตลาด) และถ่านไม้(ซื้อจากตลาด) โดยมีประสิทธิภาพการใช้งาน 15.64 เปอร์เซ็นต์ รายละเอียดดังแสดงในตารางที่ 4.5-2 ดังนั้นจึงสรุปได้ว่าเปลือกถั่วสามารถนำมาผลิตถ่านอัดแท่งได้ โดยอัตราส่วนผงถ่านเปลือกถั่วลิสง

ต่อการແປ່ງເປົຍກີ່ດີທີ່ສຸດ ດືອ 1:1 ຈຶ່ງມີປະສິທິວິກາພກຮາກໃຊ້ງານດີກວ່າຄ່ານີ້ໄໝ ເນື່ອຈາກໄມ່ເກີດສະເກີດໄຟໄມ່ມີຄວນ ໄມມີກິລິນ ແລະມີຄ່າຄວາມຮ້ອນສູງ ດັ່ງນັ້ນຄ່ານີ້ໄໝຕໍ່ຈາກເປົ້ອກຄ້ວລືສາມາດນຳມາໃຫ້ເປັນເຂົ້າເພີ້ງທົດແທນຄ່ານີ້ໄໝໄດ້

ตารางที่ 4.5-2 ດືປະສິທິກົດໃຊ້ງານຄ່ານີ້ໄໝຕໍ່ຈາກເປົ້ອກຄ້ວລືສູງ ຄ່ານີ້ໄໝຕໍ່ຈາກຕລາດ)
(ຈຶ່ງມີຄວນ ໄມມີກິລິນ ທີ່ຈາກຕລາດ)

ປະສິທິກົດໃຊ້ງານ	ຄ່ານີ້ໄໝຕໍ່ຈາກ ເປົ້ອກຄ້ວລືສູງ 1:1	ຄ່ານີ້ໄໝຕໍ່ຈາກຕລາດ	ຄ່ານີ້ໄໝ
ຮະຍະເວລາທີ່ໃຊ້ຈຳນັ້ກເດືອດ(ນາທີ່)	12.05	18.50	12.21
ງານທີ່ກຳໄໝ	1.64	1.17	1.46
ອັຕຣາກາຣັກແພ້ແໜ້ມ(ກຣັມ/ນາທີ່)	11.83	10.18	11.85
ດືປະສິທິກົດໃຊ້ງານ (%)	19.94	15.64	15.33

4.6 ກາຣວິເຄຣະທີ່ຕັ້ນຖຸນກາຣັກເບື້ອງຕັ້ນ

ກາຣວິເຄຣະທີ່ຕັ້ນຖຸນກາຣັກເບື້ອງຕັ້ນຂອງຄ່ານີ້ໄໝຕໍ່ຈາກເປົ້ອກຄ້ວລືສູງ ສໍາໜັກການຄໍານວນຕັ້ນຖຸນເບື້ອງຕັ້ນ ຈະພິຈາລະນາຕັ້ນຖຸນເນັພາຍ 2 ສ່ວນ ໂດຍປະມານຈາກຄໍາດຳເນີນການ ແລະຄໍາວັດຖຸດົບໃນກາຣັກເບື້ອງຕັ້ນ ຊຶ່ງຈະຄໍານວນທີ່ອັຕຣາສ່ວນຜົມພາກຄ່ານີ້ໄໝຕໍ່ຈາກເປົ້ອກຄ້ວລືສູງຕໍ່ຕົວປະສານ ອັຕຣາສ່ວນ 1:1 ຊຶ່ງເປັນອັຕຣາສ່ວນທີ່ດີທີ່ສຸດ ຈາກນັ້ກຫັກຄ່ານີ້ໄໝຕໍ່ຈາກເປົ້ອກຄ້ວລືສູງ 1.24 ກີໂລກຣັມ ມີຄ່າກະລາມະພ້ວມ (ໃຫ້ເປັນເຂົ້າເພີ້ງສໍາໜັກການຄ່ານີ້ໄໝຕໍ່ຈາກເປົ້ອກຄ້ວລືສູງ) 10 ບາທ ດືປະສິທິກົດໃຊ້ງານຄ່ານີ້ໄໝຕໍ່ຈາກເປົ້ອກຄ້ວລືສູງ 6 ບາທ ດືປະສິທິກົດໃຊ້ງານຄ່ານີ້ໄໝຕໍ່ຈາກເປົ້ອກຄ້ວລືສູງ 50 ບາທ ຮວມມື່ງຕັ້ນຖຸນກາຣັກເບື້ອງຕັ້ນ 66 ບາທ ດັ່ງແສດງໃນຕາງທີ່ 4.6-1 ດັ່ງນັ້ນເມື່ອຕ້ອງກາຣັກເບື້ອງຕັ້ນອັດແທ່ງຈາກເປົ້ອກຄ້ວລືສູງປະມານ 1 ກີໂລກຣັມ ຈະມີຕັ້ນຖຸນກາຣັກເບື້ອງຕັ້ນສຸທົມ 53.23 ບາທ/ກີໂລກຣັມ

ตารางที่ 4.6-1 ต้นทุนเบื้องต้นการผลิตถ่านอัดแห่งจากเปลือกถั่วลิสง

รายการ	ราคา/หน่วย (บาท)	หน่วย	ปริมาณ ที่ใช้ในการผลิต	ต้นทุนเบื้องต้น (บาท)
(1) ค่าวัสดุดิน				
- เปลือกถั่วลิสง	-	-	-	-
- กลามมะพร้าว (ใช้เป็น เชื้อเพลิงสำหรับเผาถ่าน)	2	กิโลกรัม	5	10
- แป้งมันสำปะหลัง	30	กิโลกรัม	0.2	6
รวมค่าวัสดุดิน (1)				16 บาท
(2) ค่าดำเนินการ				
- ค่าเผาถ่านและขึ้นรูป ถ่าน	50	-	-	50
รวมค่าดำเนินการ (2)	50	-		50 บาท
ราคาร้านรวมดังนี้ (1) + (2) = 50 + 16 = 66 บาท				

ตารางที่ 4.6-2 ราคากลางอัดแห่งจากเปลือกถั่วลิสงเปรียบเทียบกับถ่านอัดแห่ง (ซื้อจากตลาด) และ
ถ่านไม้ (ซื้อจากตลาด)

ชนิดของถ่าน	ราคา (บาท/กิโลกรัม)
ถ่านอัดแห่งจากเปลือกถั่วลิสง	53.23
ถ่านอัดแห่ง (ซื้อจากตลาด)	75
ถ่านไม้ (ซื้อจากตลาด)	45

จากการวิเคราะห์ต้นทุนการผลิตเบื้องต้นในการผลิตถ่านอัดแห่งจากเปลือกถั่วลิสงพบว่า ถ่านอัดแห่งจากเปลือกถั่วลิสงมีราคาต้นทุนเฉลี่ยอยู่ที่ 53.23 บาทต่อกิโลกรัม ในขณะที่ถ่านอัดแห่ง (ซื้อจากตลาด) และถ่านไม้ (ซื้อจากตลาด) ซึ่งมีราคาอยู่ที่ 75 และ 45 บาทต่อกิโลกรัม ตามลำดับ ซึ่ง ถ่านยัดแห่งจากเปลือกถั่วลิสงมีราคาต้นทุนการผลิตที่ต่ำกว่าถ่านอัดแห่ง (ซื้อจากตลาด) 21.77 บาท แต่มีต้นทุนการผลิตที่สูงกว่าถ่านไม้ (ซื้อจากตลาด) 8.23 บาท ถ้าหากต้องซื้อเปลือกถั่วลิสงจะทำให้ ต้นทุนการผลิตเพิ่มสูงขึ้น แต่หากมีการผลิตเป็นจำนวนมากอาจจะทำให้ต้นทุนการผลิตต่ำลงได้

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ

5.1 สรุปผลการวิจัย

การศึกษานี้เป็นการศึกษาความเป็นไปได้ในการผลิตถ่านอัดแห่งจากเปลือกถั่วลิสงที่เป็นรังสิต เหลือทิ้ง จากรากลุ่มแปรรูปผลิตภัณฑ์ถั่влิสง หนูที่ 4 ตำบลน้ำน้อย อำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา โดยนำไปผ่านกระบวนการเผาเป็นถ่านได้ผลผลิตถ่านเปลือกถั่влิสงร้อยละ 40.69 โดยมวล และเมื่อนำมาผลิตเป็นถ่านอัดแห่งโดยผ่อนตัวประมาณ (แบ่งมันสำปะหลัง 200 กรัมต่อน้ำ 1 ลิตร) มีห้องหมุด 5 อัตราส่วน ได้แก่ อัตราส่วน 1:05, 1:0.75, 1:1, 1:1.5 และ 1:2 ขึ้นรูปด้วยวิธีการอัดเย็น ถ่านอัดแห่งจากเปลือกถั่влิสงสามารถขึ้นรูปได้ทุกอัตราส่วน เมื่อพิจารณาลักษณะทั่วไปและทดสอบการบีบและการตอกกระแทกซึ่งถ่านอัดแห่งจากเปลือกถั่влิสงอัตราส่วน 1:1 และ 1:1.5 มีลักษณะทั่วไปดีที่สุด และไม่แตกหักจากการทดสอบการบีบและการตอกกระแทก จึงนำถ่านอัดแห่งจากเปลือกถั่влิสง ห้อง 2 อัตราส่วน (อัตราส่วน 1:1 และ 1:1.5) มาทดสอบสมบัติด้านเชื้อเพลิง ได้แก่ ปริมาณความชื้น ปริมาณสารระเหย ปริมาณเก้า บริมาณคาร์บอนคงตัว และค่าความร้อน ถ่านอัดแห่งจากเปลือกถั่влิสงอัตราส่วน 1:1 มีคุณสมบัติด้านเชื้อเพลิงดีที่สุด ซึ่งมีปริมาณความชื้น 6.57 เปอร์เซ็นต์ ปริมาณสารระเหย 23.91 เปอร์เซ็นต์ ปริมาณเก้า 2.55 เปอร์เซ็นต์ ปริมาณคาร์บอนคงตัว 66.97 เปอร์เซ็นต์ และค่าความร้อน 5,591.82 แคลอรี่ต่อกิโลกรัม ซึ่งถ่านอัดแห่งจากเปลือกถั่влิสงผ่านเกณฑ์มาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชนถ่านอัดแห่ง (มผช.238/2547) และมีสมบัติด้านเชื้อเพลิงอยู่ในระดับใกล้เคียงกับถ่านอัดแห่งและถ่านไม้ (ซื้อจากตลาด)

เมื่อเปรียบเทียบประสิทธิภาพการใช้งานถ่านอัดแห่งจากเปลือกถั่влิสงอัตราส่วน 1:1 กับถ่านอัดแห่งและถ่านไม้ที่ซื้อจากตลาด พบว่า ถ่านอัดแห่งจากเปลือกถั่влิสงอัตราส่วน 1:1 มีประสิทธิภาพการใช้งานร้อยละ 19.94 มีการติดไฟที่ดี ไม่เกิดสะเก็ดไฟ ไม่มีควัน และไม่มีกลิ่น ซึ่งประสิทธิภาพการใช้งานโดยรวมดีกว่าถ่านอัดแห่งและถ่านไม้ (ซื้อจากตลาด) และมีระยะเวลาการต้มน้ำเดือดต่อต่อสุด 12.05 นาที เมื่อเปรียบเทียบต้นทุนการผลิตเบื้องต้นในการผลิตถ่านอัดแห่งจากเปลือกถั่влิสง (53.23 บาท/กิโลกรัม) กับถ่านอัดแห่ง (75 บาท/กิโลกรัม) และถ่านไม้ (45 บาท/กิโลกรัม) พบว่า ถ่านอัดแห่งจากเปลือกถั่влิสงมีต้นทุนที่ถูกกว่าถ่านอัดแห่งและถ่านไม้ (ซื้อจากตลาด)

ดังนั้นจึงสรุปได้ว่า เปลือกถัวลิสึมีความเป็นไปที่จะนำมาผลิตเป็นถ่านอัดแห่ง ซึ่งเป็นวัสดุ เหลือทิ้งสามารถนำมาผลิตถ่านอัดแห่ง โดยใช้การแป้งเปรียกเป็นตัวประสาน เพื่อลดปัญหาขยะเหลือ ทิ้งและเป็นทางเลือกด้านเชื้อเพลิงให้กับกลุ่มแปรรูปผลิตภัณฑ์จากถัวลิสึม หมู่ที่ 4 ตำบลน้ำน้อย อำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา ใช้เป็นทางเลือกดแทนก๊าซหุงต้มในกระบวนการแปรรูปถัวลิสึมได้

5.2 ข้อเสนอแนะ

5.2.1 ควรศึกษาผลภาวะทางสิ่งแวดล้อมที่ออกมายากถ่านอัดแห่งที่ผลิตได้ เช่น ก๊าซ ชัลเฟอร์ไดออกไซด์ ก๊าซไนโตรเจนไดออกไซด์ ก๊าซคาร์บอนมอนอกไซด์ และก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์ เป็นต้น

5.2.2 ควรมีการผลิตถ่านอัดแห่งในรูปทรงอื่น เช่น วงกลม สามเหลี่ยมด้านเท่า ห้าเหลี่ยม ด้านเท่า เพื่อศึกษาว่ามีผลต่อประสิทธิภาพการใช้งานหรือไม่

บรรณานุกรม

กัญญา เม้ามีทรัพย์. 2544. การผลิตถ่านเชื้อเพลิงจากชีวมวลและกระบวนการ Pyrolysis. วารสาร
ประสาทิวภาพพลังงาน ; 11(52): 42-48.

เกรียงไกร วงศารojน์, อนิต สวัสดิ์สวี, ประทินทอง และประธนา วงศ์ศรีเวช. 2554. “การผลิต
แห่งเชื้อเพลิงชีวมวลจากสู่ด้ำ”. วิศวกรรมสาร มข. 38(1):65-72.

คงริช ภูเมืองปาน, ทพกฤต ปัญญาวงค์ และนิกร สถิอ่อน. 2554. การศึกษาคุณสมบัติของถ่าน
จากกาแฟ. ปริญนานิพนธ์วิศวกรรมศาสตร์บัณฑิต วิชาเอกวิศวกรรมอุตสาหกรรม. ราช
มงคลล้านนา: มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา.

จิระ รัตนะ และศิริพร จิราพันธ์. 2536. การใช้ถ่านแกลบอัดแห่งในการอบแห้งอาหาร.
กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

จิระพงษ์ คุหาภรณ์. 2543. ศักยภาพทางด้านพลังงานของถ่านกําลามะพร้าว. กรุงเทพฯ :
สำนักวิชาการป่าไม้ กรมป่าไม้.

กุ่ามาก ร่มแก้ว. 2542. ถั่วลิสง, น. 87-90. ใน พฤกษาศาสตร์พืชเศรษฐกิจ. ภาควิชาพืชไร่ฯ คณะ
เกษตร มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, กรุงเทพฯ.

เดชา ศิริภัทร. 2556. “ถั่วลิสง คุณค่าและรสชาติจากใต้ดิน. (Online). www.doctor.or.th, วันที่
26 ตุลาคม 2556.

ธนาพล ตันติสัตย์กุล, กษามาศ สายดำเน, สุจิตรา ภูส่งสี และศิริพร เงินเรือน戎น์. 2558:ช.
การศึกษาความเหมาะสมการผลิตเชื้อเพลิงชีวมวลอัดแห่งจากเปลือกสับปะรด. วารสาร
วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ปีที่ 23 ฉบับที่ 5 (ฉบับพิเศษ) 2558.

ธนาพล ตันติสัตย์กุล, สุริฉาย พงษ์เกษม, ปริญปวีณ ภูที่น้ำ และกานุวัฒน์ ไถบ้านกวย. 2558:ก.
“พลังงานทดแทนชุมชนจากเชื้อเพลิงชีวมวลอัดแห่งจากทางมะพร้าว”. วารสาร
วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ปีที่ 23 ฉบับที่ 3 กรกฎาคม-กันยายน 2558.

ธเนศ ชัยชนะ. 2559. เตาเผาถ่าน 200 ลิตร. (Online). http://www.engineer.mju.ac.th/wtms_webpageDetail.aspx?wID=1260, วันที่ 14 มิถุนายน 2559.

ราชนี มหาศนันท์. 2548. การศึกษาการอัดแท่งถ่านเง็มันสำปะหลังโดยใช้เครื่องอัดถ่านแบบแม่แรงไฮดรอลิก. ปริญญาในพิเศษกรรมศาสตรบัณฑิต มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตกำแพงแสน.

ราชนี มหาศนันท์. 2548. การออกแบบและสร้างเครื่องผลิตถ่านอัดแท่งสำหรับการผลิตในระดับครัวเรือน. ปริญญาวิศวกรรมศาสตรมหาบัณฑิต (วิศวกรรมเกษตร). กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

นริศ ชุดสว่าง. 2556. การผลิตถ่านอัดแท่งจากเปลือกหุเรียนในกลุ่มวิสาหกิจชุมชน ตำบลเกวียนหัก อำเภอคลุ่ง จังหวัดจันทบุรี. ปริญญาวิศวกรรมศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชาจัดการวิศวกรรม บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี.

บริษัท ราย ธนวัฒน์ จำกัด. 2547. ค่ามาตรฐานของถ่านอัดแท่งที่ทั่วโลกยอมรับ. (Online). www.charcoalthais.com, วันที่ 15 มกราคม 2560.

บัญจรัตน์ ใจลานันท์, ออาทิตย์ พุทธรักษานติ และจันสุดา คำตุ้ย. 2554. พลังงานทดแทนชุมชน จากเชื้อเพลิงแข็งอัดแท่งไมยราบยกษ. วารสารวิจัย มข.16(1): มกราคม 2554.

ประลอง ดำรงค์ไทย. การศึกษาทดลองเปรียบเทียบวิธีการผลิตและคุณภาพของถ่านตามวิธีการเผาแบบห้องถังกับวิธีการกรรมป้าไม้. กรุงเทพฯ : สำนักวิชาการป้าไม้ กรมป้าไม้.

ประเสริฐ เรียบร้อยเจริญ. 2556. เชื้อเพลิงอัดแท่งจากการผลิตร่วมของตะกอนเปียกอุตสาหกรรมผลิตเอทานอล. สถาบันวิจัยพลังงาน จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ปทุมวัน กรุงเทพฯ

รุ่งโรจน์ พุทธิสกุล. 2553. การผลิตถ่านอัดแท่งจากถ่านกะละมะพร้าวและเง็มันสำปะหลัง.” ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาอุตสาหกรรมศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทร์วิโรฒ.

วรยุทธ ศิริชุมพันธ์. 2558. วิจัยและพัฒนาถั่วลิสง. (Online). <http://www.doa.go.th/research/attachment.php?aid=2248>, 15 เมษายน 2558

สถาบันวิจัยวิทยาศาสตร์ และเทคโนโลยีแห่งประเทศไทย. 2560. ประโยชน์จากเปลือกถั่วลิสง (เทคโนโลยีชนบท). ไทยเกษตรศาสตร์. แหล่งที่มา: www.thaikasetarts.com, วันที่ 26 ตุลาคม 2556

สมจินตนา ทุ่มแสน. 2555. ผลงานวิจัยปรับปรุงพันธุ์ถั่วสีสังและการเลือกผลิตให้เหมาะสม เฉพาะพื้นที่. เอกสารวิชาการประกอบการประชุม โครงการทดสอบเทคโนโลยีการผลิตถั่วสีสัง เฉพาะพื้นที่ ปี 2556. วันที่ 22-23 พฤศจิกายน 2555 ณ ห้องประชุมอาคารฝึกอบรม สำนักวิจัยและพัฒนาการเกษตรเขตที่ 3 จังหวัดขอนแก่น. ศูนย์วิจัยพืชไร่ขอนแก่น สถาบันวิจัย พืชไร่ กรมวิชาการเกษตร. 9 หน้า.

สังเวย เสาวกิหาร, วันดี มาตสติต และนิภาพร ปัญญา. 2553. “พลังงานเชื้อเพลิงอัดแห่งจาก เปลือกเมล็ดมะม่วงหิมพานต์.” “การประชุมวิชาการ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยี ราชมงคล ครั้งที่ 3 ” วันที่ 24-26 พฤศจิกายน 2553 ศูนย์ประชุมสถาบันวิจัยจุฬาภรณ์ กรุงเทพ.

สังเวย เสาวกิหาร. 2555. ศักยภาพด้านพลังงานของเชื้อเพลิงอัดแห่งจากเปลือกเมล็ด. การประชุมวิชาการมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล ครั้งที่ 3 วันที่ 23-26 ตุลาคม 2555 ศูนย์ ประชุมสถาบันวิจัยจุฬาภรณ์ กรุงเทพ.

สำนักงานกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ. 2556. ถั่วสีสัง. (Online). www.thaihealth.or.th, วันที่ 26 ตุลาคม 2556.

สำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม. 2547:ก. มาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชน ถ่านอัดแห่ง. (Online). http://www.tisi.go.th/otop/pdf_file/tcps238_47.pdf, วันที่ 7 มีนาคม 2560.

สำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม. 2547:ช. มาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชน ถ่านไม้มหุตต้ม. (Online) http://www.tisi.go.th/otop/pdf_file/tcps657_47.pdf, วันที่ 7 มีนาคม 2560.

สุ่วดา หลังยาน่าย และเสาวลักษณ์ ลิ่มศรีพุทธ. 2560. การศึกษาความเป็นไปได้ในการผลิต ถ่านอัดแห่งจากเปลือกสับปะรด. ปริญญาวิทยาศาสตรบัณฑิต สาขาวิทยาศาสตร์สิ่งแวดล้อม มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา.

อิสระ พุทธสิมมา และปราณี วนเนตรสุดาทิพย์. 2552. การควบคุมเพลี้ยไฟด้วยสารฆ่าแมลงเพื่อ ควบคุมการระบาดของโรคยอดใหม่ถั่วสีสัง. หน้า 458-462. ใน : รายงานผลงานวิจัยปี 2556 ศูนย์วิจัยพืชไร่ขอนแก่น สถาบันวิจัยพืชไร่และพืชทดลองพลังงาน กรมวิชาการเกษตร.

อรุณรัตน์ วุฒิมงคลชัย. 2529. ตัวแปรที่มีผลต่อคุณภาพของถ่านหินอัดก้อน. วิทยานิพนธ์ วท.ม. (เคมีเทคนิค). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

เอกลักษณ์ กิติภาร์ถาวร. 2556. เชื้อเพลิงอัดแห่งจากตะกอนเปียกอุตสาหกรรมผลิตเอทานอล และซีมวล. สาขาวิชาเทคโนโลยีและการจัดการพลังงาน (สาขาวิชา) บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

แบบเสนอโครงการวิจัย

โปรแกรมวิชาวิทยาศาสตร์สิ่งแวดล้อม คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี

วิจัยทางวิทยาศาสตร์สิ่งแวดล้อม

1. ชื่อโครงการวิจัย

การศึกษาความเป็นไปได้ในการผลิตถ่านอัดแห้งจากเปลือกถั่วลิสง

The Feasibility Study of Production of Charcoal Briquettes from
Groundnut shell

2. สาขาวิชา วิทยาศาสตร์สิ่งแวดล้อม (การจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม)

3. ชื่อผู้วิจัย 3.1 นางสาวชีวพร บุญเพ็ชร์ รหัสนักศึกษา 564231011

นักศึกษาปริญญาตรี สาขาวิทยาศาสตร์สิ่งแวดล้อม

คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา

3.2 นายธนชาติ พูนเมือง รหัสนักศึกษา 564231017

นักศึกษาปริญญาตรี สาขาวิทยาศาสตร์สิ่งแวดล้อม

คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา

3.3 นางสาวปันดดา แก้วมนี รหัสนักศึกษา 564231028

นักศึกษาปริญญาตรี สาขาวิทยาศาสตร์สิ่งแวดล้อม

คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา

4. คณะกรรมการที่ปรึกษาวิจัยเฉพาะทาง

อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก อาจารย์นัดดา โปคำ

วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา

อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม อาจารย์กมลนาวิน อินทนุจิตร

วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา

5. ความสำคัญและที่มาของการวิจัย

จากการสำรวจข้อมูลในพื้นที่ หมู่ที่ 4 ตำบลน้ำน้อย อำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา พบร้า มีชาวบ้านกลุ่มนี้ซึ่งประกอบอาชีพปลูกถั่วลิสง ได้รวมตัวกันจัดตั้งกลุ่มแปรรูปผลิตภัณฑ์จากถั่วลิสง เช่น ขนมถั่วผั่น ขนมถั่วกรอบแก้วโรยงา ขนมถั่วตัด และถั่วคั่วเกลือ เป็นต้น โดยกระบวนการแปรรูปผลิตภัณฑ์จากถั่วลิสงที่ได้กล่าวมาข้างต้น ทำให้มีวัสดุเหลือทิ้ง จากระบวนการแปรรูปผลิตภัณฑ์นั้นก็คือ เปลือถั่วลิสง โดยมีปริมาณเปลือกถั่влิสงที่เหลือทิ้งจากการกระบวนการแปรรูปผลิตภัณฑ์ดังกล่าวเฉลี่ยวันละ 4 กิโลกรัม หรือมีปริมาณเปลือกถั่влิสงต่อปีเฉลี่ยมากกว่า 1 ตัน ซึ่งเปลือกถั่влิสงดังกล่าวจะถูกนำมารวมกองไว้แล้วเพื่อทำลายในที่แจ้ง ทำให้เกิดควัน เขม่า ฝุ่นละออง ส่งผลเสียต่อสุขภาพร่างกายเป็นการทำลายขั้นบรรยายกาศ และเป็นการทำลายทศนิยภาพอีกด้วย

จากปัญหาดังกล่าวทำให้ผู้วิจัยศึกษาคุณสมบัติของเปลือกถั่влิสง ซึ่งเป็นวัสดุเหลือใช้เพื่อนำมาใช้ประโยชน์โดยจากการศึกษา พบร้า เปลือถั่влิสงสามารถนำมาผลิตเป็นถ่านอัดแห้งได้โดยการนำไปอัดแน่นเป็นเชือเพลิงแข็ง เปลือถั่влิสงแห้งอัดแห้งให้ความร้อนสูงถึง 60% ของถ่านโค้กที่มีคุณภาพดี และยังมีขี้เล้าเหลือน้อยมากคือเหลือเพียงประมาณ 2-3% เท่านั้น (ข่าวเทคโนโลยีสำหรับชนบท สถาบันวิจัยวิทยาศาสตร์ และเทคโนโลยีแห่งประเทศไทย) นอกจากนี้ยังมีวัสดุเหลือใช้ทางการเกษตรอีกหลายชนิดสามารถนำมาผลิตเป็นถ่านอัดแห้งได้ เช่น เปลือกมังคุด เมื่อนำมาผลิตเป็นถ่านอัดแห้งและทดสอบสมบัติด้านเชื้อเพลิง พบร้า สามารถให้ปริมาณความชื้น 9.7 เปอร์เซ็นต์ ปริมาณสารระเหย 26.6 เปอร์เซ็นต์ ปริมาณเก้า 7 เปอร์เซ็นต์ ปริมาณคาร์บอนคงตัว 61.7 เปอร์เซ็นต์ และค่าความร้อน 5,920 แคลอรี่ต่อกิโลกรัม (สังเวช เสวกवิหารี, 2555) กิงสบูต์ด้วยนำมาผสมกับวัสดุเหลือใช้ทางการเกษตรอื่นๆ เช่น แกลบ chan อ่อน มันสำปะหลัง และนำไปผลิตเป็นถ่านอัดแห้งและทดสอบสมบัติด้านเชื้อเพลิง พบร้า สามารถให้ปริมาณความชื้น 7.3 เปอร์เซ็นต์ ปริมาณสารระเหย 76.8 เปอร์เซ็นต์ ปริมาณเก้า 5.3 เปอร์เซ็นต์ ปริมาณคาร์บอนคงตัว 10.7 เปอร์เซ็นต์ และค่าความร้อน 4,141 แคลอรี่ต่อกิโลกรัม (ธนาพล ตันติสัตย์กุล, 2558) จะเห็นได้ว่าวัสดุเหลือใช้ทางการเกษตรสามารถนำมาผลิตเป็นถ่านอัดแห้ง และสามารถให้สมบัติด้านเชื้อเพลิงที่ดีได้ ซึ่งการนำวัสดุเหลือใช้ทางการเกษตรมาผลิตเป็นถ่านอัดแห้ง สามารถช่วยลดการใช้ถ่านไม้ และช่วยแก้ปัญหาน้ำใจด้วยเชื้อเพลิงได้

ดังนั้นผู้วิจัยจึงสนใจนำเปลือกถั่วลิสงซึ่งเป็นวัสดุเหลือใช้จากกลุ่มแปรรูปผลิตภัณฑ์ถั่วลิสง หมู่ที่ 4 ดำเนินการอย่างเรียบง่าย จำกัดสูงขึ้น มาศึกษาความเป็นไปได้ในการผลิต ถ่านอัดแห้ง จากเปลือกถั่วลิสง เพื่อลดปัญหาขยะเหลือทิ้งและยังเป็นทางเลือกด้านเชื้อเพลิงให้กับกลุ่มแปรรูปผลิตภัณฑ์จากเปลือกถั่วลิสง ใช้ทดแทนก๊าซหุงต้มในกระบวนการแปรรูปถั่วลิสงได้

6. วัตถุประสงค์

เพื่อศึกษาความเป็นไปได้ในการผลิตถ่านอัดแห้งจากเปลือกถั่วลิสง

7. สมมติฐาน

เปลือกถั่วลิสงสามารถนำมาผลิตถ่านอัดแห้งได้ตามมาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชนถ่านอัดแห้ง (มผช. 238/2547)

8. ตัวแปร

ตัวแปรต้น อัตราส่วนระหว่างผงถ่านเปลือกถั่วลิสงกับตัวประสาน

ตัวแปรตาม ปริมาณความชื้น ปริมาณสารระเหย ปริมาณถ้า

ปริมาณคาร์บอนคงตัว ค่าความร้อน และประสิทธิภาพในการใช้งาน

ตัวแปรควบคุม วิธีการอัดแห้ง ขนาด และรูปร่างของถ่านอัดแห้ง

9. ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

- เป็นการนำสิ่งเหลือใช้มาทำให้เกิดประโยชน์
- เพิ่มมูลค่าให้กับเศษวัสดุที่เหลือใช้ทางการเกษตร
- ลดปัญหามลภาวะจากขยะเหลือทิ้ง และลดการตัดไม้ทำลายป่า

10. ขอบเขตการวิจัย

งานวิจัยนี้เป็นการศึกษาความเป็นไปได้ในการผลิตถ่านอัดแห้งจากเปลือกถั่วลิสง โดยมีรายละเอียดขอบเขตการวิจัยดังนี้

10.1 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาวิจัยนี้ คือ เปลือกถั่วลิสง

10.2 ขอบเขตพื้นที่การศึกษา

- 1) พื้นที่เก็บตัวอย่าง เปลือกถั่วลิสงได้รับความอนุเคราะห์จากกลุ่มแปรรูปผลิตภัณฑ์จากถั่วลิสง หมู่ที่ 4 ตำบลน้ำน้อย อำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา
- 2) สถานที่เพาะปลูกและผลิตถ่านอัดแห่งจากเปลือกถั่วลิสง ณ ศูนย์ถ่ายทอดเทคโนโลยีการพัฒนาที่ดิน หมู่ที่ 5 ตำบลท่าท้าว อำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา
- 3) สถานที่ทดสอบสมบัติและประสิทธิภาพการใช้งานของถ่านอัดแห่งจากเปลือกถั่วลิสง ณ ห้องปฏิบัติการสิ่งแวดล้อม ศูนย์วิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา

11. นิยามศัพท์เฉพาะ

ถ่านอัดแห่ง หมายถึง การนำเอารัตถุดิบธรรมชาติมาเผาจนเป็นถ่านและบดจนเป็นผงแล้วอัดเป็นแท่งตามรูปทรงที่ต้องการ (สังเวช เสวกิหาร, 2553)

ตัวประสาน (ภาวะแป้งเปียก) หมายถึง ของเหลวที่ได้จากการนำแป้งมันสำปะหลัง 200 กรัม ผสมกับน้ำ 1 ลิตร แล้วนำไปให้ความร้อนจนเป็นเนื้อเดียวกัน มีลักษณะเนื้อขาวใส ละเอียดและหนึด (สุ่ว�다 หลังจากน้ำ แสงเสวลา กษัณณ์ ลิมศรีพุทธ, 2560)

เปลือกถั่วลิสง หมายถึง ส่วนที่ทำหน้าที่ห่อหุ้มเมล็ดถั่วลิสงเอาไว้ ลักษณะเป็นราก มีสีขาวนวล หรือสีน้ำตาลอ่อนๆ

การอัดเย็น หมายถึง การนำวัสดุที่เผาเป็นถ่านแล้วมาบดให้ละเอียด แล้วนำมาผสมกับตัวประสาน ในอัตราส่วนที่ต้องการ แล้วนำมาอัดเป็นแท่ง (สุ่ว�다 หลังจากน้ำ แสงเสวลา กษัณณ์ ลิมศรีพุทธ, 2560)

12. ตรวจสอบเอกสาร

12.1 ข้อมูลทั่วไปของถั่วลิสง

ถั่วลิสงเป็นพืชตระกูลถั่วที่สามารถปลูกได้ตลอดปี ส่วนใหญ่ปลูกในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ภาคกลาง และภาคใต้ ภาคเหนือ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ และภาคกลาง เกษตรกรรมมักปลูกเป็นพืชหมุนเวียน ปลูกแซม และปลูกเหลือมกับพืชเศรษฐกิจอื่นๆ ได้แก่ ข้าว ข้าวโพด ละหุ่ง ทานตะวัน เป็นต้น ซึ่งนอกจากจะช่วยเพิ่มรายได้ให้แก่เกษตรกรแล้ว ยังเป็นพืชให้ความอุดมสมบูรณ์แก่ดินด้วย ถั่วลิสงเป็นพืชตระกูลถั่วที่ประกอบด้วยสารอาหารที่มีประโยชน์มาก เช่น โปรตีน ไขมัน วิตามิน และเกลือแร่ รวมถึงไฟเบอร์ ที่มีคุณภาพสูงและยังประกอบด้วยวิตามินและเกลือแร่อย่างมาก

ต้องการ ซึ่งสามารถจะนำถั่วลิสงมาปรุงสุกนำไปประกอบอาหารและทำขนมต่างๆจากนั้น ผลิตภัณฑ์ถั่วลิสง ซึ่งได้แก่ กากถั่วลิสง ยังนำมาใช้เป็นส่วนผสมของอาหารสัตว์ และใช้ทำปุ๋ยได้อีกด้วย ปัจจุบันการผลิตถั่วลิสงภายในประเทศไทยมีปริมาณไม่เพียงพอ กับความต้องการใช้ภายในประเทศ จึงมีการนำเข้าถั่วลิสงจากต่างประเทศเพิ่มมากขึ้น (วรยุทธ ศิริชุมพันธ์, 2558)

ชื่อวิทยาศาสตร์ : *Arachis hypogaea L.*

ชื่อสามัญ : Gruondnut , Peanut , Monkeynut

ชื่อวงศ์ : Leguminosae

12.1.1 ถิ่นกำเนิด

พืชตระกูลถั่วที่จัดเป็น *Arachis* มีถิ่นกำเนิดบริเวณที่ราบรื่นหัวหินเดือดีส กับแม่น้ำเมโซนติดกับแม่น้ำ La Plata จากการค้นพบในแหล่งอารยธรรม ทราบว่ามีถั่วลิสง เป็นที่รู้จักกันมาไม่น้อยกว่า 1,000 ปี ก่อนพุทธกาล ถั่วลิสงที่กล่าวเป็นพืชเพาะปลูกของชนเผ่าแถบนี้ พบร่วมนิยมปลูกกันแพร่หลายใน Parana ของอเมริกาใต้ อย่างไรก็ตามคนทั่วโลกรู้จักถั่วลิสงภายหลังจาก ที่นักล่าอาณาจักรชาวโปรตุเกสได้ออกไปเผยแพร่แบบคริสต์นิกายทั่วโลก ทั้ง 2 ฝั่งและยุโรป จากนั้น เป็นที่นิยมของชาวมังสวิรัติ ยินดู และพุทธ ในเอเชีย และในระยะต่อมาขยายไปปลูก ในฝั่งอเมริกาเหนือ เมื่อ 400 ปี มาแล้ว

12.1.2 ลักษณะทางพฤกษศาสตร์

ถั่วลิสงที่มีการปลูกในประเทศไทย พบรเฉพาะพื้นที่พื้นเมือง พันธุ์จีน และพันธุ์สเปนิช ซึ่งมีลักษณะทางพฤกษศาสตร์ ดังนี้ (จุฑามาศ ร่มแก้ว, 2542)

1) ราก ถั่วลิสิงมีระบบ根系 (tap root system) รากที่พัฒนาจากแพรดิเคิล เรียกว่า รากแก้ว และมีรากแขนงแตกออกจากรากแก้ว นอกจากนี้ยังมีราก adventitious root แตกจาก ข้อของลำต้นที่เลือยบนผิวดิน ถั่วลิสิงมีรากขนาดอนันต์อย่างมากและบางพันธุ์ไม่มีเลย ที่รากแก้วและราก แขนงพบบ่อยมากเดลีสิน้ำตาลออยู่ที่หัวไปเกิดจากแบคทีเรียโรไซเบิมเข้าไปอาศัยอยู่แบบ พึ่งพาซึ่งกัน และกัน(symbiosis) กับรากของถั่วลิสิง แบคทีเรียนี้สามารถตรึงไนโตรเจนจากอากาศมาสะสมไว้และ พืชนำมาใช้ในรูปใบไนเตรท

2) ลำต้น ถั่วลิสิงเป็นพืชล้มลุกพากไม้เนื้ออ่อน ลำตันมีความสูง 15-70 เซนติเมตรการ เจริญเติบโตของลำตันแบ่งออกเป็น 2 พวก คือ

2.1) ลำตันตั้งตรงถั่วลิสิงพากนี้ลำตันมีการแตกกิ่งก้านสาขามาก กิ่งเหล่านี้จะเจริญ ในแนวตั้งทำให้ต้นถั่วลิสิงมีลักษณะเป็นพุ่ม ฝักจะเกิดเป็นกลุ่มที่บริเวณโคนต้น

2.2) ลำตันเลือยถั่วลิสิงพากนี้มีลำตันสั้น กิ่งก้านที่แตกออกมามักเจริญในแนวอน ทอดไปตามผิวดิน ฝักเกิดกระจายอยู่ตามกิ่งก้านที่เลือยไปตามผิวดิน บริเวณมุมใบเลี้ยงและ มุมใบของข้อที่อยู่ดัดขึ้นไปเป็นที่เกิดของกิ่งแขนงที่มุ่นใบและกิ่งแขนงอาจเกิดกิ่งย้อย

3) ดอก ขึ้นกับชุดของพันธุ์หรือประเภทของถั่วลิสิง การแตกกิ่งของถั่วลิสิง แบ่ง ออกเป็น 2 ประเภท คือ

3.1) การแตกแบบสลับ (alternate branching) ถั่วลิสิงในกลุ่มนี้ไม่มีการออกดอก บนข้อของลำตันหลักแต่จะเกิดเป็นกิ่ง (vegetative branch) ที่มีการแตกตามข้อ โดยแตกเป็นกิ่ง 2 ข้อ สลับกับดอก 2 ข้อและอาจมีการแตกกิ่งและให้ดอกในลักษณะนี้ต่อไปอีก ถั่วลิสิงในกลุ่มนี้ จัดเป็นพากVirginia type

3.2) การแตกแบบต่อเนื่อง (sequential branching) ถั่วลิสิงพากนี้ มีการออก ดอกบนข้อของลำตันหลักด้วยข้อล่างๆ ของลำตันหลักเกิดเป็นกิ่ง ตามข้อของกิ่งมักเกิดเป็นตาดอก ยกเว้นข้อแรกๆอาจแตกเป็นกิ่งอีกซึ่งเรียกว่า secondary branch จึงทำให้ฝักของถั่วลิสิงพากนี้มักอยู่ เป็นกระжуบริเวณใกล้รากแก้ว เช่น พวก Spanish type และ Valencia type

4) ใน ของถั่วลิสิงเป็นใบประกอบแบบ even-pinnate คือ ใบประกอบแต่ละใบ จะมี ใบย่อย 2 คู่ ใบเกิดสลับกันบนข้อของลำตัน ใบย่อยมีลักษณะเป็นรูปไข่ ขอบใบเรียบ ก้านใบยาว 3.7 เซนติเมตร ที่โคนก้านใบมีหูใบ 2 อัน มีลักษณะแหลมและยาวประมาณ 2 เซนติเมตร

5) ผลและเมล็ด ผลหรือฝักอาจเกิดเดียวๆ หรือเกิดเป็นกลุ่มตามมุมใบ เมื่อฝักแก่ เปลือกฝักจะแข็งและเปราะมีลักษณะเส้นที่เปลือก ฝักมีสีขาวนวลหรือน้ำตาลอ่อน มี 1-4 เมล็ดต่อฝัก ขึ้นอยู่กับพันธุ์เมล็ดถั่วลิสิงมีเปลือกหนาเมล็ดบาง มีสีขาวแดง แดง หรือขาวนวล ขึ้นกับพันธุ์ ถัดเข้าไป เป็นใบเลี้ยงหนา 2 ใบประกอบติดกัน ทำหน้าที่เก็บสะสมอาหารพวกไขมัน โปรตีน และสารอีนๆ

12.1.3 การจำแนกชนิดของถั่วลิสต์

ถั่วลิสต์สามารถจำแนกได้ตามรูปร่างลักษณะทางพฤกษาศาสตร์ โดยอาศัยตำแหน่งที่เกิดของช่อดอกเป็นเกณฑ์ แบ่งได้เป็น 3 แบบ (สมจินตนา ทุมแทน และคณะ, 2555) คือ

1) แบบเวอร์จิเนีย (Virginia type) มีลำต้นเป็นพุ่มหรือยอดเลี้ยวไปตามผิวดินสีเขียวเข้ม เมล็ดและฝักมีขนาดใหญ่ เปลือกของเมล็ดมีสีน้ำตาลแดงฝักหนึ่งมี 2-3 เมล็ด เมล็ดมีการพักตัว (dormancy) สูง มีน้ำมันรา 38–47 เปอร์เซ็นต์ โดยน้ำหนักอักราคาต่ำกว่า 120-180 วัน เช่น พันธุ์ไทยน 9 จะมีอายุประมาณ 110–130 วัน

2) แบบสเปนนิช (Spanish type) ลำต้นตั้งตรงมีกิ่งก้านสาขามาก ใบมีสีเขียวจาง ฝักและเมล็ดมีขนาดเล็กป้อม เปลือกของเมล็ดมีสีขาวหรือขาว เมล็ดไม่มีระยะพักตัวเมล็ดมีเปอร์เซ็นต์น้ำมันสูง 47-50 เปอร์เซ็นต์ โดยน้ำหนักอักราคาต่ำกว่า 120–135 วัน

3) แบบ瓦เลนเซีย (Valencia type) มีลำต้นเป็นพุ่มกิ่งค่อนข้างโตแต่มีจำนวนน้อย ในมีขนาดใหญ่สีเขียวเข้ม ฝักมีขนาดใหญ่เห็นลายบนฝักชัดเจน ฝักส่วนใหญ่มี 3 เมล็ด เมล็ดมีหัว แบบป้อมและยาวริ้ว เปลือกเมล็ดมีสีขาว แดง น้ำตาลแดง และน้ำตาลอ่อน มีเปอร์เซ็นต์น้ำมันสูง เช่นเดียวกับพวง สเปนนิช (Spanish) อักราคาต่ำกว่า 120-180 วัน เช่น พันธุ์สข.38 และลำปาง

12.1.4 ห้องถินที่ปลูก

ถั่วลิสต์สามารถปลูกได้ทุกภาคของประเทศไทยมิแหล่งปลูกที่สำคัญอยู่ในภาคเหนือ และภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ซึ่งมีลักษณะดินเป็นดินปนทราย หรือดินน้ำไหลทรายมูล ไม่เหนียวจัด จังหวัดที่มีการปลูกมากได้แก่ เชียงใหม่ น่าน ลำปาง เพชรบูรณ์ พะเยา เชียงราย นครสวรรค์ กำแพงเพชร สุโขทัย อุตรดิตถ์ นครราชสีมา ศรีษะเกษ บุรีรัมย์ อุบลราชธานีกาฬสินธุ์ สุรินทร์ ระยอง ปราจีนบุรี ชลบุรี และสระบุรี (สมจินตนา ทุมแทน และคณะ, 2555)

12.1.5 ลักษณะดิน

ถั่วลิสต์เป็นพืชที่ปรับตัวให้เข้ากับสภาพของดินได้ ในขอบเขตที่กว้างขวางกว่า พืชตระกูลถั่วอื่นๆสามารถปลูกได้ตั้งแต่สภาพดินเหนียว ในที่ลุ่ม จนถึงดินทรายในที่รากสูง แต่ลักษณะดินที่เหมาะสมสำหรับการปลูกถั่влิสต์จะริบบิ่งฯควรเป็นดินร่วนซุยหรือดินปนทราย เพื่อเข้มจะสามารถแทรกลงไประดับดินได้สะดวก และเมื่อเก็บเกี่ยวก็สามารถดึงต้นถั่วและฝักขึ้นจากดินได้โดยง่าย มีการระบายน้ำได้ดี และหน้าดินไม่แห้งในฤดูแล้ง ซึ่งจะเป็นลักษณะที่ทำให้การผลิตถั่влิสต์

มีคุณภาพดีและการสูญเสียในการเก็บเกี่ยวน้อย นอกจากนี้แล้วความมีความอุดมสมบูรณ์ของธาตุอาหารอย่างเพียงพอ (อิสระ พุทธสิมมา และปราณี วรรณศรุดาทิพย์, 2552)

12.1.6 ฤทธิ์ปลูก

ถัวลิสลงสามารถปลูกได้ทั้งฤดูฝนและฤดูแล้งในที่ที่มีการชลประทาน ช่วงเวลาการปลูกถัวลิสลงไม่มีความสำคัญเท่ากับช่วงเวลาการเก็บเกี่ยว เพราะช่วงของการเก็บเกี่ยวจะต้องมีความชื้นในดินพอสมควร จึงจะถอนฝักถัวลิสลงชี้นจากดินได้ง่าย โดยทั่วไปฤดูปลูกที่เหมาะสม (อิสระ พุทธสิมมา และปราณี วรรณศรุดาทิพย์, 2552) คือ

ต้นฤดูฝนทำการปลูกในระหว่างเดือนพฤษภาคม–มิถุนายน

ปลายฤดูฝนทำการปลูกในระหว่างเดือนกันยายน–ตุลาคม

ฤดูแล้งทำการปลูกในระหว่างเดือนมกราคม–กุมภาพันธ์

12.1.7 วิธีการปลูก

การเตรียมดินดำเนินการเช่นเดียวกับพืชไร่อื่นๆ คือ ทำดินร่วนซุย โดยการขุดหรือไถให้ลึกประมาณ 4 นิ้ว ซึ่งจะทำให้ดินอุ่มน้ำและเก็บน้ำได้ดีเม็ดคงอกได้ง่าย راكสามารถหาอาหารได้ใกล้และลึก ทั้งยังเป็นการป้องกันกำจัดวัชพืชไม่ให้รบกวนต้นถัวลิสลงได้ วิธีการปลูกโดยทั่วไปมักจะกะเทาะฝักก่อนแล้วนำเมล็ดมาปลูก การยอดเมล็ดลงหลุม การยอดควรทำเป็นรายๆ โดยยอดหลุมละ 1-2 เมล็ด อยู่ลึกประมาณ 3-5 เซนติเมตร และกากอบในดินที่มีความชื้นชุ่มชื้นพอ เมล็ดจะงอกภายใน 5-7 วัน ถ้าหลุมใหญ่ไม่งอกให้จัดการปลูกซ้อมทันที การปลูกซ้อมควรจะทำการปลูกซ้อมภายใน 7 วัน หลังปลูก เพื่อต้นถัวลิสลงจะได้เติบโตทันกันและเก็บเกี่ยวได้พร้อมกัน (อิสระ พุทธสิมมา และปราณี วรรณศรุดาทิพย์, 2552)

12.1.8 ประโยชน์ของถัวลิสลง

1) ลำต้นและใบ นำมาใช้ทำปุ๋ยหรือใช้เลี้ยงสัตว์เคี้ยวเอื่องได้ เช่น วัว แพะ แกะ เป็นต้น (สำนักงานกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ, 2556)

2) เมล็ดถัวลิสลง สามารถนำมาแปรรูปเป็นผลิตภัณฑ์ต่างๆ เช่น ถัวลิสลงคั่ว ถัวลิสลงทอด ถัวลิสลงต้ม ถัวลิสลงป่น ถัวลิสลงbd เนยถัวลิสลง และน้ำมันสกัดจากถัวลิสลง เป็นต้น (เดชา ศิริภัทร, 2556)

3) ประโยชน์จากเปลือกถัวลิสลง ได้มีผู้คิดค้นหาวิธีนำไปใช้ประโยชน์ได้อย่างคุ้มค่า จากคุณสมบัติพิเศษที่สำคัญของมันคือ สามารถดูดซับของเหลวได้ดียิ่งถูกบดให้ละเอียดเท่าไร

จะยิ่งสามารถลดดูดซับได้มากขึ้นเท่านั้น นอกจากนั้นยังมีความคงทนต่อสารเคมี เปลือกถัวลิสิงจึงให้ประโยชน์ได้หลายอย่าง (สถาบันวิจัยวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี, 2554) ดังต่อไปนี้

3.1 ใช้เพาะเห็ด จากการทดลองเพาะเห็ดด้วยเปลือกถัวลิสิง โดยเกษตรกรแห่งรัฐจอร์เจียสหราชอาณาจักรamerica พบร่วมได้ผลดีและประยุกต์กว่าวิธีเก่าที่ใช้มูลม้า แต่ก่อนนำไปใช้ควรผึ่งเปลือกถัวไว้สักระยะหนึ่งก่อนเพื่อป้องกันการเน่าเสีย

3.2 ใช้เป็นเชื้อเพลิง โดยการนำไปอัดแน่นเป็นเชื้อเพลิงแข็ง เปลือกถัวลิสิงแห้งอัดแห่งให้ความร้อนสูงถึง 60 % ของถ่านหินที่มีคุณภาพดี และยังมีชีวภาพเหลืออน้อยมากคือเหลือเพียงประมาณ 2-3 % เท่านั้น

3.3 ใช้เป็นส่วนผสมของวัสดุก่อสร้าง โดยใช้ผสมในพลาสติก คอนกรีต แผ่นพนังหรือแผ่นพื้นแข็งเดียวกับการใช้เศษไม้หรือขี้เลือยผสม

3.4 ใช้ผสมกากน้ำตาลเป็นอาหารวัว เปลือกถัวลิสิงบดผสมกับกากน้ำตาล ที่เหลือจากการทำน้ำตาลทราย เป็นอาหารของวัว-ควายได้ดี มีคุณค่าทางอาหารสูง

3.5 ใช้คลุมดินปลูกต้นไม้ ใช้รอยรองโคนต้นไม้มดูดซับความชื้นไว้ ป้องกันไม่ให้น้ำซึมลงดินเร็วเกินไป ในกรณีที่เป็นดินทราย เป็นต้น

12.2 กระบวนการผลิตถ่านอัดแห่ง

กระบวนการในการผลิตถ่านอัดแห่งวัสดุเหลือใช้ต่างๆ ที่จะนำมาใช้เป็นเชื้อเพลิงได้ต้องผ่านการปรับปรุงให้เหมาะสมก่อนโดยมีกระบวนการเบื้องต้น ดังนี้

12.2.1 การเผาถ่าน

ถ่าน คือ ไม้ที่ได้จากการเผาไหม้ภายในบริเวณที่มีอากาศอยู่ในบางหรือกระบวนการแยกสารอินทรีย์ภายในไม้ในสภาวะที่มีอากาศอยู่น้อยมาก เมื่อมีการให้ความร้อนระห่ำกระบวนการจะช่วยกำจัดน้ำ น้ำมันดิน และสารประกอบอื่นๆ ออกจากไม้ ซึ่งถ่านที่ได้หลังการผลิตจะมีปริมาณของคาร์บอนสูงและไม่มีความชื้น ทำให้ปริมาณพลังงานในถ่านสูง โดยมีค่าเป็นสองเท่าของปริมาณพลังงานในไม้แห้ง สำหรับกระบวนการที่ทำให้สารอินทรีย์ในเนื้อไม้เปลี่ยนรูปเป็นถ่านเรียกว่า Carbonization ซึ่งสามารถแยกกระบวนการดังกล่าวออกได้เป็น 4 ขั้นตอน ขั้นตอนแรก คือ การเผาไหม้ (Combustion) เป็นกระบวนการที่ต้องการปริมาณออกซิเจนจำนวนมาก ระหว่างการเกิดการburnในเชื้อน โดยให้ความร้อนกับวัสดุภายใต้เตาเผาถ่าน ในขั้นตอนที่ 2 จะเป็นปฏิกิริยาประเภทดูดความร้อน เพื่อไล่ความชื้นออกจากเนื้อวัสดุ ซึ่งในขั้นตอนนี้จะใช้อุณหภูมิจนถึง 270 องศาเซลเซียส ความชื้นจะค่อยๆ ลดลงจนกระทั่งหมดไป ซึ่งสังเกตได้จากปริมาณไอน้ำสีขาวที่เกิดขึ้นจนหนาทึบส่วนในขั้นตอนที่ 3 ของกระบวนการจะเป็นปฏิกิริยาประเภทความร้อนโดยเกิดขึ้น

ในช่วงอุณหภูมิ 250-300 องศาเซลเซียส ในระหว่างปฏิกริยาความร้อนจะเกิดก้าชต่าง ๆ ซึ่งส่วนใหญ่จะเป็นก้าชคาร์บอนมอนอกไซด์ (CO) และก้าชคาร์บอนไดออกไซด์ (CO_2) นอกจากนี้ยังเกิดกรดอะซิติก เมทิลแอลกอฮอล์ และสารพาร์กันน้ำมันดิน ในขั้นตอนนี้องค์ประกอบที่ระเหยได้ที่ยังคงอยู่ในกระบวนการจะถูกขับออกไป ซึ่งจะทำให้ปริมาณคาร์บอนของถ่านเพิ่มขึ้น สำหรับในขั้นตอนที่ 4 เป็นการนำผลิตภัณฑ์ถ่านมาทำให้เย็น ซึ่งจะใช้เวลาหลายชั่วโมงขึ้นอยู่กับชนิดของเตาเผาที่ใช้ในการผลิต คุณภาพของถ่านที่ผู้ใช้ยอมรับได้ คือ ต้องมีปริมาณคาร์บอนคงตัว 70 เปอร์เซ็นต์ สารระเหยได้ต้องน้อยกว่า 25 เปอร์เซ็นต์ ชี้ลี้าประมาณ 5 เปอร์เซ็นต์ และความหนาแน่นประมาณ 0.25-0.30 กรัมต่อลูกบาศก์เซนติเมตร ซึ่งถ่านจะมีคุณสมบัติประจำกลาง (กัญญา เมมมีทรัพย์, 2544)

12.2.2 การบดย่อย (Grinding)

ผงถ่านที่นำมาใช้ในการอัดแท่งจะต้องละเอียดพอที่จะนำไปขึ้นรูปได้ดี ขนาดของผงถ่านที่ใช้นั้นจะขึ้นอยู่กับชนิดของถ่านและวิธีการทำผงถ่านให้เป็นแท่ง วิธีการบดย่อยสามารถทำได้หลายวิธีไม่ว่าจะเป็นการใช้เครื่องบด เครื่องสับ และเครื่องป่นวัสดุ จากการอัดขึ้นรูปผงถ่านทินขนาดต่างๆ พบร้าในปริมาณตัวประสานที่เท่ากันผงถ่านทินขนาดเล็กมีแนวโน้มในการขึ้นรูปได้ดีกว่าและสามารถรับน้ำหนักที่ทำให้ถ่านทินอัดแท่งแตกหักได้กว่าผงถ่านทินขนาดใหญ่ (อรุณรัตน์ วุฒิมงคลชัย, 2529)

12.2.3 การผสม

เป็นการผสมวัสดุที่ถูกป่นย่อยแล้วกับสารที่จะช่วยประสานวัสดุให้ติดกันง่ายขึ้น ลักษณะของตัวประสานที่ดีนั้นนอกจากจะต้องมีแรงยึดเหนี่ยวระหว่างอนุภาคสูงแล้ว ที่อุณหภูมิใช้งานยังต้องเปียกและสามารถปักคลุมพื้นที่ผิวของถ่านได้ทั่วถึง (รุ่งโรจน์ พุทธิสกุล, 2553)

12.2.4 การอัดแท่ง (Compaction)

หลักการผลิตถ่านอัดแท่งมี 2 วิธี (กรมพัฒนาและการส่งเสริมพลังงาน, 2535) ดังนี้

- 1) การอัดร้อน เป็นการอัดวัสดุโดยที่วัสดุไม่จำเป็นต้องเป็นถ่านมาก่อน เมื่ออัดเป็นแท่งเสร็จแล้ว ค่อยนำเข้าเตาให้เป็นถ่านอีกครั้งหนึ่ง วัสดุที่สามารถผลิตโดยวิธีการอัดร้อน มี 2 ชนิด คือ แกลบ และชีลีอย เพราเวสตุทั้ง 2 ชนิดนี้ เมื่อโดนอัดด้วยความร้อน จะมีสารในเนื้อของวัสดุยึดตัวของมันเอง จึงทำให้สามารถยึดเกาะเป็นแท่งได้ โดยที่ไม่ต้องใช้ตัวประสาน และเครื่องอัดต้องเป็นเครื่องอัดชนิดอัดร้อน ซึ่งราคาค่อนข้างสูง

2) การอัดเย็น เป็นการอัดวัสดุที่เผาถ่านมาแล้ว และนำมาระบบกับแป้งมันหรือวัสดุประสานอื่นๆ โดยทั่วไปจะเป็นแป้งมัน ถ้าวัสดุใดมีขนาดใหญ่ เช่น กระ吝ะพร้าว เมื่อผ่านการเผาแล้ว ต้องมีเครื่องบดให้ละเอียดก่อน แล้วค่อยนำมาระบบกับแป้งมันและนำไปอัตราส่วนตามที่ต้องการ

12.2.5 การตากแห้ง

เนื่องจากเชื้อเพลิงอัดแห่งที่ได้ ยังมีปริมาณความชื้นอยู่สูง จึงต้องไปตากให้แห้ง เพื่อเป็นการลดความชื้นให้ไม่เกิน 8 เปอร์เซ็นต์มาตรฐานแห้ง และเพื่อทำให้เชื้อเพลิงแข็งตัว เกาะกันแน่น ซึ่งวิธีที่ง่ายและถูกที่สุด สำหรับการทำให้แห้งก็คือการนำไปผึ่งแดดประมาณ 3-4 วัน แต่หากใช้เป็นห้องอบโดยใช้ความร้อนจากเตาเผามาไล่ความชื้นจากแห่งถ่านให้แห้ง ข้อควรระวังสำหรับวิธีนี้ ก็คือต้องรักษาอุณหภูมิภายในห้องอบไม่ให้สูงเกินกว่าที่ทำให้ถ่านลุกไหม้ สำหรับเวลาที่ใช้ในการอบไล่ความชื้นนั้น จะขึ้นอยู่กับปริมาณความชื้นของส่วนผสมและชนิดของห้องอบที่ใช้ (จิระ รัตนะ และศิริพร จิวรพันธ์, 2536)

12.3 การทดสอบสมบัติของถ่านอัดแห้ง

การทดสอบสมบัติทางเชื้อเพลิง วิเคราะห์ตามมาตรฐาน ASTM ดังนี้

12.3.1 สมบัติการวิเคราะห์โดยประมาณ (Proximate Analysis) ของถ่านอัดแห้ง ประกอบไปด้วยพารามิเตอร์ต่างๆ (รุ่งโรจน์ พุทธิสกุล, 2553) ดังนี้

1) ปริมาณความชื้น (Moisture Content) คือ ปริมาณความร้อนชื้นต่อปริมาณของเนื้อเชื้อเพลิงอัดแห้งอบแห้ง ความชื้นมีผลทำให้ค่าความร้อนของเชื้อเพลิงอัดแห้งลดลง และทำให้เชื้อเพลิงอัดแห้งแตกกร่อนได้ง่าย

2) ปริมาณเล้า (Ash Content) คือ ส่วนของสารอนินทรีย์ที่เหลือจากการสันดาปภายในเตาเผาที่มีอุณหภูมิ 750 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 6 ชั่วโมง ซึ่งประกอบด้วย ซิลิกา แคลเซียม ออกไซด์ แมกนีเซียมออกไซด์

3) สารที่ระเหยได้ (Volatile Matters) ปริมาณสารระเหย คือ ส่วนของเนื้อเชื้อเพลิงอัดแห้งหลังจากที่ระเหยได้ ซึ่งเป็นสารประกอบที่มีคาร์บอน ออกซิเจนและไฮโดรเจน

4) คาร์บอนคงตัว (Fixed Carbon) คือ มวลของคาร์บอนที่เหลือในเชื้อเพลิงอัดแห้งหลังจากที่เอาสารระเหยออกไปแล้วที่อุณหภูมิ 950 องศาเซลเซียส

5) ค่าความร้อน (Calorific Value or Heating Value) ค่าความร้อนของการสันดาปจะขึ้นอยู่กับปริมาณคาร์บอนในเชื้อเพลิงอัดแห้ง (ประลอง ดำรงไทย, ออนไลน์. 2550)

12.3.2 สมบัติเฉพาะตัว

ค่าความร้อน (Heating Value) นำไปจัดแบ่งคุณภาพของเชื้อเพลิง นอกจากนี้ยังเป็นตัวแปรสำคัญที่จะบ่งชี้ปริมาณความร้อนที่ปล่อยออกมาน้ำอัดแท่งตามมาตรฐานผลิตภัณฑ์ ซึ่งของถ่านอัดแท่งกำหนดให้มีค่าความร้อนไม่ต่ำกว่า 5,000 แคลอรีต่อกรัม และค่าความชื้นต้องไม่เกินร้อยละ 8 โดยน้ำหนัก ค่าความร้อนของเชื้อเพลิงเป็นตัวชี้สมบัติของเชื้อเพลิงอย่างหนึ่ง เชื้อเพลิงที่มีค่าความร้อนสูงถือว่าเป็นเชื้อเพลิงที่มีคุณภาพดี เช่น ถ่านที่มีค่าความร้อนสูงถือว่าเป็นถ่านที่มีคุณภาพดี แต่สำหรับการใช้ถ่านในการหุงต้มในครัวเรือนนั้น ถ่านที่ถือว่ามีคุณภาพดีที่สุดนั้น ไม่จำเป็นต้องเป็นถ่านที่มีค่าความร้อนสูงสุด แต่ต้องมีสมบัติที่ดีของถ่านทางด้านอื่นๆ ด้วย (สำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม, อออนไลน์. 2547) ดังนี้

- 1) น้ำหนักถ่าน ถ่านหนักจะลูกไห่มากให้ความร้อนแรงได้นาน
- 2) ควัน ถ่านที่มีคุณภาพดีไม่ควรจะมีควัน และกลิ่นฉุนในขณะลูกไห่มาก
- 3) ความแข็งแรง ถ่านที่มีความแข็งสูงจะช่วยลดการแตกหักหรือป่นเป็นฝakes ทำให้สะดวกต่อการใช้ การขันส่งและการเก็บรักษา

4) การแตกປะทุขณะติดไฟ ถ่านที่แตกປะทุขณะติดไฟผู้ใช้จะไม่ชอบ ไม่นิยมใช้ ดังนั้น ถ่านที่มีคุณภาพดีจะไม่มีการแตกປะทุเลย หรือมีการแตกປะทุเล็กน้อยในช่วงนาทีแรกที่ติดไฟ

คุณสมบัติของถ่านอัดแท่งที่ดี สามารถแบ่งออกได้เป็น 2 ข้อหลักๆ ข้อแรก คือ คุณสมบัติด้านการจัดการ หมายถึง ถ่านอัดที่ได้ไม่ควรร่วน หรือแตกแยกออกเป็นส่วนๆ ในระหว่างการจัดการ เก็บรักษาและการเคลื่อนย้าย และข้อที่ 2 คือ คุณสมบัติด้านเชื้อเพลิง โดยจะเกี่ยวเนื่องกับชนิดของวัตถุที่ใช้ รูปร่างและความหนาแน่นที่ได้ ซึ่งในการปรับปรุงคุณสมบัติด้านการจัดการโดยเพิ่มความหนาแน่นของถ่านอัดแท่ง จะมีผลกระทบต่อคุณสมบัติการเผาไหม้ด้วย

12.4 ข้อดีและข้อเสียของถ่านอัดแท่ง

12.4.1 ข้อดีของถ่านอัดแท่ง

- 1) มีขนาดและรูปร่างแบบเดียวกัน สามารถใช้ป้อนเป็นเชื้อเพลิงได้อย่างสะดวก ง่ายอย่างต่อเนื่อง
- 2) คุณสมบัติทางกายภาพ มีความร้อนที่สามารถใช้เป็นเชื้อเพลิงหุงต้มในครัวเรือนได้
- 3) ปราศจากมลภาวะ ไม่จำเป็นที่จะต้องใช้อุปกรณ์ควบคุมมลภาวะที่มีราคาสูง
- 4) มีประสิทธิภาพในการเผาไหม้ที่สมบูรณ์
- 5) สะดวกต่อการเก็บและนำมาใช้งาน

12.4.2 ข้อเสียของถ่านอัคแด่ง

- 1) การอัดแท่งใช้แรงอัดสูง เป็นต้นเหตุหนึ่งที่ให้ระบบออกอัคและสกรูสึกหรอได้ง่ายจากการขัดสี
- 2) คุณสมบัติการเผาไหม้ยังไม่เป็นที่ต้องการ เช่น เมื่อถูกน้ำหรืออากาศที่ชื้นสูง

13. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

สำหรับงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการนำวัสดุเหลือใช้จากทางการเกษตรมาผลิตเป็นถ่านอัคแด่ง มีรายละเอียดดังแสดงในตารางที่ 2.5-1

ตารางที่ 13-1 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการนำวัสดุเหลือใช้ทางการเกษตรมาผลิตเป็นถ่านอัคแด่ง

ชื่อเรื่อง	ผลการศึกษา	ผู้แต่ง
การศึกษาผลิต เชือเพลิงชีวมวล จากสบู่ดำด้วย เทคนิคทรูชัน แบบอัครีดเย็น	เชือเพลิงชีวมวลจากสบู่ดำ โดยการนำลำต้น และกิ่ง สบู่ดำมาบดให้มีขนาดเล็กกว่า 3 มิลลิเมตร และนำไป ผสมกับวัสดุเหลือใช้ทางการเกษตรอื่นๆ ได้แก่ กลบ ชานอ้อย กากมันสำปะหลัง และซังข้าวโพด โดยใช้ ตัวประสานจากแป้งเบิกและโมลัส ในอัตราส่วน ต่างๆ แล้วนำไปขึ้นรูปด้วยเครื่องอัดถ่านและทดสอบ สมบัติด้านเชือเพลิงพบว่า สามารถให้ค่าความร้อนอยู่ ที่ประมาณ 1,599 แคลอรี่ต่อกรัม	เกรียงไกร วงศารอนน์ (2554)

ตารางที่ 13-1 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการนำวัสดุเหลือใช้ทางการเกษตรมาผลิตเป็นถ่านอัดแห้ง

ชื่อเรื่อง	ผลการศึกษา	ผู้แต่ง
ผลลัพธ์ของน้ำหนักตัวของมนุษย์ที่ได้รับจากการดูดซับน้ำในกระดาษทรายที่มีส่วนผสมของเศษไม้ไผ่	ผลลัพธ์ของการดูดซับน้ำในกระดาษทรายที่มีส่วนผสมของเศษไม้ไผ่ พบว่า น้ำหนักตัวลดลงอย่างมาก เมื่อเทียบกับกระดาษทรายที่ไม่มีเศษไม้ไผ่ น้ำหนักตัวลดลงประมาณ 20% สำหรับกระดาษทรายที่มีส่วนผสมของเศษไม้ไผ่ น้ำหนักตัวลดลงประมาณ 30%	ดร.สุวัฒนา ใจดี (2554)
ผลลัพธ์ของการดูดซับน้ำในกระดาษทรายที่มีส่วนผสมของเศษไม้ไผ่	ผลลัพธ์ของการดูดซับน้ำในกระดาษทรายที่มีส่วนผสมของเศษไม้ไผ่ พบว่า น้ำหนักตัวลดลงอย่างมาก เมื่อเทียบกับกระดาษทรายที่ไม่มีเศษไม้ไผ่ น้ำหนักตัวลดลงประมาณ 20% สำหรับกระดาษทรายที่มีส่วนผสมของเศษไม้ไผ่ น้ำหนักตัวลดลงประมาณ 30%	ดร.สุวัฒนา ใจดี (2554)

ตารางที่ 13-1 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการนำวัสดุเหลือใช้ทางการเกษตรมาผลิตเป็นถ่านอัดแห้ง

ชื่อเรื่อง	ผลการศึกษา	ผู้แต่ง
พลังงานทดแทน ชุมชนจาก เชื้อเพลิงชีวมวล อัดแห้งจาก ทางมะพร้าว	เชื้อเพลิงชีวมวลอัดแห้งจากทางมะพร้าว โดยการนำทางมะพร้าวมาเข้าเครื่องบดย่อยและผสมกับน้ำแป้ง (แป้งมันสำปะหลัง 50 กรัม ต่อน้ำ 1 ลิตร) ในอัตราส่วนถ่านมะพร้าวย่อยต่อน้ำแป้งมันสำปะหลัง 5 อัตราส่วน ได้แก่ 1:1.25 1:1.50 1:1.75 1:2 และ 1:2.25 แล้วนำมาอัดแห้งเป็นเชื้อเพลิงโดยใช้เครื่องอัดแบบเกลียวชนิดไม่มีขดลวดความร้อนและทดสอบสมบัติด้านเชื้อเพลิงพบว่า เชื้อเพลิงอัดแห้งจากทางมะพร้าวที่อัตราส่วน 1:1.25 มีคุณสมบัติด้านเชื้อเพลิงดีที่สุด โดยมีปริมาณความชื้น 7.3 เปอร์เซ็นต์ ปริมาณสารระเหย 76.8 เปอร์เซ็นต์ ปริมาณเถ้า 5.3 เปอร์เซ็นต์ ปริมาณคาร์บอนคงตัว 10.7 เปอร์เซ็นต์ และค่าความร้อน 4,141 แคลอรีต่อกิโลกรัม	ธนาพลด ตันติสัตย์กุล (2558)
การผลิตถ่าน ^{อัดแห้ง} จาก เปลือกทุเรียน ในกลุ่มวิสาหกิจ ^{ชุมชน ตำบล เวียงหัก อำเภอชลุง จังหวัดจันทบุรี}	ถ่านอัดแห้งจากเปลือกทุเรียน โดยการนำเปลือกทุเรียนไปเผาในเตาเผาแบบดิน และนำถ่านเปลือกทุเรียนที่ได้ไปบดด้วยเครื่องยอยถ่าน หลังจากนั้นนำไปผสมกับแป้งมันสำปะหลังในอัตราส่วน 3:1 และผสมน้ำลงไปเล็กน้อยเคล้าจนเข้ากันดี แล้วนำไปอัดเป็นแห้งถ่านด้วยเครื่องอัดถ่านและทดสอบสมบัติด้านเชื้อเพลิงพบว่า ถ่านอัดแห้งจากเปลือกทุเรียนสามารถให้ปริมาณความชื้น 6.2 เปอร์เซ็นต์ และค่าความร้อน 6,134 แคลอรีต่อกิโลกรัม	นริศ ชุตส่วง (2556)

จากการวิจัยที่เกี่ยวข้องจะเห็นได้ว่าวัสดุเหลือใช้ทางการเกษตร เช่น สบู่ดำ ไมยราบยกซ์ เปลือกทุเรียน เปลือกมังคุด และทางมะพร้าว เมื่อนำมาผลิตเป็นถ่านอัดแท่ง สามารถให้คุณสมบัติ ด้านเชื้อเพลิงที่ดี ซึ่งการนำวัสดุเหลือใช้ทางการเกษตรมาผลิตเป็นถ่านอัดแท่งสามารถช่วยลดการใช้ ถ่านไม้และช่วยแก้ไขปัญหาการกำจัดของเสียได้ ดังนั้นผู้วิจัยจึงสนใจนำเปลือกถั่วลิสงซึ่งเป็นวัสดุ เหลือใช้จากการกลุ่มแปรรูปผลิตภัณฑ์ถั่влิสง หมู่ที่ 4 ตำบลน้ำน้อย อำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา มา ศึกษาความเป็นไปได้ในการผลิตถ่านอัดแท่งจากเปลือกถั่влิสง เพื่อลดปัญหาขยะเหลือทิ้งและยังเป็น ทางเลือกด้านเชื้อเพลิงให้กับกลุ่มแปรรูปผลิตภัณฑ์จากเปลือกถั่влิสง ใช้ทดแทนก๊าซหุงต้มใน กระบวนการแปรรูปถั่влิสงได้

14. วัสดุดิบและอุปกรณ์

14.1 วัสดุดิบ

- 1) เปลือกถั่влิสง
- 2) แป้งมันสำปะหลัง
- 3) น้ำสะอาด

14.2 อุปกรณ์

- 1) หม้ออะลูมิเนียม เบอร์ 20
- 2) ตะแกรงตากเปลือกถั่влิสง
- 3) ตาดอะลูมิเนียม
- 4) เตาเผาถ่าน ขนาด 200 ลิตร
- 5) ตะแกรงร่อนขนาด 1 มิลลิเมตร
- 6) เตาถ่าน
- 7) ถังพลาสติก
- 8) โกร่ง
- 9) บีกเกอร์
- 10) ถุงมือกันความร้อน
- 11) เทอร์โมมิเตอร์
- 12) แท่งแก้ว

13) เครื่องอัดถ่านอัดแท่ง (ใช้แรงคน)

14) ถ้วย Crucible

14.3 เครื่องมือ

- 1) เครื่องบอมบ์แคลลอริเมเตอร์ (Bomb Calorimeter) รุ่น C5000 ยี่ห้อ IKA
- 2) ตู้อบ (Hot Air Oven) รุ่น D-91126 Schwabach ยี่ห้อ Memmert
- 3) โถดูดความชื้น (Desiccators)
- 4) เตาเผา (Furnace) รุ่น RWF1100 ยี่ห้อ CARBOLITE
- 5) เครื่องชั่ง 4 ตำแหน่ง (Analytical Balance) รุ่น AL204 ยี่ห้อ METLER TOLEDO

15 วิธีการวิเคราะห์

การศึกษานี้ประกอบไปด้วย 8 ขั้นตอน ได้แก่ การเตรียมวัตถุดิบสำหรับการผลิตถ่านอัดแท่ง การทดสอบค่าความร้อนของวัตถุดิบก่อนนำมาผลิตถ่านอัดแท่ง การเตรียมอัตราส่วนเพื่อผลิตถ่านอัดแท่ง การผลิตถ่านอัดแท่ง การทดสอบลักษณะทั่วไปของถ่านอัดแท่ง การทดสอบการบีบและการตกระแทกของถ่านอัดแท่ง การทดสอบสมบัติถ่านอัดแท่ง การทดสอบประสิทธิภาพการใช้งานถ่านอัดแท่ง

15.1 การเตรียมวัตถุดิบสำหรับการผลิตถ่านอัดแท่ง

1) การเตรียมเปลือกถั่วลิสง เก็บรวบรวมเปลือกถั่влิสงที่เป็นวัสดุเหลือทิ้ง จากกลุ่มแปรรูปผลิตภัณฑ์จากถั่влิสง หมู่ที่ 4 ตำบลน้ำน้อย อำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา นำมาฝังแಡดให้แห้งสนิท เป็นเวลา 3-4 วัน

2) การเผาเปลือกถั่влิสงให้เป็นถ่าน (รเนศ ชัยชนะ, 2559) โดยมี 5 ขั้นตอน ดังนี้

2.1) นำเปลือกถั่влิสงมาเรียงลงในเตาเผาถ่านขนาด 200 ลิตร ทำการปิดฝาเตาให้สนิท

2.2) เริ่มทำการจุดไฟเตา บริเวณหน้าเตาที่ซ่องเชื้อเพลิง โดยจุดที่จุดไฟอยู่บริเวณปากของซ่องเชื้อเพลิง เติมฟืนเรือยๆ ช่วงนี้จะใช้เวลาประมาณ 2 ชั่วโมง

2.3) สังเกตควันที่ปล่อยควัน ขณะทำการไล่ความชื้น ควันที่ออกมามีสีขาวถ้าความชื้นถูกไล่หมด และเปลือกถั่влิสงในเตาเริ่มติดไฟ (ประมาณ 2 ชั่วโมง หลังจากจุดเตา) จะเห็นควันที่ปล่อยควัน ลักษณะเป็นควันขาวขุ่นปนเทา พุ่งออกมาจำนวนมาก เรียกว่าควันบ้า

2.4) เมื่อเกิดควันบ้าให้หยุดป้อนเชื้อเพลิง หลังจากหยุดการป้อนเชื้อเพลิงหน้าเตา จะต้องควบคุมอาการหรือหน้าเตา ปิดหน้าเตาให้เหลือไว้ประมาณ 1 ใน 4

2.5) หลังจากควันเริ่มใส มีเฉพาะไอร้อนออกจากปล่องควัน ให้ปิดปล่องควันและหน้าเตาทึบให้เตาเผาถ่านยืนตัวลง ประมาณ 3-4 ชั่วโมง หรือทิ้งไว้ค้างคืน ตอนเข้าสามารถเปิดเตา กีบถ่านและเผาต่อในครั้งต่อไปได้

3) การเตรียมผงถ่าน

นำถ่านเปลือกถั่วลิสต์ที่ได้จากการเผาในข้อที่ 2 มาบดด้วยโกร่งจนเป็นผงถ่าน จากนั้นร่อนผ่านตะแกรงขนาด 1 มิลลิเมตร

4) การเตรียมตัวประสาน

โดยเตรียมแป้งมันสำปะหลังและน้ำในสัดส่วน แป้งมันสำปะหลัง 200 กรัม ต่อน้ำ 1 ลิตร มาให้ความร้อน และวนจนมีลักษณะเหนียวขึ้นเป็นแป้งเปียก (สุวิดา หลังยาหน่าย และสาวลักษณ์ ลิ่มศรีพุทธ, 2560)

15.2 การทดสอบค่าความร้อนของวัตถุดูบก่อนนำมาผลิตถ่านอัดแห้ง

ในขั้นตอนนี้จะทำการทดสอบค่าความร้อนของวัตถุดูบที่ใช้ในการผลิตถ่านอัดแห้งได้แก่ ผงถ่านเปลือกถั่วลิสต์ซึ่งเป็นวัตถุดูบทลักษ์ และแป้งมันสำปะหลังเป็นตัวประสาน โดยทำการทดสอบค่าความร้อนของวัตถุดูบทั้งสองตามมาตรฐาน ASTM D 5865 (รุ่งโรจน์ พุทธิสกุล, 2553) โดยมีวิธีการทดสอบดังนี้

1) บดตัวอย่างเชื้อเพลิงจนละเอียดและต้องไม่มีความชื้น นำไปชั่งน้ำหนัก ด้วยเครื่องชั่งดิจิตอลประมาณ 1 กรัม โดยใช้กระดาษชั่งสารรองรับตัวอย่าง

2) นำตัวอย่างมาอัดเป็นเม็ดโดยเครื่องอัดเม็ด (Pellet press) และชั่งน้ำหนัก

3) นำตัวอย่างใส่ลงในบอมบ์ โดยวางบนถ้วยบรรจุเชื้อเพลิงและติดตั้งลวดสำหรับจุดระเบิด โดยการติดตั้งลวดจุดระเบิดนั้นต้องให้ลวดสัมผัสตัวอย่างที่ใช้ทดสอบ

4) เปิดสวิทซ์เครื่องบอมบ์แคลอร์มิเตอร์ทิ้งไว้ประมาณ 20 นาที ก่อนการทดสอบตัวอย่าง เพื่อให้อุณหภูมิคงที่ตามที่ได้ตั้งค่าไว้

5) นำบอมบ์ที่ใส่ตัวอย่างประกอบเข้ากับฝาล็อกบอมบ์ที่ติดตั้งเทอร์โมมิเตอร์ รวมถึงท่อออกซิเจนและไฟฟ้า ใส่หมายเลขตัวอย่าง น้ำหนักตัวอย่าง (ทศนิยม 4 ตำแหน่ง) ตามลำดับจนครบ กด start เครื่องจะเริ่มทำงานและหาอุณหภูมิคงที่ หลังจากนั้นจะมีเสียงสัญญาณเตือนดังขึ้น

และเริ่มมีการจุดระเบิดหลังจากมีการจุดระเบิดแล้วประมาณ 3-4 นาที เครื่องจะมีสัญญาณเตือนอีกครั้ง ซึ่งค่าความร้อนจะปรากฏขึ้นมาบนจอแสดงผล

15.3 การเตรียมอัตราส่วนเพื่อผลิตถ่านอัดแห้ง

นำผงถ่านเปลือกถั่วลิสงผสมกับตัวประสานที่เตรียมไว้ในข้อที่ 15.1 มาผสมตามอัตราส่วนต่างๆ ดังแสดงตาราง 15-1 โดยการผสมด้วยมือ (สุ่วได้ หลังจากน้ำยำ และเสาวลักษณ์ ลิมศรีพุทธิ์, 2560)

ตารางที่ 15-1 อัตราส่วนผงถ่านเปลือกถั่วลิสงต่อตัวประสาน

ตัวอย่าง	อัตราส่วน	ถ่านเปลือกถั่วลิสง (กิโลกรัม)	ตัวประสาน (กิโลกรัม)
1	1:0.5	1	0.50
2	1:0.75	1	0.75
3	1:1	1	1.00
4	1:1.5	1	1.50
5	1:2	1	2.00

15.4 การผลิตถ่านอัดแห้ง

นำผงถ่านเปลือกถั่วลิสงผสมกับตัวประสานที่เตรียมไว้ด้วยอัตราส่วนต่างๆ ในข้อที่ 3.4.3 ไปอัดแห้งโดยเครื่องอัดถ่านอัดแห้ง (ใช้แรงคน) ซึ่งถ่านอัดแห้งที่ได้จะมีรูปทรงกระบอก ขนาดเส้นผ่านศูนย์กลางประมาณ 4.5 เซนติเมตร ความสูงประมาณ 8 เซนติเมตร และมีรูตรงกลางเส้นผ่านศูนย์กลาง 0.6 เซนติเมตร นำถ่านอัดแห้งที่ได้ไปผิงแಡดเพื่อลดความชื้นและทำให้เชื้อเพลิงประสานกัน โดยวางกล่องแจ้งเพื่อรับความร้อนจากแสงอาทิตย์โดยตรง ใช้เวลาผิงแಡดประมาณ 1 สัปดาห์ ขึ้นกับสภาพอากาศจนแห้งถ่านที่ผลิตได้แห้ง จากนั้นเก็บใส่ถุงพลาสติกมัดปากถุงให้แน่น

การตรวจสอบความชื้นของถ่านอัดแห้งที่ผลิตได้อย่างง่าย โดยการนำถุงพลาสติกมาห่อแห้งถ่านเอาไว้ปิดให้สนิทนนำไปตากแดดทิ้งไว้ประมาณครึ่งชั่วโมง สังเกตในน้ำที่ถุงพลาสติก ถ้ามีน้ำอยู่แสดงว่าถ่านอัดแห้งยังมีความชื้นสูงควรนำไปตากแดดต่อ (รารินี มหาศนันธ์, 2548)

15.5 การทดสอบลักษณะทั่วไปของถ่านอัดแห่ง

ให้ซักตัวอย่างโดยวิธีการสุ่มเลือกถ่านอัดแห่งจากเปลือกถั่วถิ่นที่ผลิตได้ ในรุ่นเดียวกัน เพื่อนำมาตรวจสอบ รูปทรง ขนาด และสี โดยการตรวจพินิจ (สำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม, 2547 ; ก)

15.6 การทดสอบการบีบและการตอกกระแทกของถ่านอัดแห่ง

การทดสอบการบีบและการตอกกระแทกเป็นการทดสอบเพื่อดูความสามารถของถ่าน อัดแห่งจากเปลือกถั่วถิ่นในการคงรูปเป็นแท่งและความแกร่งของถ่าน โดยมีรายละเอียดวิธีการทดสอบ (สุ่ว�다 หลังจากน้ำย แสงเสาวลักษณ์ ลิ่มศรีพุทธิ์, 2560) ดังนี้

- 1) การทดสอบการบีบ ทำได้โดยการใช้มือบีบก้อนถ่านอัดแห่ง เพื่อดูว่าก้อนถ่าน ที่ทดสอบเกิดการแตกหักขึ้นหรือยังคงรูปเดิม
- 2) การตอกกระแทก ทำได้โดยการปล่อยถ่านอัดแห่งที่ระดับความสูง 50 เซนติเมตร และ 100 เซนติเมตร เพื่อดูว่าก้อนถ่านอัดแห่งที่ปล่อยลงมา มีการแตกหักหรือคงรูปเดิมของก้อนถ่าน

จากนั้นเลือกถ่านอัดแห่งจากเปลือกถั่วถิ่นที่มีอัตราส่วนที่เหมาะสม (ยังคงรูปเดิม ไม่แตกหัก) เพื่อทำการวิเคราะห์สมบัติการใช้งานของถ่านอัดแห่งจากเปลือกถั่วถิ่นและประสิทธิภาพ การใช้งานต่อไป

15.7 การทดสอบสมบัติถ่านอัดแห่ง

การทดสอบสมบัติทางเชื้อเพลิงของถ่านอัดแห่งจากเปลือกถั่วถิ่น โดยการนำถ่านอัดแห่ง จากเปลือกถั่ว มาบดและร่อนผ่านตะกรงขนาด 1 มิลลิเมตร และนำไปทดสอบสมบัติของถ่าน อัดแห่ง ประกอบไปด้วยพารามิเตอร์ต่าง ๆ ดังแสดงรายละเอียดในตาราง ที่ 15.7-1 (รุ่งโรจน์ พุทธิ์สกุล, 2553)

ตารางที่ 15.7-1 การทดสอบสมบัติของถ่านอัดแห้ง

พารามิเตอร์	วิธีการทดสอบ
ปริมาณความชื้น	ตามมาตรฐาน ASTM D 3173
ปริมาณสารระเหย	ตามมาตรฐาน ASTM D 3175
ปริมาณเถ้า	ตามมาตรฐาน ASTM D 3174
ปริมาณคาร์บอนคงตัว	ตามมาตรฐาน ASTM D 3172
ค่าความร้อน	ตามมาตรฐาน ASTM D 5865

1) หาปริมาณความชื้น (Moisture) ASTM D3173

1.1) วิธีการทดสอบ

นำถ้วย (Crucible) ที่สะอาดไปอบ 30 นาที ที่อุณหภูมิ 105 องศาเซลเซียส แล้วนำไปทำให้เย็นโดยใส่ในโถดูดความชื้น (Desiccators) 15 นาที จึงนำไปซึมน้ำหนัก

ใส่ตัวอย่างประมาณ 1 กรัม จากนั้นนำไปซึมน้ำหนัก (W_1)

นำไปอบในเตาที่อุณหภูมิ 105 เซลเซียส ประมาณ 2-3 ชั่วโมง แล้วนำไปเย็นในโถดูดความชื้น (Desiccators) 20 นาที จึงนำไปซึมน้ำหนัก (W_2)

1.2) สูตรการคำนวณ

$$M = (W_1 - W_2) / W \times 100$$

M = ร้อยละของปริมาณความชื้น

W_1 = น้ำหนักถ้วยและตัวอย่างก่อนอบ (กรัม)

W_2 = น้ำหนักถ้วยและตัวอย่างหลังอบ (กรัม)

W = น้ำหนักตัวอย่าง (กรัม)

2) หาปริมาณสารระเหย (Volatile Matter) ASTM D3175

2.1) วิธีการทดสอบ

เผา Crucible พร้อมไฟที่อุณหภูมิ 950 องศาเซลเซียสประมาณ 30 นาที แล้วนำไปทำให้เย็นโดยใส่ในโถดูดความชื้น (Desiccators) 15 นาที จึงนำไปซึมน้ำหนัก (W_5)

ซึ่งตัวอย่างประมาณ 1กรัม ใส่ลงใน Crucible และปิดฝา

นำใส่ส่องในเตาเผา 7-10 นาที แล้วปล่อยไว้ในเตา 7 นาที
 นำออกจากเตาเผา ทิ้งให้เย็นในโถดูดความชื้น (Desiccators) 30 นาที แล้ว
 นำไปซึ่งน้ำหนัก (W_6)

2.2) สูตรการคำนวณ

$$V = (W_5 - W_6) / W \times 100 - M$$

V = ร้อยละของปริมาณสารระเหย

M = ร้อยละของปริมาณความชื้น

W_5 = น้ำหนักของ Crucible พร้อมฝาและตัวอย่างก่อนเผา

W_6 = น้ำหนักของ Crucible พร้อมฝาและตัวอย่าง

W = น้ำหนักตัวอย่าง (กรัม)

3) หาปริมาณเถ้า (Ash) ASTM D3174

3.1) วิธีการทดสอบ

นำถ้วย Crucible ที่สะอาดไปอบ 30 นาที ที่อุณหภูมิ 105 องศาเซลเซียส แล้วนำไปทำให้เย็นโดยใส่ในโถดูดความชื้น (Desiccators) 15 นาที จึงนำไปซึ่งน้ำหนัก

ใส่ตัวอย่างประมาณ 1 กรัม จากนั้นนำไปซึ่งน้ำหนัก (W_3)

นำไปอบในเตาอบที่อุณหภูมิ 750 องศาเซลเซียส ประมาณ 4 ชั่วโมง แล้ว นำไปทำให้เย็นโดยใส่ในโถดูดความชื้น (Desiccators) 20 นาที จึงนำไปซึ่งน้ำหนัก (W_4)

3.2) สูตรการคำนวณ

$$M = (W_3 - W_4) / W \times 100$$

M = ร้อยละของปริมาณเถ้า

W_3 = น้ำหนักถ้วยและเถ้าของตัวอย่างหลังเผา (กรัม)

W_4 = น้ำหนักถ้วย (กรัม)

W = น้ำหนักตัวอย่าง (กรัม)

4) การหาปริมาณคาร์บอนคงตัว (fixed carbon) ASTM D 3172

สูตรการคำนวณ

ร้อยละของคาร์บอนคงตัว = $100 - (\text{ร้อยละของปริมาณความซึ้ง}) - (\text{ร้อยละของปริมาณสารระเหย}) - (\text{ร้อยละของปริมาณเก้า})$

5) การหาค่าความร้อน (Heating Value) ASTM D 5865

โดยมีขั้นตอนการทดสอบเหมือนกับขั้นตอนที่ 3.4.2

15.8 การทดสอบประสิทธิภาพการใช้งานถ่านอัดแห่ง

การทดสอบการนำถ่านอัดแห่งจากเปลือกถั่วลิสงไปใช้งานจริง จะทดสอบโดยการนำไปต้มน้ำเพื่อจะสังเกต ระยะเวลาที่น้ำเดือด การเผาไหม้ทางกายภาพ เช่น กลืน ควัน เข้ม่า การแตกประทุ เป็นต้น และเพื่อที่จะเปรียบเทียบคุณสมบัตินี้กับถ่านอัดแห่งและถ่านไม้ที่ขายตามท้องตลาดทั่วไป โดยขั้นตอนในการทดสอบมี 9 ขั้นตอน (คุมกริช ภูเมืองปาน, 2554) ดังนี้

- 1) จัดเตรียมวัสดุและอุปกรณ์ต่างๆ ที่ใช้สำหรับการทดสอบ ได้แก่ เตาถ่าน หม้อต้มน้ำแห่งเชื้อเพลิงที่จะใช้ทดสอบ และเทอร์โมมิเตอร์สำหรับวัดอุณหภูมิ
  - 2) เตรียมน้ำที่ใช้ทำการทดสอบ โดยจะใช้น้ำ 1,500 กรัม
  - 3) เตรียมแห่งเชื้อเพลิงที่จะใช้สำหรับทำการทดสอบโดยควบคุมน้ำหนักของแห่งเชื้อเพลิงที่ใช้ทดสอบอยู่ที่ 500 กรัม
  - 4) เริ่มทำการก่อไฟโดยใช้เชื้อเพลิงที่ซั่งน้ำหนักมาก่อน และใช้มีเป็นตัวช่วยจุดไฟ
  - 5) ตั้งหม้อที่บรรจุน้ำแล้ว ติดตั้งเทอร์โมมิเตอร์สำหรับวัดอุณหภูมิ
  - 6) ทำการบันทึกค่าอุณหภูมิของน้ำเริ่มต้น และบันทึกเวลาที่อุณหภูมิของน้ำสูงสุด
  - 7) ในระหว่างที่ทำการทดสอบอยู่นี้ให้สังเกตดูลักษณะการไหม้ กลืน ควัน เข้ม่า และการติดไฟที่เกิดขึ้นจากแห่งเชื้อเพลิงที่ทำการทดสอบ
  - 8) บันทึกผลการทดลองที่ได้จากการทดสอบ
  - 9) ทำการทดสอบในอัตราส่วนที่เหลือ โดยควบคุมน้ำหนักของแห่งเชื้อเพลิง และควบคุมปริมาณของน้ำที่ใช้ในการทดสอบให้เท่ากันทั้งหมดทุกอัตราส่วนที่ทำการทดสอบ
- คำนวณหางานที่ได้ อัตราการเผาไหม้ และประสิทธิภาพการใช้งานของถ่านอัดแห่ง (จิราพงษ์ คุหาภรณ์, 2550)

$$\text{งานที่ได้} = \frac{\text{น้ำหนักของน้ำที่ระเหยไป(กรัม)}}{\text{น้ำหนักของเชื้อเพลิงอัดแท่งที่ใช้สุทธิ(กรัม)}}$$

$$\text{อัตราการเผาไหม้} = \frac{\text{น้ำหนักของน้ำเชื้อเพลิงอัดแท่งที่ใช้สุทธิ(กรัม)}}{\text{ระยะเวลาที่ใช้ทั้งหมด(กรัม)}}$$

$$\text{ประสิทธิภาพการใช้งาน } Hu = \frac{[MC_p(T_2-T_1)] + [(M-M_1)] \times 100}{(M_f H_1 + M_k H_2)}$$

เมื่อ Hu = ประสิทธิภาพการใช้งาน (%)

M = น้ำหนักน้ำเริ่มต้น (กรัม)

M_1 = น้ำหนักน้ำที่เหลืออยู่ (กรัม)

M_f = น้ำหนักเชื้อเพลิง (เชื้อเพลิงอัดแท่งจากเปลือกถั่วลิสง)

M_k = น้ำหนักเชื้อไฟ (เชื้อไม้ กิ่งไม้แห้ง)

C_p = ความร้อนจำเพาะของน้ำ เท่ากับ 1 แคลอรี่/กรัม

T_1 = อุณหภูมิของน้ำก่อนตั้งไฟ (องศาเซลเซียส)

T_2 = อุณหภูมิของน้ำเดือด (องศาเซลเซียส)

L = ความร้อนแหงของน้ำ เท่ากับ 540 แคลอรี่/กรัม

H_1 = ค่าความร้อนของเชื้อเพลิง (เชื้อเพลิงอัดแท่งจากเปลือกถั่วลิสง)

H_2 = ค่าความร้อนของเชื้อไฟซึ่งมีค่า 4280 แคลอรี่/กรัม

16. การวิเคราะห์ข้อมูล

16.1 การวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติ

ในการศึกษาครั้งนี้จะใช้สถิติเชิงพรรณนา ได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าความแปรปรวน
ในการนำเสนอผลการศึกษาสมบัติและประสิทธิภาพของถ่านอัดแท่ง

16.2 การวิเคราะห์ต้นทุนการผลิตเบื้องต้น

การศึกษาต้นทุนผลิตเบื้องต้นของถ่านอัดแท่งจากเปลือกถั่วลิสง ซึ่งวิเคราะห์
การเก็บรวบรวมข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการผลิตและค่าดำเนินการ มาใช้ในการสรุปผลการศึกษา
และเปรียบเทียบราคาถ่านอัดแท่งและถ่านไม้ที่ขายตามท้องตลาด

17. แผนการดำเนินงานตลอดโครงการ

ระยะที่ทำการวิจัย

การศึกษาความเป็นไปได้ในการผลิตถ่านอัดแห้งจากเปลือกถั่วลิสง ใช้เวลาในการศึกษาทั้งสิ้น 8 เดือน ได้เริ่มต้นทำการศึกษามาตั้งแต่เดือนธันวาคม พ.ศ. 2560 จนถึงเดือนธันวาคม พ.ศ. 2561 ดังแสดงรายละเอียดใน ตารางที่ 17.1 และโครงสร้างวิจัยในการศึกษาวิจัยนี้ได้แสดงไว้ในภาคผนวก ค

ตารางที่ 17.1 แผนการดำเนินโครงการ

หมายเหตุ : หมายถึง ช่วงดำเนินการสอบวิจัย

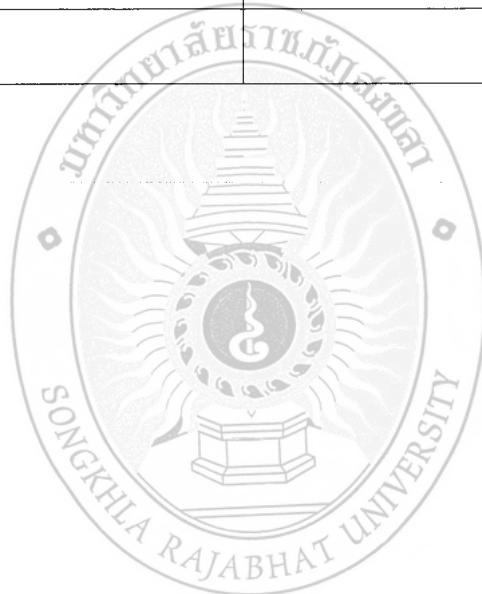
หมายถึง ช่วงดำเนินการสอบบิจัย

1

หมายถึง ช่วงระยะเวลาดำเนินงานวิจัย สำหรับโครงร่างวิจัยทางสังเวดล้อม

18. งบประมาณ

รายการ	งบประมาณตลอดโครงการ
ค่าใช้สอย	
- ค่าบริการสืบคันข้อมูล	200
ค่าวัสดุ	
- ค่าเอกสารในการเก็บรวบรวมข้อมูล	500
- ค่าวัตถุดิบและอุปกรณ์ที่ใช้ในการทำวิจัย	300
- ค่าจัดทำรูปเล่ม	1,500
รวม	2,500

ภาพประกอบการวิจัย

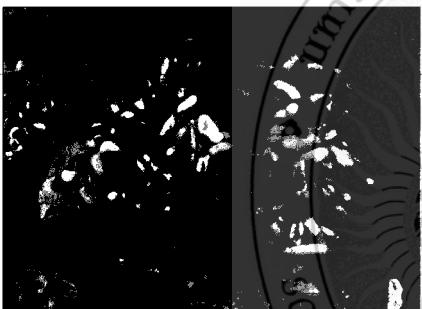

รวมเปลือกถั่วลิสง

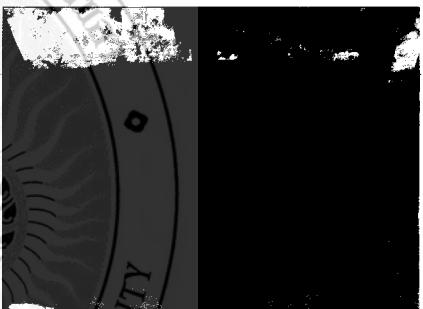

เปลือกถั่วลิสงตากเดดจนแห้งสนิท

ภาพที่ ผช-1 การเตรียมเปลือกถั่วลิสง

เรียงเปลือกถั่วลงในถัง 200 ลิตร

ปิดเตาเผา

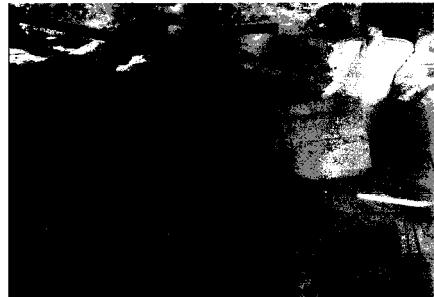
จุดเชื้อเพลิงหน้าเตาเผาประมาณ 2 ชั่วโมง

ลดหน้าเตาเหลือ $\frac{1}{2}$ ของหน้าเตา
และเผาต่ออีก 2.30 ชั่วโมง

สังเกตจนควนหมด

ทำการปิดหน้าเตาและปล่องควน

ทิ้งไว้เป็นเวลา 1 คืน

ถ่านเปลือกถั่วลิสง

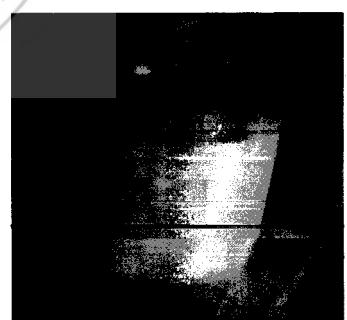
ภาพที่ พง-2 การเผาเปลือกถั่วลิสง

ซั่งแป้งมัน

นำมาให้ความร้อนจนมีลักษณะ

เหนียวข้นเป็นแป้งเปียก

ภาพที่ พง-3 การเตรียมตัวปราสาณ (การแป้งเปียก)

บดถ่านเปลือกถั่วลิสงให้เป็นผงละเอียด

ร่อนด้วยตะกรงขนาด 1 มิลลิเมตร.

ซึ่งผงถ่านเปลือกถั่วลิสง

ผสมตัวประสานลงในผงถ่านแล้วผสมให้เข้ากัน

เครื่องอัดถ่านอัดแท่ง (ใช้แรงคน)

ซึ่งนำหนักถ่านก่อนตากเดด

นำถ่านอัดแท่งไปตากแดด

ซึ่งนำหันถ่านอัดแท่งหลังตากแดด

ภาพที่ ผง-4 การผลิตถ่านอัดแท่งจากเปลือกถั่วลิสง

ทดสอบการบีบ

ทดสอบการตកกระแทกที่ระดับความสูง

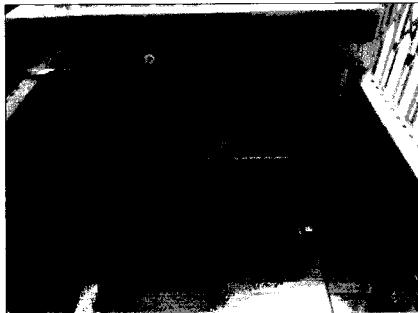
50 เซนติเมตร

ทดสอบการตกกระแทกที่ระดับความสูง 100 เซนติเมตร

ภาพที่ ผง-5 ทดสอบการบีบและการตกกระแทกของถ่านอัดแท่งจากเปลือกถั่วลิสง

ทดสอบปริมาณความชื้น (ตามมาตรฐาน ASTM D 3173)

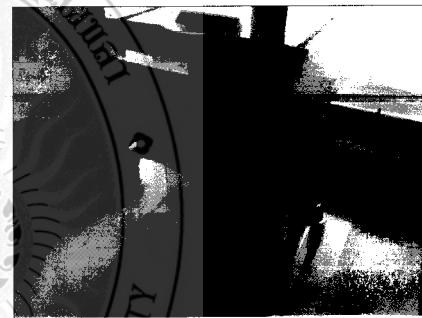
นำถ้วย Crucible ที่สะอาดไป
อบที่อุณหภูมิ 105 องศา เวลา 30 นาที

ใส่ในโถดูดความชื้น เวลา 1 ชั่วโมง

ซึ่งน้ำหนักถ้วย

ซึ่งน้ำหนักตัวอย่าง 1 กรัม (W₁)

นำถ้วย Crucible ใส่ตัวอย่าง
อบที่อุณหภูมิ 105 องศา เป็นเวลา 1 คืน

ใส่ในโถดูดความชื้นเวลา 3 ชั่วโมง

ชั้นน้ำหนัก (W_2)

ทดสอบปริมาณถ่าน (ตามมาตรฐาน ASTM D 3174)

นำถ้วย Crucible ที่สะอาดดีไป
อบท่ออุณหภูมิ 105 องศา เวลา 30 นาที

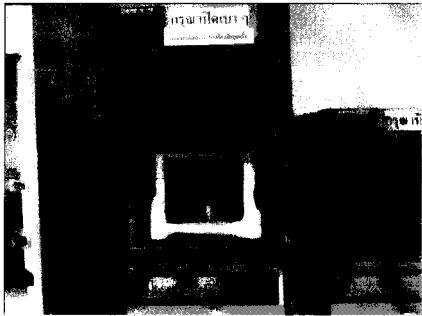
ใส่ในโคลด์ความชื้น เวลา 1 ชั่วโมง

ชั้นน้ำหนักถ้วย (W_3)

ชั้นน้ำหนักตัวอย่าง 1 กรัม

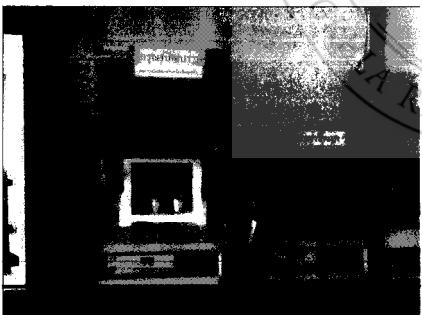
เผาที่อุณหภูมิ 750 องศา เวลา 4 ชั่วโมง

ใส่ในโถดูดความชื้นเวลา 1 ชั่วโมง

ทดสอบปริมาณสารระเหย (ตามมาตรฐาน ASTM D 3175)

เผา Crucible พร้อมฝา
ที่อุณหภูมิ 950 องศา เวลา 30 นาที

ใส่ในโถดูดความชื้นเวลา 1 ชั่วโมง

ชั้งน้ำหนักถ้าย

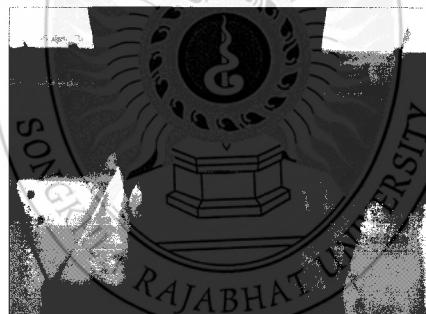
ชั้งน้ำหนักตัวอย่าง 1 กรัม (W₅)

เผาที่อุณหภูมิ 950 องศา เวลา 7 นาที

ใส่ในเตาดูดความชื้นเวลา 2 ชั่วโมง

ชั้งน้ำหนัก (W₆)

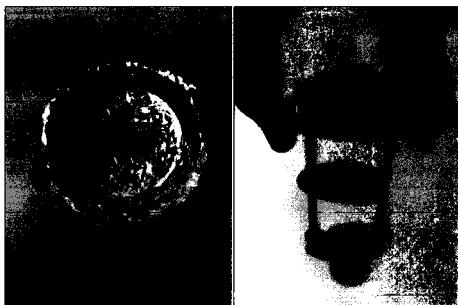
ทดสอบค่าความร้อน (ตามมาตรฐาน ASTM D 5865)

ชั้งน้ำหนักตัวอย่าง

ทำการอัดเม็ด

นำตัวอย่างใส่ในถ้วยบรรจุเชือเพลิง

นำแท่นจุดระเบิดที่ได้จัดเตรียมไว้
บรรจุลงในบอมบ์และติด牢ดจุดระเบิด

ประกอบบอมบ์เข้ากับเครื่องบอมบ์แคลอริมิตเตอร์

อ่านค่าความร้อน

ภาพที่ ผก-6 การทดสอบสมบัติของถ่านอัดแห้งจากเปลือกถั่วลิสง

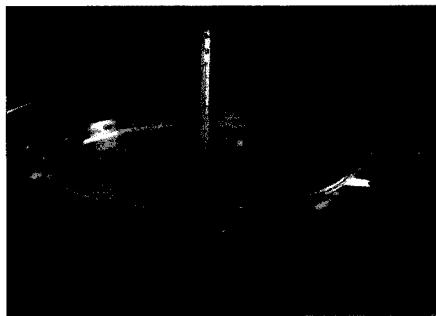
การทดสอบประสิทธิภาพการใช้งานถ่านอัดแห้งจากเปลือกถั่วลิสง

ทดสอบประสิทธิภาพเชือเพลิงอัดแห้ง

วัดอุณหภูมิของน้ำเริ่มต้ม

วัตถุณฑูมิของน้ำเดือด

ปลอยเชื้อเพลิงดับเป็นเถ้า

ภาพที่ ผง-7 การทดสอบประสิทธิภาพการใช้งานถ่านอัดแห่งจากเปลือกถั่วลิสง

ภาควิชาคหกรรมศาสตร์

มาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชนถ่านอัดแท่ง

มาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชนถ่านอัดแท่ง

๑. ขอบข่าย

- ๑.๑ มาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชนนี้ครอบคลุมเฉพาะถ่านอัดแท่งที่ทำจากถ่านงหรือถ่านเม็ดมาอัดเป็นแท่ง หรือทำจากวัสดุธรรมชาติมาอัดเป็นแท่งแล้วเผาจนเป็นถ่าน

๒. บทนิยาม

ความหมายของคำที่ใช้ในมาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชนนี้ มีดังต่อไปนี้

- ๒.๑ ถ่านอัดแท่ง หมายถึง ผลิตภัณฑ์ที่ได้จากการนำวัตถุดิบธรรมชาติ เช่น กระลาภพร้าว กระลาป้าลม ซังข้าวโพดมาเผาจนเป็นถ่าน อาจนำมารับประทานเป็นผงหรือเม็ดแล้วอัดเป็นแท่งตามรูปทรงที่ต้องการ หรือนำวัตถุดิบธรรมชาติ เช่น แกลบ ขี้เลือย มาอัดเป็นแท่งตามรูปทรงที่ต้องการแล้วจึงนำมาเผาเป็นถ่าน
- ๒.๒ ค่าความร้อน หมายถึง พลังงานความร้อนที่ได้จากการเผาถ่านหนัก ๑ กرم มีหน่วยเป็นแคลอรีต่อกرم

๓. คุณลักษณะที่ต้องการ

๓.๑ ลักษณะทั่วไป

ในภาชนะบรรจุเดียวกันต้องมีรูปทรงเดียวกัน ขนาดใกล้เคียงกัน มีสีดำสม่ำเสมอ ไม่ประกายแตกหักได้บ้าง

๓.๒ การใช้งาน

เมื่อติดไฟต้องไม่มีเสียงเกิดไฟกระเด็น ไม่มีควันและกลิ่น

๓.๓ ความชื้น

ต้องไม่เกินร้อยละ ๘ โดยน้ำหนัก

๓.๔ ค่าความร้อน

ต้องไม่น้อยกว่า ๕ ๐๐๐ แคลอรีต่อกرم

๔. การบรรจุ

- ๔.๑ หากมีการบรรจุให้บรรจุถ่านอัดแห่งในภาชนะบรรจุที่สะอาด แห้ง และสามารถป้องกันความเสียหายที่อาจเกิดขึ้นกับถ่านอัดแห่งได้
- ๔.๒ นำหนักสุทธิของถ่านอัดแห่งในแต่ละภาชนะบรรจุ ต้องไม่น้อยกว่าที่ระบุไว้ที่ฉลาก

๕. เครื่องหมายและฉลาก

- ๕.๑ ที่ฉลากหรือภาชนะบรรจุถ่านอัดแห่งทุกหน่วย อย่างน้อยต้องมีเลข อักษร หรือเครื่องหมายแจ้งรายละเอียดต่อไปนี้ให้เห็นได้ง่าย ชัดเจน

(๑) ชื่อผลิตภัณฑ์

(๒) ชนิดของวัสดุที่ใช้ทำ

(๓) น้ำหนักสุทธิ

(๔) เดือน ปีที่ทำ

(๕) ข้อแนะนำในการใช้

(๖) ชื่อผู้ทำ หรือสถานที่ทำ พร้อมสถานที่ตั้ง หรือเครื่องหมายการค้าที่จดทะเบียนในการนี้ที่ใช้ ภาษาต่างประเทศ ต้องมีความหมายตรงกับภาษาไทยที่กำหนดไว้ข้างต้น

๖. การซักตัวอย่างและเกณฑ์ตัดสิน

- ๖.๑ รุ่น ในที่นี้ หมายถึง ถ่านอัดแห่งที่ทำโดยกรรมวิธีเดียวกัน ที่ทำหรือส่งมอบหรือซื้อขายในระยะเวลาเดียวกัน

- ๖.๒ การซักตัวอย่างและการยอมรับ ให้เป็นไปตามแผนการซักตัวอย่างที่กำหนดต่อไปนี้

- ๖.๒.๑ การซักตัวอย่างและการยอมรับ สำหรับการทดสอบลักษณะทั่วไป การบรรจุ และเครื่องหมายและฉลากให้ซักตัวอย่างโดยวิธีสุ่มจากรุ่นเดียวกัน จำนวนไม่น้อยกว่า ๓ กิโลกรัม เมื่อตรวจสอบแล้วทุกตัวอย่างต้องเป็นไปตามข้อ ๓.๑ ข้อ ๔ และข้อ ๕. จึงจะถือว่าถ่านอัดแห่งรุ่นนี้เป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนด

มพช.๒๓๙/๒๕๔๗

๖.๒.๒ การซักตัวอย่างและการยอมรับ สำหรับการทดสอบการใช้งาน ความชื้น และค่าความร้อน ให้ใช้ตัวอย่างที่ผ่านการทดสอบตามข้อ ๖.๒.๑ แล้ว จำนวนไม่น้อยกว่า ๓ กิโลกรัม เมื่อตรวจสอบแล้วตัวอย่างต้องเป็นไปตามข้อ ๓.๒ ถึงข้อ ๓.๔ จึงจะถือว่าถ่านอัดแท่งรุ่นนี้ เป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนด

๖.๓ เกณฑ์ตัดสิน

ตัวอย่างถ่านอัดแท่งต้องเป็นไปตามข้อ ๖.๒.๑ และข้อ ๖.๒.๒ ทุกข้อ จึงจะถือว่าถ่านอัดแท่งรุ่นนี้เป็นไปตามมาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชนนี้

๗. การทดสอบ

๗.๑ การทดสอบลักษณะทั่วไป ภาชนะบรรจุ และเครื่องหมายและฉลากให้ตรวจพินิจ

๗.๒ การทดสอบการใช้งาน

ให้ทดสอบโดยการจุดตัวอย่างถ่านอัดแท่ง แล้วตรวจพินิจ

๗.๓ การทดสอบความชื้น

ให้ใช้วิธีทดสอบตาม ASTM D 3173

๗.๔ การทดสอบค่าความร้อน

ให้ใช้วิธีทดสอบตาม ASTM D 5865

๗.๕ การทดสอบน้ำหนักสุทธิ

ให้ใช้เครื่องชั่งที่เหมาะสม

มาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชนถ่านไม้หุงต้ม

๑. ขอบข่าย

- ๑.๑ มาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชนนี้ครอบคลุมเฉพาะถ่านที่ได้จากการเผาไม้ใช้สำหรับหุงต้มอาหาร

๒. บทนิยาม

ความหมายของคำที่ใช้ในมาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชนนี้ มีดังต่อไปนี้

- ๒.๑ ถ่านไม้หุงต้ม หมายถึง ผลิตภัณฑ์ที่ได้จากการนำไม้มาผ่านกระบวนการเผาจนกลายเป็นถ่านเพื่อนำมาใช้ในการหุงต้มอาหาร
- ๒.๒ ความร้อน (calorific value) หมายถึง พลังงานความร้อนที่ได้จากการเผาถ่านหนัก ๑ กรัม มีหน่วยเป็นแคลอรี่ (แคลอรี่ต่อกิโลกรัม)
- ๒.๓ เก้า (ash) หมายถึง ร้อยละของปริมาณสารที่เหลือจากการเผาถ่านจนมีน้ำหนักคงที่ที่อุณหภูมิ ๗๐๐ องศาเซลเซียส ๗๕๐ องศาเซลเซียส
- ๒.๔ สารระเหย (volatile matter) หมายถึง ร้อยละของปริมาณสารระเหยที่ได้จากการเผาถ่านที่อุณหภูมิ ๙๕๐ องศาเซลเซียส โดยใช้เวลา ๗ นาที

๓. คุณลักษณะที่ต้องการ

- ๓.๑ ลักษณะทั่วไป

ต้องมีสีดำสม่ำเสมอ ไม่มีเศษดินและไม่มีไฟไหม้ไม่สมบูรณ์ปนอยู่

- ๓.๒ ความชื้น

ต้องไม่เกินร้อยละ ๑๐ โดยน้ำหนัก

- ๓.๓ ค่าความร้อน

ต้องไม่น้อยกว่า ๖๐๐๐ แคลอรี่ต่อกิโลกรัม

- ๓.๔ เก้า

ต้องไม่เกินร้อยละ ๘ โดยน้ำหนัก

๓.๕ สาระเหยีย

ต้องไม่เกินร้อยละ ๒๔ โดยน้ำหนัก

๓.๖ การใช้งาน

เมื่อติดไฟต้องไม่มีสีสักษ์เด็น มีค่าน้ำได้เล็กน้อย

๔. การบรรจุ

๔.๑ ให้บรรจุถ่านไม้มหุ่งต้มในภาชนะบรรจุที่สะอาดแห้งสามารถป้องกันความเสียหายที่อาจเกิดขึ้นกับถ่านไม้มหุ่งต้มได้

๔.๒ น้ำหนักสุทธิของถ่านไม้มหุ่งต้มในแต่ละภาชนะบรรจุ ต้องไม่น้อยกว่าที่ระบุไว้ที่ฉลาก

๕. เครื่องหมายและฉลาก

๕.๑ ที่ฉลากหรือภาชนะบรรจุถ่านไม้มหุ่งต้มทุกหน่วย อย่างน้อยต้องมีเลข อักษร หรือเครื่องหมายแจ้งรายละเอียดต่อไปนี้ให้เห็นได้ชัดเจน

(๑) ชื่อเรียกผลิตภัณฑ์ เช่น ถ่านไม้มหุ่งต้ม ถ่านไม่สำหรับหุงต้ม

(๒) น้ำหนักสุทธิ

(๓) เดือน ปีที่ทำ

(๔) ข้อแนะนำในการใช้และการเก็บรักษา

(๕) ชื่อผู้ทำ หรือสารที่ทำ พร้อมสถานที่ตั้ง หรือเครื่องหมายการค้าที่จดทะเบียนในกรณีที่ใช้ภาษาต่างประเทศ ต้องมีเครื่องหมายตรงกับภาษาไทยที่กำหนดไว้ข้างต้น

๖. การซักตัวอย่างและเกณฑ์ตัดสิน

๖.๑ รุ่นในที่นี่หมายถึง ถ่านไม้มหุ่งต้มที่ทำหรือส่งมอบหรือซื้อขาย ในระยะเวลาเดียวกัน

๖.๒ การซักตัวอย่างและการยอมรับ ให้เป็นไปตามแผนการซักตัวอย่างที่กำหนดต่อไปนี้

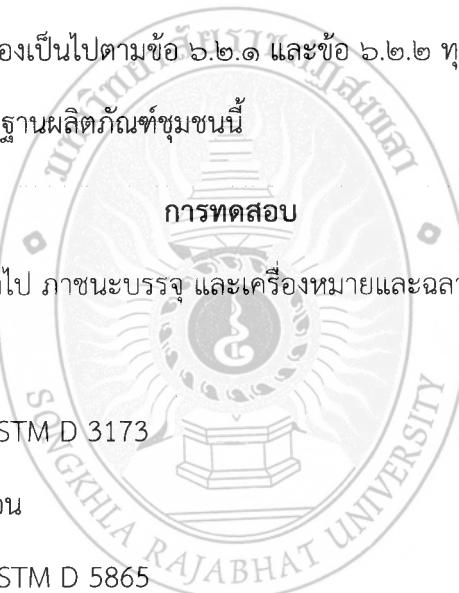
๖.๒.๑ การซักตัวอย่างและการยอมรับสำหรับการทดสอบลักษณะทั่วไป การบรรจุ และเครื่องหมายและฉลากให้ซักตัวอย่างด้วยวิธีสุ่มจากรุ่นเดียวกันจำนวน ๓ หน่วย ภาชนะ

บรรจุ เมื่อตรวจสอบแล้วทุกตัวอย่างต้องเป็นไปตามข้อ ๓.๑ ข้อ ๔ และข้อ ๕ จึงจะถือว่าถ่านไม้หุงต้มรุ่นนี้เป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนด

๖.๒.๒ การซักตัวอย่างและการยอมรับ สำหรับการทดสอบความชื้น ค่าความร้อน เถ้าสารระเหย และการใช้งานให้ใช้ตัวอย่างที่ผ่านการทดสอบตามข้อ ๖.๒.๑ แล้วจำนวน ๓ หน่วยภาษาบ้านบรรจุ เพื่อทำเป็นตัวอย่างรวมโดยมีน้ำหนักรวมไม่น้อยกว่า ๑ กิโลกรัม เมื่อตรวจสอบแล้วตัวอย่างต้องเป็นไปตามข้อ ๓.๒ ถึงข้อ ๓.๖ จึงจะถือว่าถ่านไม้หุงต้มรุ่นนี้เป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนด

๖.๓ เกณฑ์การตัดสิน

ตัวอย่างถ่านไม้หุงต้มต้องเป็นไปตามข้อ ๖.๒.๑ และข้อ ๖.๒.๒ ทุกข้อ จึงจะถือว่าถ่านไม้หุงต้มรุ่นนี้เป็นไปตามมาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชนนี้

๗.๑ การทดสอบลักษณะทั่วไป ภาษาบ้านบรรจุ และเครื่องหมายและฉลากให้ตรวจพินิจ

๗.๒ การทดสอบความชื้น

ให้ใช้วิธีทดสอบตาม ASTM D 3173

๗.๓ การทดสอบค่าความร้อน

ให้ใช้วิธีทดสอบตาม ASTM D 5865

๗.๔ การทดสอบเถ้า

ให้ใช้วิธีทดสอบตาม ASTM D 3174

๗.๕ การทดสอบสารระเหย

ให้ใช้วิธีทดสอบตาม ASTM D 3175

๗.๖ การทดสอบการใช้งาน

ทำให้ตัวอย่างถ่านไม้หุงต้มติดไฟด้วยแก๊สหุงต้ม แล้วตรวจพินิจ

๗.๗ การทดสอบน้ำหนักสุทธิ

ให้ใช้เครื่องชั่งที่เหมาะสม

การวิเคราะห์สถิติปริมาณความชื้นที่อัตราส่วน 1:1 และ 1:1.5

ผลการวิเคราะห์ Independent-Sample T Test โดยใช้โปรแกรม SPSS V.11.5 เพื่อศึกษา อัตราส่วนที่เหมาะสมของถ่านอัดแท่งจากเปลือกถั่วลิสง ร้อยละ 95 ที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95

Group Statistics

อัตราส่วน	N	Mean	Std. Deviation	Std. Error Mean
ปริมาณ อัตราส่วน 1:1	3	6.5733	.65775	.37975
ความชื้น อัตราส่วน 1:1.5	3	7.5000	.06000	.03464

Independent Samples Test

	Levene's Test for Equality of Variances		t-test for Equality of Means							95% Confidence Interval of the Difference	
			F	Sig.	t	df	Sig. (2-tailed)	Mean Difference	Std. Error Difference		
										Lower	Upper
ค่าความชื้น	Equal variances assumed	9.510	.037	-2.430	4	.072	.92667	.38133	.38133	-1.98540	.13207
	Equal variances not assumed			-2.430	2.033	.134	-.92667	.38133	.38133	-2.54192	.68859

การวิเคราะห์สถิติปริมาณสาระเหยที่อัตราส่วน 1:1 และ 1:1.5

ผลการวิเคราะห์ Independent-Sample T Test โดยใช้โปรแกรม SPSS V.11.5 เพื่อศึกษา อัตราส่วนที่เหมาะสมของถ่านอัดเท่งจากเปลือกถั่วลิสง ร้อยละ 95 ที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95

Group Statistics

อัตราส่วน	N	Mean	Std. Deviation	Std. Error Mean
ปริมาณสาระเหย อัตราส่วน1:1	3	23.9100	2.39518	1.38286
อัตราส่วน1:1.5	3	26.0267	1.19968	.69264

Independent Samples Test

	Levene's Test for Equality of Variances		t-test for Equality of Means							95% Confidence Interval of the Difference	
			F	Sig.	t	df	Sig. (2-tailed)	Mean Difference	Std. Error Difference		
									Lower	Upper	
ปริมาณสาระเหย	Equal variances assumed	2.823	.168	-1.369	4	.243	-2.11667	1.54662	-6.41078	2.17745	
	Equal variances not assumed			-1.369	2.944	.266	-2.11667	1.54662	-7.09203	2.85870	

การวิเคราะห์สถิติปริมาณเด็กที่อัตราส่วน 1:1 และ 1:1.5

ผลการวิเคราะห์ independent-Sample T Test โดยใช้โปรแกรม SPSS V 11.5 เพื่อศึกษา อัตราส่วนที่เหมาะสมของถ่านอัดแห้งจากเปลือกถั่วลิสง ร้อยละ 95 ที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95

Group Statistics

อัตราส่วน		N	Mean	Std. Deviation	Std. Error Mean
ปริมาณเด็ก	อัตราส่วน 1:1	3	2.5500	.37987	.21932
	อัตราส่วน 1:1.5	3	3.2233	.33126	.19125

Independent Samples Test

	Levene's Test for Equality of Variances		t-test for Equality of Means								
			F	Sig.	t	df	Sig. (2-tailed)	Mean Difference	Std. Error Difference	95% Confidence Interval of the Difference	
										Lower	Upper
ปริมาณเด็ก	Equal variances assumed		.183	.691	-2.314	4	.082	-.67333	.29099	-1.48126	.13460
	Equal variances not assumed				-2.314	3.927	.083	-.67333	.29099	-1.48720	.14053

การวิเคราะห์สถิติปริมาณการบอนคงตัวที่อัตราส่วน 1:1 และ 1:1.5

ผลการวิเคราะห์ Independent-Sample T Test โดยใช้โปรแกรม SPSS V.11.5 เพื่อศึกษา อัตราส่วนที่เหมาะสมของถ่านอัดแห้งจากเปลือกถั่วลิสง ร้อยละ 95 ที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95

Group Statistics

		N	Mean	Std. Deviation	Std. Error Mean
ปริมาณการบอนคงตัว	อัตราส่วน1:1	3	66.9667	2.51953	1.45465
	อัตราส่วน1:1.5	3	63.2500	1.29047	.74505

Independent Samples Test

	Levene's Test for Equality of Variances	t-test for Equality of Means								95% Confidence Interval of the Difference	
		F	Sig.	t	df	Sig. (2- tailed)	Mean Difference	Std. Error Difference			
								Lower	Upper		
ปริมาณการบอนคงตัว	Equal variances assumed	2.146	.217	2.274	4	.085	3.71667	1.63435	-.82103	8.25436	
	Equal variances not assumed			2.274	2.982	.108	3.71667	1.63435	-1.50261	8.93595	

การวิเคราะห์สถิติค่าความร้อนที่อัตราส่วน 1:1 และ 1:1.5

ผลการวิเคราะห์ Independent-Sample T Test โดยใช้โปรแกรม SPSS V.11.5 เพื่อศึกษา อัตราส่วนที่เหมาะสมของต่านอัดแห้งจากเปลือกถั่วลิสง ร้อยละ 95 ที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95

Group Statistics

อัตราส่วน		N	Mean	Std. Deviation	Std. Error Mean
ค่าความร้อน	อัตราส่วน1:1	3	5591.8233	20.30178	11.72124
	อัตราส่วน1:1.5	3	5234.2767	18.33227	10.58414

Independent Samples Test

	Levene's Test for Equality of Variances		t-test for Equality of Means								
			F	Sig.	t	df	Sig. (2-tailed)	Mean Difference	Std. Error Difference	95% Confidence Interval of the Difference	
										Lower	Upper
ค่าความร้อน	Equal variances assumed		.057	.823	22.640	4	.000	357.54667	15.79277	313.69892	401.39442
	Equal variances not assumed				22.640	3.959	.000	357.54667	15.79277	313.51951	401.57383

ประวัติผู้วิจัย

1. ชื่อ-สกุล	นางสาวชีวพร บุญเพ็ชร์
วัน เดือน ปีเกิด	14 กุมภาพันธ์ 2538
ที่อยู่	353 หมู่ที่ 2 ตำบลคลองขุด อำเภอเมือง จังหวัดสตูล 91000 เบอร์โทรศัพท์ 083-1847347
การศึกษา	ศึกษาระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 4 โปรแกรมวิชาวิทยาศาสตร์สิ่งแวดล้อม คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา
2. ชื่อ-สกุล	นายธนชาติ พูนเมือง
วัน เดือน ปีเกิด	15 กุมภาพันธ์ 2537
ที่อยู่	57 หมู่ที่ 3 ตำบลเข้าพระบาท อำเภอเชียงใหม่ จังหวัดเชียงใหม่ 50190 เบอร์โทรศัพท์ 088-7814145
การศึกษา	ศึกษาระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 4 โปรแกรมวิชาวิทยาศาสตร์สิ่งแวดล้อม คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา
3. ชื่อ-สกุล	นางสาวปนัดดา แก้วมณี
วัน เดือน ปีเกิด	12 สิงหาคม 2537
ที่อยู่	2/6 หมู่ที่ 7 ตำบลคลองหาราย อำเภอนาทวี จังหวัดสงขลา 90160 เบอร์โทรศัพท์ 093-7348703
การศึกษา	ศึกษาระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 4 โปรแกรมวิชาวิทยาศาสตร์สิ่งแวดล้อม คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา